

மார்ச் 2008

94

ஞானம்

கலை இனக்கிழிச் சஞ்சிகை

ஓர் திராணுவச் சிப்பாயின் மரணம்
(சிங்களச் சிறுகதை)

ஊழ்த்தல் வீச்சமுறும்
பெண்ணியக் கவிதைகள்
- சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

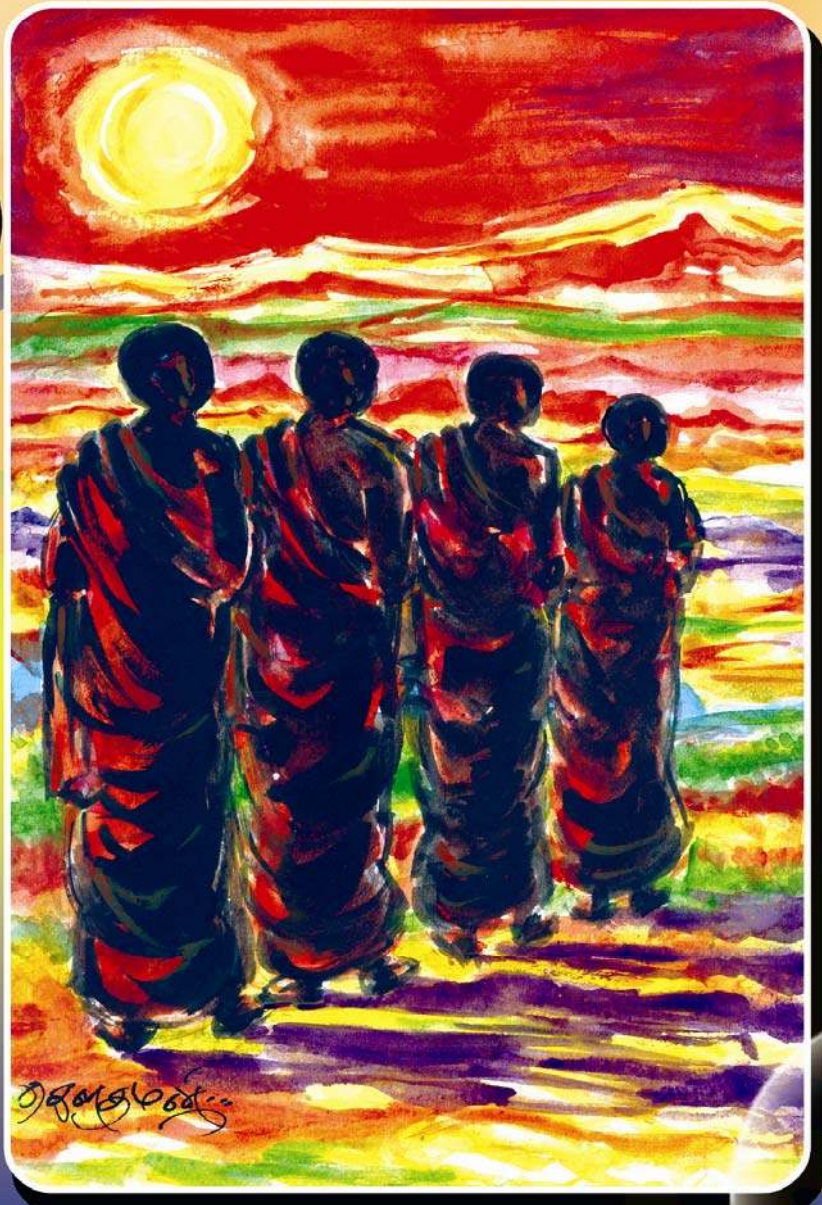
புதுக்களினதம் ஸ் படிமவியம்
- பெரிய ஐங்கரன்

சுந்தராமசாமியின் ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள்,
ஜெயமோகனின் விஷ்ணுபுரம்
போன்றவை நாவல்களேயல்ல!
- நேர்காணலில் செங்கை அழியான்

www.gnanam.info

'பவளவிழா நாயகர்'
காவலூர் ராசதுரை

50/=

ஒளி - 08 சுடர் - 10

பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர்கள் :

கௌதமன்
மதிபுஷ்பா

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதினை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

வங்கித் தொடர்புகள்:

T. Gnanasekaran

HNB - Wellawatte Branch

A/C No. 0090672606

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
 - கொற்றை மீ. கிருஷ்ணானந்தன் 08
 - பழையூர் கவிராயர் 12
 - மொழிவரதன் 15
 - தலவின்னை சிபார் 19
 - து. மு. துரைமகன் 24
 - மட்டுவில் ஞானக்குமரன் 24
 - துறையூர் க. செல்லத்தூரை 34
 - தழிழன்பன் 38
 - சண்முகம் சிவகுமார் 51
- **கட்டுரைகள்**
 - முருகபூபதி 05
 - சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் 20
 - திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம் 21
 - முல்லை அமுதன் 22
 - ஞா. பாலச்சந்திரன் 25
 - இலக்கியச்சித்தன் 32
 - பெரிய ஐங்கரன் 33
 - வாகரைவாணன் 37
- **சிறுகதைகள்**
 - இ. இராஜேஸ்கண்ணன் 09
 - தர்மராஜா அஜந்தகுமார் 13
 - சீனா. உதயகுமார் 35
 - ஆர். கே. சமன் அனூர /
ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம் 16
 - பாலாசங்குப்பிள்ளை 46
- **நோர்காணல்**
 - செங்கை ஆழியான் 42
- **உரைச்சித்திரம்**
 - தெணியான் 28
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
 - குறிஞ்சி நாடன் 52
- **பத்தி எழுத்து**
 - என். செல்வராஜா 31
 - கே. விஜயன் 39
- **நூல் மதிப்புரை** 48
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 54

அட்டைப்படம் - வெண்கலம்

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

இனி ஒரு விதி செய்வோம்!

“அரங்கில் தோன்றுபவரை வாழ்த்திப் பாராட்டும் வகையில் அவருக்கு மாலை கூட்டுவதற்குப் பதிலாக நல்ல தமிழ் நூல்களை அன்பளிப்பாக வழங்குங்கள்” என்கின்றார் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி.

“விசேட வைபவங்களில் மற்றையோருக்குப் பரிசளிக்க விரும்புவர்கள், ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களைப் பயன்படுத்துங்கள்” என்கின்றார் மல்லிகை ஜீவா

“நமது நண்பர்கள், உறவினர்கள் முதலியோருக்கு, அவர்களின் பிறந்த தினம், திருமண விழா மற்றும் மங்கல நிகழ்ச்சிகளின் போது பரிசுப் பொருட்களைக் கொடுக்கின்றோமல்லவா? அப்பொழுது, இலங்கை எழுத்தாளர்கள் எழுதிய நல்ல நூல்களையும் பரிசளிப்போம் என இனி ஒரு விதி செய்வோம்” என்று கூறியது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியான “கலைச் செல்வி” யின் 1962 ஆடி இதழ்.

இது கட்டளைச் சட்டம் அன்று; காத்திரமான ஒரு புத்திமதி.

புதுமனை புகும் விழா, பிறந்த நாள் விழா, பூப்புனித நீராட்டு விழா, திருமண விழா போன்ற மங்கல விழாக்களுக்குச் செல்ல இருப்பவர்களின் கவனத்துக்கு.

அன்பளிப்பாகப் பணத்தை வழங்குவதா? பண்டத்தை வழங்குவதா? பணமென்றால் எவ்வளவு? பண்டமென்றால் எது? என மனதிற்குள்ளே பட்டமன்றம் நடத்தி நடுவர் இல்லாத காரணத்தினால் சரியான - பொருத்தமான முடிவை எடுக்க முடியாமல், தடுமாறித் தத்தளிப்பவர்களின் கவனத்துக்கு.

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கனதியான வேண்டுகோள்! காலத்துக்குத் தேவையான அறிவுரை! கண்ணியமான ஆலோசனை!

இந்த ஆலோசனைக்குக் காது கொடுத்து - அதைக் கருத்தில் எடுத்து எத்தனை பேர் செயற்படுத்துகின்றார்கள்? யார் யாருடைய நூல்களை வழங்குகின்றார்கள்? என்பவை பற்றி இதுவரை யாருமே ஆராய்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால் -

அமரர் வரதர், நாவலாசிரியர் செங்கை ஆழியான் போன்ற சிலர் இத்தகைய அன்பளிப்பைச் செய்துள்ளார்கள் என்பது சிலர் மட்டும் அறிந்த சங்கதி! இப்படி “அங்கொன்றும் இங்கொன்றும்” என்ற மனநிலை வளர்ந்து “எங்கெங்கும் - எல்லோரும்” என மலர வேண்டும் என்பதே “நூலாம்” இதழின் ஆசை - எதிர்பார்ப்பு - இலட்சியம்!

ஏனெனில்

அறியாமையாலோ ஆர்வமின்மையாலோ எங்கள் நாட்டு எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வாசிக்காதிருந்தவர்கள் அவற்றை வாசித்துப் பார்ப்பதற்கு

எழுத்தாளர்கள் - பத்திரிகையாளர்கள் - விமர்சகர்கள் போன்றோரைக் கொண்ட குறுகிய வட்டத்தைக் கடந்து எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த எல்லோரையும் இந்த நூல்கள் எட்டுவதற்கு.

காலப்போக்கில் இந்தச் சாதாரண வாசகர்கள், இலக்கியப் பிரக்ஞையுடைய வாசகர்களாகவும், அதனைத் தொடர்ந்து மண்வாசனை வீசும் எழுத்தாளர்களாகவும் பரிணமிப்பதற்கு.

பணத்தையும், ஒப்புக்காக ஏதோ சில பொருட்களையும் அன்பளிப்பாக வழங்குவதைவிட, தரமான நூல்களை வழங்குவதே பெறுமதி மிக்கது - பெரும் பயன் தருவது - கௌரவம் மிக்கது என்ற உணர்வு பரவுவதற்கு எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்கட்குமிடையே ஆரோக்கியமான - கனதியான நல்லுறவு ஏற்படுவதற்கு-

இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களைப் பாராட்டிப் போற்றிக் கௌரவிக்கும் பண்பு சாதாரண மக்களிடையே உருவாவதற்கு.

நல்ல தரமான நூல்களை - பரிசுக்குகந்த நூல்களை மேன்மேலும் உருவாக்க வேண்டும் என்ற உற்சாகமும் உத்வேகமும் எழுத்தாளர்களிடம் ஏற்படுவதற்கு -

பணத்தைப் போல் விரைவிலே செலவாகாமல், பாத்திரம் பண்டங்களைப் போல் தேய்ந்து, சிதைந்து, உருமாறி அழியாமல் -

உங்கள் ஆழ்ந்த அன்பின் அடையாளச் சின்னமாய் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கின் மங்காத வெளிப்பாடாய் நேசப் பிணைப்பின் நிரந்தர நினைவுட்டியாய் -

காலாதி காலமாக நின்று நிலைப்பதற்கு -

இந்த நூல் அன்பளிப்புக்களே - அன்பளிப்புக்கள் மட்டுமே உதவும் என்பது உண்மை; மறுக்க முடியாத உண்மை.

ஆகவே-

“இனி ஒரு விதி செய்வோம் - அதை
எந்த நாளும் காப்போம்”

நனி சிறந்த நம் மவரின் நூல்களை

நல்ல பரிசுகளாய்க் கொடுப்போம்.

“எழுத்துலகச் சிற்பி” கலைச்செல்வி ஆசிரியர் சிவசரவணபவன் பவள விழாச் சிறப்பிதழ்

கலைச்செல்வி சஞ்சிகை மூலம் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சாதனைகள் பல புரிந்த ‘சிற்பி’ சிவசரவணபவன் அவர்களது பவளவிழாவினையொட்டி ‘சிற்பி’ சிவசரவணபவன் பவளவிழாச் சிறப்பிதழை ஞானம் வெளியிடவுள்ளது. இம்மலருக்கு கட்டுரை எழுத விரும்புவவர்கள் தமது கட்டுரைகளை 25/03/2008 க்கு முன்னர் அனுப்பி வைக்கும்படி வேண்டப்படுகின்றனர்.

-ஆசிரியர்

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

Head Office :

340, 202 Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321. Fax : 2337313
E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road, Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள்,

நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321. தொ. நகல் 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

‘பவளவிழா நாயகர்’ காவலூர் ராசதுரை

-முருகபூபதி

இலங்கையில் தலைநகரில் பிறந்தபோதிலும் -தமது 21 வயது வரையில் வடபகுதியில் - சப்ததீவுகள் என அழைக்கப் பட்ட ஒரு பிரதேசத்தில் காவலூர் என்ற கிராமத்தில் வாழ்ந்தமையால், அந்த மண்ணை மறவாமல் -தனது பெயருடன் இணைத்துக் கொண்டவர் ராசதுரை - அவ்வூரின் பெயரே அவரது பெயராக கலை, இலக்கிய ஊடகத்துறையில் பிரபலம் பெற்றுள்ளது.

‘காவலூர்’ - என்றால் எமக்கு முதலில் நினைவுக்கு வருபவர் எழுத்தாளர் ராசதுரை. ‘சில்லையூர்’ என்றால் - செல்வராசன். இவர்களின் இயற்பெயரை கலை இலக்கிய வட்டாரத்தில் சொன்னால் யாருக்குத்தான் தெரியும்?

எனவே இந்த இலக்கிய இரட்டையர்களை ‘காவலூர்’ - ‘சில்லையூர்’ - என்றே அழைத்து பழக்கப்பட்டு விட்டோம்.

சில்லையூர்-மறைந்துவிட்டார்.

எம்மத்தியில் இப்போது 75 வயதை நிறைவு செய்து கொண்டு பவளவிழா நாயகனாக - வலம் வந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார் - எமது காவலூர் ராசதுரை.

இவரது பவளவிழாவை முன்னிட்டு - வருடாந்தம் அவுஸ்திரேலியாவில் எழுத்தாளர் விழாவை நடத்திவரும் அவுஸ்திரேலியாதமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் 2007 ஆம் ஆண்டு மெல்பனிலும் - சிட்னியிலும் பாராட்டி விருது வழங்கி கௌரவித்தது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் மூத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்.

சிறுகதை, விமர்சனம், வானொலி, விளம்பரம், தொலைக்காட்சி, நாடகம், சினிமா முதலான துறைகளில் தடம்பதித்தவர்.

குழந்தை ஒரு தெய்வம், ஒரு வகை உறவு, A PROPHET UNHONOURED ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும் வீடு யாருக்கு? என்ற குறுநாவலையும் - விளம்பரத்துறை தோற்றம் - வளர்ச்சி - வீச்சு - ஆதிக்கம் என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார்.

‘பொன்மணி’ - காவலூரின் திரைக்கதை வசனத்தில் வெளியாகிய திரைப்படம். இதன் நிர்வாகத் தயாரிப்பாளரும் இவரே.

‘காலங்கள்’ - தொலைக்காட்சி நாடகமும் இவரது பிரதியே. மலையக மக்களின் வாழ்வை இது சித்திரித்தது.

SCRIPTNET என்ற பிரித்தானிய தொண்டு நிறுவனம் வளர்முக நாடுகளில் குறுந்திரைப்பட தயாரிப்புக்கு ஆதரவு வழங்கியபோது சிறந்த திரைக்கதைச் சுவடிகளை தேர்வு செய்யும் குழுவிலும் அங்கம் வகித்தவர்.

இலங்கை கலாசார அமைச்சின், கலாசார பேரவையில் சிறந்த நாடகப் பிரதிகளை தேர்வு செய்யும் குழுவிலும் இடம் பெற்றார்.

அவுஸ்திரேலியாவில் சிட்னியில் தமது மனைவி மக்கள் - மருமக்கள் பேர்பிள்ளைகளுடன் பெரிய குடும்பத் தலைவனாக வசித்து வரும் காவலூர் - குடும்பக் கடமைகளை செவ்வனே செய்து கொண்டு - கலை இலக்கியப் பணிகளிலும் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறார். தமக்குக் கிடைக்கும் நேர அவகாசத்தில் நிறையப் படிக்கின்றார். படித்தவை பற்றி குறிப்புகள் எழுதுகிறார். நூல் விமர்சனங்கள் எழுதுகிறார். அவுஸ்திரேலியாவில் வளர்ந்து வரும் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளை செம்மைப்படுத்துவதற்கு உதவுகிறார்.

அற்புதமுக்கு ஆளாகாமல் - அமைதியாக - எளிமையாக வாழ்ந்து வரும் - காவலூர்- அவ்வப்போது தாயகம் சென்று தமது இலக்கிய நண்பர்களையும் சந்தித்து வருகிறார். ஆங்கிலப் புலமையும் இருப்பதனால் - ஆங்கில இலக்கியங்களையும் படித்துக்கொண்டிருக்கும் - இவர் தழும்பாத நிறைகுடும்.

காவலூர் - என்ற ஊரின் பெயரையே தங்களின் இயற்பெயருடன் இணைத்துக் கொண்டார்களே- அந்த ஊரில் அப்படி என்ன விசேடம் எனக் கேட்ட போது - அந்த மண்மீதான அவரது அளவு கடந்த நேசம் பதிலாகப் புலப்பட்டது.

மண்ணை - மக்களை - மொழியை - இனத்தை நேசிக்கும் ஒருவர் எப்படி இருப்பார்- என்பதை அவருடனான நேர்காணலின்போதுதான் துலக்கமாகும்.

அவர் சொன்னார் “ கரம்பன் ஊரை ஊர்காவற்றுறையின் கறுவாத்தோட்டம் என்றும் குறிப்பிடுவர். ஆயர் எமிலியானுஸ் பிள்ளை, ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை, ஆயர் கிங்ஸ்லி சுவாமி பிள்ளை, மற்றும் ஒலிபரப்பாளர் சோ. சிவபாதசந்தரம், நீதியரசர் சர்வானந்தா, சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது ஊர்காவற்றுறைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்பிரட் தம்பிஜயா ஆகியோர் கரம்பனூர் ஈன்ற புத்திரர்களே. இவ்வூரின் சிறப்புப்பற்றி சட்டத்தரணி பிலோமின் என்பவர் நூலொன்றும் எழுதியுள்ளார்.”

இவ்வூரின் பின்னணியை வைத்து காவலூர் எழுதிய “தேவ கிருபையை முன்னிட்டு வாழும்” என்ற சிறுகதை 10 ஆம் வருட இலக்கியப்பாட நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

அக்கதையில் வரும் அந்தோக்கிழவி - காவலூரின் பாட்டியாவார். தபால்காரனாக வரும் சங்கரப்பிள்ளை - உண்மையான பாத்திரம். இக்கதையே - காவலூரின் முதல் தொகுப்பான ‘குழந்தை ஒரு தெய்வத்தில்’ முதலாவதாக இடம் பெற்றுள்ளது.

சரஸ்வதி ஆசிரியர் விஜயபாஸ்கரன் ஆதரவில் அத் தொகுப்பு சென்னை தமிழ்ப்புத்தகாலய வெளியீடாக வந்தது. தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த வாசகர் விஜயகுமார் என்பவர் அத் தொகுப்பை படித்து காவலூருக்கு கடிதம் எழுதி தொடர்பு கொண்டு - சில கதைகளை இந்தி மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

அவை 'தர்மயுக' - 'சாரிகா' ஆகிய இந்தி இதழ்களில் வெளிவந்தன.

முற்போக்கு இலக்கிய வட்டாரத்தில் சர்ச்சைக்குரிய விமர்சகராக விளங்கிய க.நா.சு குழுந்தை ஒரு தெய்வம் பற்றி சிலாகித்து எழுதிய விமர்சனம் 'இந்து' பத்திரிகையில் பிரசுரமாகியிருக்கிறது. காவலூரின் சில கதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, ஒப்சேவர், த கோசரி முதலான இதழ்களிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன என்ற தகவலும் எமக்கு கிடைத்துள்ளது.

த. ராமநாதன் - அந்த முதல்தொகுதியை 'டைம்ஸ் ஒப் சிலோன்' பத்திரிகையிலும் விமர்சித்துள்ளார்.

சில்லையூரையும் உங்களையும் இலக்கிய உலகில் இரட்டையர்கள் எனச் சொல்வார்கள். அதன் பின்னணி குறித்து விளக்குங்கள் - எமது எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் அத்தகவல்கள் சுவாரஸ்யமாகவும் பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும் என்றோம்.

காவலூர் - ஒரு வரலாறே சொல்லத் தொடங்கினார். அதன் சுருக்கத்தை இங்கே தருகிறோம்.

அந்தக் காலத்தில், அதாவது நான் கொழும்பு வாசியாக இருந்த சமயத்தில், சில்லையூர் செல்வராசன், அ.ந.கந்தசாமி மற்றும் வீரகேசரி நிருபர் பொ.பாலசுந்தரம் ஆகியோர் கொட்டாஞ்சேனையில் உள்ள விடுதியில் தங்கியிருந்தோம். பின்னர் சில்லையூர் செல்வராசனும் நானும் கொட்டாஞ்சேனையில் ஓர் அறையை வாடகைக்கு எடுத்து வசித்து வந்தோம். சில்லையூர் செல்வராசன் அப்போது வீரகேசரி நிறுவனத்தில் ஞாயிறு வீரகேசரியில் பணியாற்றி வந்தார். கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோர் பல்கலைக்கழக மாணாக்கர்கள். பேராதனையில் இருந்து கொழும்புக்கு வரும் வேளைகளில் சில்லையூரைக் காண வருவார்கள். இலக்கியம், நாடகம் பற்றியெல்லாம் இரவிரவாகக் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். கைலாசபதியை இன்னொரு வகையாகவும் தெரிந்து கொண்டிருந்தேன். அவரின் மாமனார், மாணிக்க இடைக்காடர் அவர்கள் நான் அப்பொழுது பணியாற்றிய உணவு உற்பத்திக் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளராயிருந்தார். அவரைச் சந்திக்க வரும் வேளைகளிலும் கைலாசாதி என்னையும் சந்தித்துச் செல்வார். இவ்வாறுதான் எனக்கு இலக்கியவாதிகளின் பரிச்சயம் ஆரம்பமாயிற்று.

தவிரவும், சில்லையூர் செல்வராசனும் நானும் ஒரே கல்லூரியில், அதாவது அர்ச் அந்தோனியார் கல்லூரியில் படித்து வந்தோம். செல்வராசன் என்னிலும் இளையவரானாலும், சில்லையூரில் புலமைப்பரிசில் பெற்று ஊர்காவற்றுறை அர்ச் அந்தோனியார் கல்லூரியில் படிப்பைத் தொடர வந்திருந்தார். அங்கு படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலேதான் சுதந்திரன் பத்திரிகை நடத்திய அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டியில் 'சுதங்கை நாதம்' என்ற கதைக்கு முதற்பரிசைப் பெற்றார். அதே காலத்தில் என் வகுப்பில் இருந்து நித்தியானந்தன் என்ற மாணவன் சுதந்திரன் பத்திரிகையின் மாணவர் பகுதியில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். இவற்றால் உந்தப் பெற்று நானும் சுதந்திரன் பத்திரிகையின் மாணவர் பகுதிக்கு சிறிய கட்டுரை ஒன்றை அனுப்பி வைத்தேன். அது பிரசுரமான பின்னர் நானும் எழுதுவதில் ஆர்வம் கொண்டேன் என நினைக்கின்றேன்.

சுதந்திரன், தமிழரசுத் தந்தை எனப் போற்றப்படும் எஸ். ஜே.வி. செல்வநாயகத்தின் தமிழரசுக் கட்சிப்பத்திரிகை. அதிலேதான் எஸ்.டி. சிவநாயகம் தலைமையில் செ. இராசதுரை (பிற்காலத்தில் மட்டக்களப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் பிரேமதாசா அரசில் மந்திரியாகவும் 'உயர்ந்தவர்'), பிரேமஜி ஞானசுந்தரம், அ. ந. கந்தசாமி, தாழையடி சபாரத்தினம் போன்ற, பிற்காலத்தில் புகழ் பெற்ற, இலங்கை எழுத்தாளர்கள் பணியாற்றி எழுத்துத்துறையில் பயிற்சி பெற்றார்கள். இந்தப் பத்திரிகையிலேதான் சில்லையூர் செல்வராசன் முதலில் சேர்ந்து கொண்டார்.

செல்வராசன் அன்றைய காலகட்டத்தில் அதாவது பள்ளியில் கல்வி கற்ற காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால் கவர்ப்பெற்று அறிஞர் அண்ணாதுரை, கலைஞர் கருணாநிதி, புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் ஆகியோரின் நூல்களையெல்லாம் படித்து வந்தார். ஆனால் கொழும்பு சென்ற பின்னர், அதுவும் அ. ந. கந்தசாமியின் சகவாசம் கிடைத்த பின்னர், பொதுவுடமைக் கொள்கையில் நாட்டம் காட்டினார். நானோ கொழும்பு வந்து, அவரோடு ஒரே விடுதியில் தங்கியிருந்தாலும் கூட அரசியலில் ஈடுபடாமல், ஆங்கில இலக்கியங்களை வாசிப்பதில் ஆர்வம் காட்டி வந்தேன். எனக்கு வசதியாக கொழும்புப் பொது நூல்நிலையம், நான் வேலைபார்த்து வந்த கமத்தொழில் சேவை இலாகாவுக்கு அண்மையில் அமைந்திருந்தது. எனவே, வேலை நேரம் போக, ஏனைய நேரங்களில் நூல் நிலையத்தில் கழித்து வந்தேன்.

கல்லூரியில் படித்த காலத்தில் சார்ள்ஸ் டிக்கன்ஸ், சேர் வால்டர் எப்கொட், டி. எச். லோரன்ஸ், முதலானோரின் நவீனங்களை வாசித்துப் பழகிய நான் கொழும்பு வந்ததும் ஏனைய ஆங்கில எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும் படிக்கலானேன். இப்போது பின்னோக்காகப் பார்க்கும் போது, தத்துவம், நாடகம், மனவியல், அரசியல், வாழ்க்கைச் சரிதம், போன்ற வெவ்வேறு துறைகளில் வெளியான நூல்களை வாசித்தேன் என்பது நினைவுத் தடத்தில் நிற்கின்றது.

இன்னொரு சம்பவமும் இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது. பாடசாலையில் படிக்கும் போது சில்லையூர் செல்வராசனின் தொடர்பு கிடைத்ததென்று சொன்னேன் அல்லவா? அவர் கொழும்பு சென்ற போதிலும் அடிக்கடி எனக்குக் கடிதம் எழுதுவார். ஒரு சமயம் மு. வரதராசனின் "கள்ளோ காவியமோ" என்ற நவீனத்தை அனுப்பி வைத்தார். அந்த நூல் என்னை ஆகர்ஷித்தது. அதன் நடையும் தூயதமிழும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. அதற்கு முன்னர் கல்கி, கலைமகள் முதலான சஞ்சிகையை அவ்வப்போது படித்து வந்த நான் கொழும்பு நூல் நிலையத்திலும், நண்பர்களிடத்தும் தமிழ்ப் புத்தகங்களை குறிப்பாக வரதராசன், அகிலன், கல்கி முதலானோரின் நவீனங்களைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். கொழும்பு வந்த பின்னர் நானும், சில்லையூரும் ஒரே விடுதியில் வசிக்கத் தொடங்கியதும் ஒருவருக்கொருவர் நூல்களைப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளத் துவங்கினோம். இந்தப் பரிமாற்றம் எங்கள் இருவரின் பார்வை விரிவடைவதற்கு ஏதுவாயிற்று.

எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. மோப்பசானின் சிறு கதைகளை நான் ஆங்கிலத்தில் படித்த சமயத்திலே சில்லையூர்

புதுமைப்பித்தனின் கதைகளைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். வழக்கம் போல நாங்கள் புத்தகங்களைப் பரிமாறிக்கொண்ட போது புதுமைப்பித்தன் மோப்பசான் கதைகளிற் சிலவற்றை பிரதிபண்ணி இருப்பதைக் கவனித்தோம். தற் பிக் ஒவ் ஏ மோரின் (THAT PIG OF A MORIN) என்ற கதையை புதுமைப் பித்தன் “அந்த முட்டாள வேணு” என்றும் மற்றொரு கதை யையும் தமிழாக்கி இருந்தார் என்பதைக் கண்டு கொண்டோம்.

இந்தக் காலத்தில் ஒவ்வொரு சம்பள நாளிலும் ஆங்கிலப்புத்தகங்களை வாங்கும் வழக்கம் என்னிடம் இருந்தது. அப்படி வாங்கிய போது ‘சிக்மண்ட் பிரயிட்’ விரிவுரைகள் 23 அல்லது 26 அடங்கிய INTERPRETATION OF DREAMS) என்னும் கனவுகளின் விளக்கம் பற்றிய நூல் ஒன்றைக் கண்டேன். அதை விலைகொடுத்து வாங்கிப் படித்தேன். அதன் மூலமாகவே மனவியல் கலை பற்றி அறிந்து கொண்டேன். இதன் உந்துதலால் எழுதப்பெற்ற கதைதான் ‘ஒரு சொல்’ என்ற கதை. அதுவே வீரகேசரியில் பிரசுரமான என் முதல்கதை.

இந்தக் கதை சில்லையுமும் நானும் கொட்டாஞ் சேனையில் ஓர் அறையில் இருந்த காலத்தில் எழுதப்பெற்றது. அப்போது சில்லையூர் வீரகேசரியில் பணியாற்றி வந்தார். ஆனாலும் ஞாயிறு வீரகேசரியின் ஆசிரியராக லோகநாதன் இருந்தமையால் என் கதையை தபாலில் அனுப்பி வைக்கும் படி செல்வராசன் சொன்னார். அதன்படி தபாலில் அனுப்பி வைத்தேன். இளமைக்காலத்தில், ஏனைய எழுத்தாளர்களைப் போல, ஒவ்வொரு வாரமும் என் கதை பிரசுரமாகாதா என்று ஞாயிறு வீரகேசரியைப் புரட்டிப் பார்ப்பேன். சுமார் இரண்டு மாதத்தின் பின்னர், நான் ரயிலில் யாழ்ப்பாணம் பயணமான நாள் அன்று அக்கதை வெளிவந்திருந்தது. எனக்கு ஏற்பட்ட புருகம் இருக்கிறதே, அது இன்றும் மனதில் நிலைத்து நிற்கிறது.

ஆனால் சிறுகதை எழுதி என் புகழ் ஓங்கியது என்று சொல்லமாட்டேன். கைலாசபதி அவர்கள் ‘தினகரன்’ பத்திரிகையின் ஆசிரியப் பொறுப்பை ஏற்ற பின்னர்தான் இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கு முழுமூச்சுடன் இடமளிக்கப் பட்டது. அதன் பிறகு சில்லையுமும் நானும் தினகரனின் வளர்ச்சியில் சிறப்பிடம் பெற்றோம் என்று சொல்லலாம். அந்தச் சில வருடங்கள் ஈழத்து இலக்கியம் தழைத்துச் செழித்தது எனலாம். சில்லையூர் செல்வராசன் ஆரம்பித்துவைத்த பணியை கைலாசபதி அவர்கள் முன்னெடுத்துச் சென்றார் எனக்கொள்ளலாம். கைலாசபதி அவர்கள் தினகரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியரான பின்னர் இலங்கை எழுத்தாளர் களே முக்கிய கவனம் பெற்றனர். யாழ்ப்பாணம், கிழக்கு மாகாணம், மலையகம் என்ற பாகுபாடின்றி இலங்கை எழுத்தாளர் அனைவரும் தினகரனில் எழுத ஆரம்பித்தனர். வ. அ. இராசரத்தினம், செ. கணேசலிங்கன், கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, என். கே. இரகுநாதன், பித்தன், என். எஸ். எம். இராமையா, அ. முத்துலிங்கம் ஆகிய பலர் தினகரன் பத்திரிகையில் எழுதிப்புகழ் பெற்றனர். இந்தக் காலகட்டத்திலே தான் என்னையும் அவர் எழுத்தாளராக இனங்கண்டு அன்றைய நாட்களிலே ஈழத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும் புகழோச்சிய மு. வரதராசனின் நாவல்களை விமரிசனம் செய்யும் பணியை என்னிடம் ஒப்படைத்தார். இந்தக் கட்டுரைத்தொடர் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. முகம்மது

சமீம், கே. எஸ். சிவகுமாரன், போன்ற பலரும் அந்தக் கட்டுரைத்தொடரைச் சார்ந்தும், எதிர்த்தும் எழுதினார்கள். இதே காலத்திலே சிறுகதைத்துறையும் வளர்ச்சி பெற்றது. கைலாசபதி அவர்கள் தினகரன் பத்திரிகை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த காலத்தை ஈழத்து இலக்கியத்தின் இரண்டாவது மறுமலர்ச்சி யுகம் எனலாம்.

இதுவே நான் எழுத்தாளராக என்னை நிறுவிய வரலாறு. இதன் பிறகு அல்லது இதே காலப்பகுதியில் “கலைக் கோலம்” என்னும் வானொலி நிகழ்ச்சியை நடத்துமாறு அப்போதைய தயாரிப்பாளர் ராஜசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியிலே கலை இலக்கியம், சினிமா, ஓவியம் போன்ற பல அம்சங்கள் விமர்சிக்கப்பட்டன. இதன் பின்னர் ஒளிபரப்பாளராக, நாடகத் தயாரிப்பாளராக, சினிமாப்படைத்தயாரிப்பாளராக, தொலைக் காட்சி நாடகத் தயாரிப்பாளராகவெல்லாம் திகழும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. உண்மையில் எனது ஆக்கங்கள் சிறிய தொகையின வேயாயினும் அவற்றால் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் பெரியன. உதாரணமாக ‘பொன்மணி’ என்று படத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அது நிதி வருவாயில் என் மைத்துனர் முத்தையா ராஜசிங்கம் அவர்களுக்கு கை நட்டத்தை ஏற்படுத்திய போதிலும் இன்று வரை பாராட்டப்படும் ஈழத்துத் தமிழ் திரைப்படமாக விளங்குகிறது. சென்ற ஆண்டு கூட ‘லங்காத்தீப்’ பத்திரிகையிலும், ‘சரசுவிய’ சினிமாப்பட விழாச் சிறப்பு மலரிலும் அதனைப்பற்றி சிலாகித்து எழுதியிருந்தார்கள்.

இவ்வளவுக்கும் காரணம் சரியான காலத்தில், சரியான நண்பர்களின் சகவாசம். என் ஆற்றலை அவர்கள் இனங் கண்டமை எனலாம். உண்மையில் சிறுகதையில் தொடங்கிய என் எழுத்து, விமர்சனம், வானொலிக்கலை, நாடகத்துறை, சினிமா, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் எனப் பல்வேறு திசைகளில் கிளைவிட்டது என்று இப்போது பின்னோக்கிப் பார்க்கிற போது தெரிகிறது. இதனை முன்னிட்டுத் தான் அவுஸ்திரேலியப் பிரசையாகிவிட்ட என் மகள் தீமதி என் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதும் படி நச்சரித்து வருகிறாள் போலும். இங்கு வந்த பிறகு என்னைக் காணும் நடுத்தர வயதினர் பலர் ‘நீங்களா காவலூர் ராசதுறை? முன்னர் உங்கள் கதைகளை நான் படித்திருக்கின்றேன். உங்கள் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை தவறாமல் கேட்பேன்’ என்றெல்லாம் பாராட்டக் கேட்டிருக்கின்றேன்.

1996 ஆம் ஆண்டில் நான் அவுஸ்திரேலியா வந்திருந்த வேளையில், தான் நடத்தும் ‘இன்பத் தமிழ் ஒலி’ என்னும் ரேடியோ நிகழ்ச்சியில் பங்கு பற்றுமாறு என்னை அழைத்த பாலசிங்கம் பிரபாகரன் அவர்கள் தன்னை வானொலிக்கு அறிமுகம் செய்தவர் காவலூர் ராசதுறையே என்று சொன்னார். கலைக்கோலம் என்ற நிகழ்ச்சியை நான் இலங்கை வானொலியில் நடத்திய வேளையில் இந்த அறிமுகம் நான் எதிர்பாராததொன்று. இவ்வாறு பலர் எனது எழுத்துப்பணியை இன்றும் பாராட்டுகின்றனர்.’

காவலூரின் சரிதையைக் கேட்டபோது – சிறந்த சுயசரிதை நூலுக்கான தகவல்கள் – சுவாரஸ்யமாக அவரிடம் தேங்கியிருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

காவலூர் – மேலும் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துவோம்.

ஆண்பணின் கதை

- கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன்

முட்படுக்கை தன்னிற்படுத்து
மோனத்துயரில் கழிப்பவன்
மோனத்துயரில் கழிப்பதாலே
முழுஇரவும் விழிப்பவன்
தற்கொலைக்கு மனநினைத்தும்.
தன்மனதைத் தடுத்தவன்
தன்மனதைத் தாஸ்தடுத்து
தனக்குள்ளேயே தவிப்பவன்.

உறவுசொல்லி ஒருதொகைப்பேர்
உயிர்கொடுத்து பழகினர்.
உயிர்கொடுத்துப் பழகியதால்
உதவிபெற்று உயர்ந்தனர்.

வறுமைவந்து இவனை வருத்த
வசதி வாழ்வில் மயங்கினர்.
வசதி வாழ்வில் மயங்கி, இவனை
வசதியாக மறந்தனர்.

இலண்டன், கனடா என்றுசெல்ல
ஏற்ற உதவி செய்தவன்
ஏற்ற உதவி செய்து பலரும்
ஏற்றம் அடையச் செய்தவன்.

இன்று நிலைமை சொந்தமகனை
எங்கும் அனுப்ப வழியில்லை
எங்கும் அனுப்ப எந்த உறவும்
இவனோடின்று தொடர்பில்லை.

ஊரில் குமர்கள் வாழ்க்கை மலர
ஓடிச்சென்று உதவினான்.
ஓடி உதவி செய்தல்தானே
உரிய மகிழ்வாய்க் கருதினான்.

சீரில்லாத காரணத்தால்
செல்வமகளின் றிருக்கிறாள்.
செல்வமகளோ சிறையிருக்க
செய்வதறியாது திகைக்கிறாள்.
ஆட்கள் பலமோ அவனுக்கென்றும்
அளவுக்கதிகம் இருந்தது.
அளவுக்கதிகம் இருந்ததாலே
அகங்காரமும் இருந்தது.

நாட்கள் நகர நலிந்த வாழ்வில்
நாயும் மதிக்க மறந்தது.
நாயும் மதிக்க மறந்ததாலே
நண்பன் கர்வம் அழிந்தது.

அற்ற குளத்தை ஓளவைப்பாட்டி
அன்று உவமை காட்டினாள்.
அன்று உவமை நன்கு காட்டி
அகில அறிவை ஊட்டினாள்.

இற்றை நாளில் கற்ற அறிவை
எண்ணிடாது வாழ்ந்தனன்.
எண்ணிடாது வாழ்ந்ததாலே
இந்த நிலைக்குத் தாழ்ந்தனன்.

“உறவு யாவும் பொருளின்வழியே
உலகில் அமையும்” - தத்துவம்
உலக உறவின் உண்மைபற்றி
உணர உரைத்த வித்துவம்.

பிறழ்விலாத வழிகள் சொன்ன
பெரியதாடி மனிதனை
பெருமையாக எண்ணி அவனின்
பின்னே விட்டேன் மனதினை-

(யாவும் கற்பனையல்ல)

அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில்
ஒரண்டாம் பரிசு பெற்ற சிறுகதை

சுருஷ்ப்படும் இரவுகள்

யாழ்ப்பாணம் வதிரியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இ. இராஜேஸ்கண்ணன் 22.01.1973ல் பிறந்தவர். தற்போது இமையாணனில் வாழ்ந்துவருகிறார். சமூகவியல் பட்டதாரியான இவர் தற்போது யாழ். வேம்படி பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புக்கள் உதயன் - சஞ்சீவி, தாமரை, ஞானம், இடி, தினக்குரல், தூண்டி ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. இவரது 'முது சொமாக' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி 2002 இல் வெளியானது. 'தொலையும் பொக்கிசங்கள்' என்ற இவரது சிறுகதை 2007 பத்தாம் வகுப்பு தமிழ்மொழிப் பாட ஆசிரிய அறிவுரைப்பு வழிகாட்டியிலும் ஞானம் மித்ராவுடன் இணைந்து தமிழகத்தில் வெளியிட்ட 'போர்க்காலக் கதைகள்' என்ற தொகுப்பிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பில் உள்ள 'லீவுபோம்' என்ற சிறுகதை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு தியவின, தினுமின பத்திரிகைகளில் வெளியாகியது. இவர் இலக்கியம், சமூகவியல், மானுடவியல் கட்டுரைகளையும் எழுதிவருகிறார்.
இவரது தொடர்பு முகவரி :- சாத்வீக பிரஸ்தம், இமையாணன் கிழக்கு, உடுப்பிட்டி.

இரவு என்பது ஒரு அற்புதமான உற்பவிப்பின் ரகசியம். ஊழியும் இருள் கவிந்ததுதான். மனிதன் உயிராகும் கருவறை இருண்டது. கடவுள் உறையும் கருவறையும் கூட இருள் கவிந்ததுதான். கதைகளில் கூறப்படும் அரக்கர்கள் இருள் நிறத்தினர். இரணியன், மகிடாசரன், மாபலி என்று நீளும் பட்டியல் மட்டுமல்ல இராமன், கிருஷ்ணன் போன்ற ரக்ஷசர்களும் இருண்டவர்களே. இராட்சதர்கள் மட்டுமல்ல ரக்ஷசர்களிலும் இருள் நிறத்தினர் அதிகம் பேர்.

இரவுகள் இனிமையான அற்புதங்கள் என்றால் அவை என்னை ஆதர்சயப்படுத்துவன.

இரவுகளைப் பாடாத கவிஞர்கள் இல்லை. நிலவு வழியும் இரவுகள் கற்பனைகளாய் நீளும். அம்புலி மாமா வா... அம்மா வெளியே வா அம்மா... என்றெல்லாம் இரவுகள் பாடவைத்தன.

வெண்மணல் பரப்பிய முற்றத்தில் சால்வைத் துண்டை விரித்தபடி அப்பா பள்ளிகொள்வார். அவரின் வயிற்றோடு நாளிசார்த்தி அம்மா சோறு குழைத்த பாத்திரத்துடன். மணலில் கால்கள் புதைத்தபடி முன்னே நாங்கள் மூன்றுபேரும். பூவரசம் இலையில் சிறிய சிறிய கவளங்களை அம்மா பிடித்து

வைப்பாள். கவளங்களின் மேலே முள் அகற்றிய சிறுதுண்டு தீயல்மீன். சில சமயம் நெருப்பில் வாட்டிய திரியாப்பாரைக் கருவாட்டுத் துண்டு. நிலவு இல்லாவிட்டால் கண்ணாடிலாம்பு வெளிச்சம்.

இரவின் குளிர்மை. பகல் முழுவதும் வெப்பம் தின்ற நிலம் கசிக்கும் இனிய வெம்மை. மண்ணில் கிளம்பும் புழுதி வாசனை. மல்லிகைப் பந்தலில் நுழைந்துவரும் காற்றின் வாசம். பூவரசம் இலையின் பச்சைமணம் கவளங்களுடன் பிசைந்து.

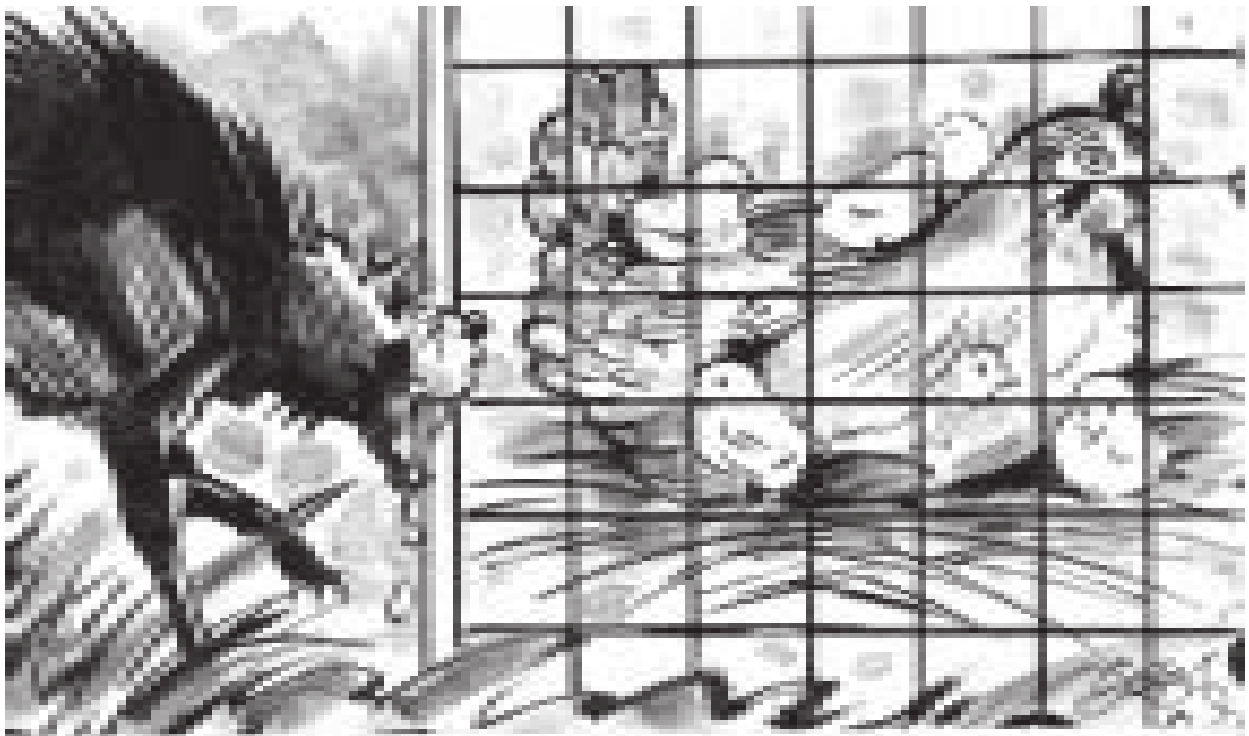
நானும் தங்கச்சியும் பாட்டுக்குப் பாட்டு. அப்பா நடுவர். அப்துல் ஹமீத் போல. சிலசமயம் அம்மாவும் அப்பாவும் பாட்டுக்குப் பாட்டு. நாங்கள் நடுவர்கள். விடுகதைகள் கூறி அவிழ்த்தலும்.

கட்டிபுரம் கண்ணகை அம்மன் கோயிலில் சீர்காழியின் கச்சேரி. கால் நடையாய் இரவைக் கிழித்து வயல் வரம்புகள் தரவைகள் தாண்டி கச்சேரிக்கு. வல்வெட்டித்துறையின் இந்திர விழா ஓர் இரவில். அகிற் புகை வாசம் கமகமக்க பித்துக்குளி முருகதாளின் கச்சேரிக்காக கூடிய ஓர் இரவு.

அந்த இரவுகள் அர்த்தம் பொதிந்திருந்தன.

காதுகளை அடைக்கும் இருளின் வாளிப்பினை சமயம் வாய்க்கும் போதிலெல்லாம் அனுபவிப்பதில் அளவில்லாத பற்று எனக்கு. அந்தகாரம் கிழித்துவரும் பூச்சிகளின் ரகசியங்களை ஒட்டுக்கேட்டு அனுபவிப்பதில் அலாதி சுகம். தென்னங் குருத்துகளைத் துளைக்கும் வண்டின் 'கிறீச்'சிடும் ரீங்காரம். பின்புறத்து களஞ்சிய அறையில் போடப்பட்டிருக்கும் தட்டுமுட்டுச் சாமான்களிடையே சந்ததியின் நீட்சிக்காக சல்லாபிக்கும் தத்துவட்டியன்களின் கீதம். பிரசவிக்கக் காத்திருக்கும் சோடிக்கு நெல்மணி சேர்த்து முகட்டுவளையில் ஓடிவரும் எலியின் சிறுகால் ஒலி. தூரத்தில் எங்கோ ஓரிடத்தில் சோடி நத்தின் முனகல். புத்தக அறையின் பழைய பத்திரிகைக் கட்டுக்களிடையே கரப்பான்களின் குசுகுப்பு. வீட்டின் பின்புறத்தே 'ஆட்டியில்' அசைக்கும் தாயாட்டின் நெறுமலும், மடியில் வாய்புதைத்த குட்டியின் மிடறின் வழி பால் இறங்கும்

மணிக்காக 'அலாரம்' வைத்துவிட்டுப் படுக்கைக்குப் போவாள். செல்லம் 'அருளுவதற்கு' முன்னர் காலைச் சாப்பாட்டுக்கு உரியவற்றையும், மதியத்துக்கு இன்னொன்றையும் தயார் செய்துவிட்டு எனக்குரிய 'பாரசலை' என் பையினுள் திணித்து விட்டு இரவு முழுவதும், முதனாளும் செல்லம் நனைத்துத் தள்ளிய துணிகளைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டு சென்று மீளவும் மணி ஏழாகிவிடும். தன்னுடைய புத்தகப்பைகளை ஒழுங்குபடுத்தி பாடக்குறிப்புகள், அடையாள அட்டைகள், மோட்டார் சைக்கிள் 'பாஸ்' என்பவற்றைச் சரிபார்த்துக் கொள்ளவும் செல்லம் கண்விழிக்கவும் சரியாகவிருக்கும். மெல்லிய சுடுநீர் வைத்துச் செல்லத்தைத் துடைத்து 'பெளடர்' போட்டு, பால் கொடுத்து தாய்வீட்டில் ஒப்படைத்துவிட்டு அவள் பள்ளிக்கூடம் புறப்படும் போது நான் அரைவாசித் தூரத்தைக் கடந்து பயணித்துக் கொண்டிருப்பேன்.

ஒலியும். அடைவைத்து பொரித்த குஞ்சுகளை தன் சிறகுப் போர்வையுள் விரித்துக் கொள்ளும் கோழியின் பாசப் பரிவின் ஒலி. இருளைக் கிழித்து நீளும் என் காதுகளின் புலன் இவற்றைப் பிரித்துப் பிரித்து தனித்து ரசித்துக் கொள்ளும்.

மூலையிலே தணித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் 'கண்ணாடி லாம்பின்' மங்கிய ஒளியில் அவளின் முகம் எண்ணெய்த் தாளின் ஒளிக்கசிவுடன் கலைந்த கேசம் கன்னங்கள் வழியே பரவிக் கிடக்கும். நெற்றியில் அன்று பகல் முழுவதும் பவ்வியமாக இடப்பட்டிருந்த 'மருண்' நிற குங்குமம் வியர்வைத் துளிகளோடு கரைந்து நெற்றிப் புருவம் வரை கசிந்திருக்கும். கழுத்தைச் சூழ்ந்த சங்குவளைய தசை மடிப்புக்களிடையே நெளிந்து கிடக்கும் கட்டைச் சங்கிலி. கால்களை மடித்து நாரித் தண்டை வளைத்து மார்பின் மென்மையான உஷ்ணத்தை ஒன்றரை வயதாகின்ற என் செல்லத்தின் கன்னங்களில் சுகம் தரவைத்துப் படுத்துக் கொண்டிருப்பாள். ஆழ்ந்த உறக்கம்.

பாவம் அவள். பகல் முழுவதும் சக்கரத்தை கால்களிலே கட்டியபடி சுழன்றடிப்பாள். அதிகாலையின் நான்கரை

பாடசாலை முடித்துவந்ததும் செல்லத்துக்கு பால் கொடுத்தல், குளிப்பாட்டுதல், காயப்போட்ட உடுப்புகளை எடுத்துவைத்தல், வீடுவாசல் கூட்டுதல், இரவுச் சாப்பாட்டுக்குத் தயார்ப்படுத்துதல், அதிகாலை சாப்பாடு தயாரிக்க ஆயத்தம் செய்துவைத்தல், அடுத்தநாள் பாடக் குறிப்புகளை ஆயத்தம் செய்தல், வேண்டும் போதெல்லாம் இரவில் செல்லத்துக்குப் பால் கொடுத்தல் என்று தொடரும் பம்பரவாழ்க்கை அவளுக்கு.

இவ்வளவு வேலைகளையும் வரித்துப் போட்டுச் செய்து கொண்டு தன் கபிலநிற விழியால் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்யவும் எப்படி முடிகிறது?...

அவளின் கன்னத்தில் சிதைந்திருந்த மயிர்களை ஒதுக்கி காதோரம் விட்டுக்கொண்டு மிருதுவாக அவளின் நாரியை தடவிக் கொடுப்பேன். ஏதோ ஒன்றைத் தவறவிட்டவளாய் திரும்பி என் மார்போரம் முகம் புதைப்பாள். அவளை நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொள்வேன்.

இன்றும் அப்படித்தான். காதுகளை அடைக்கும் அந்தகார இருள்.

காலையில் பரபரப்புக்களிடையே அவளின் கண்களில் தெரிந்த ஏக்கம் என் மனதின் ஆழம் வரை கிறக்கம் தந்தது. மூன்று நாட்களின் பின் முதல்நாள் முழுகிய தலை. அருகில் அவள் நடக்கும் போது காற்றில் கலக்கும் வியர்வை வாசனை. பாதங்களின் மேலே உருளும் பாதசரத்தின் சின்னச் சிணுங்கல். “பின்னேரம் வரேக்கை ரீயோடை சாப்பிட ஏதேனும் வாங்கி வாங்கோ” என்ற வார்த்தைகளில் வெளிப்பட்ட நளினம். அன்றைய பகல் பலமடங்குகளாய் நீண்டு கழிந்தது எனக்கு.

இரவின் நிசப்தம். முற்றத்தில் நான் வளர்த்த மரங்கள் கூட மொளையூதங்களாய் நின்றன. பயனற்றுத் தூங்கி வழியும் நிலா. பிள்ளையை அணைத்தபடி அவள். முதுகுப்புறம் நான். காலையில் பார்த்த பத்திரிகைச் செய்தி படிமமாய் மனதில் விடாப் பிடியாய்.

எங்கோ ஒரு திசையில் நாயொன்றின் ஊளை ஒலி. வீழும் போது ஒலையைத் தட்டும் பனம்பழத்தின் ஓசையில் பதகளிக்கும் அணிலின் கூக்குரல். எங்கோ ஒரு தொலைவில் ஏதோ ஒரு இயந்திர உறுமல். காதுகளைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டேன்.

“முந்தநாள் இரவும் பரமநாதன் வீட்டிலே மரநாய் வந்து பேடு ஒண்டைக் கொண்டு போட்டுதாம். எங்கடை பக்கம் வலுத்த சாரையளும் அடிக்கடி வந்து போகுதுகள். குஞ்சுகளும் கவனம். கீரியள் பெரிசா இரவிலை வராது. எண்டாலும் சொல்லிக் கொண்டே. இரவிலை அடிக்கடி காதைக் குடுத்து சத்தஞ் சந்தடியை கேளுங்கோ” என்று பக்கத்துவீட்டு மாமி காலையில் கூறியது ஞாபகம் வந்தது.

வாங்கிவிட்டு ஒருவாரங்கூட ஆகாத விறாத்துக் குஞ்சுகள் நான்கும், ஏற்கனவே பெரிச்ச குஞ்சுகள் ஐந்தும் தனித்தனியான கூடுகளில் அடைக்கப்பட்டிருந்தன.

அவள் இன்னும் பூரணமாக நித்திரையாகி விடவில்லை. பிள்ளை மார்பை உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தது. அவளை ரசிக்கும் நிலையில் எண்ணம் இல்லை. பத்திரிகைச் செய்தியின் கீழே போடப்பட்டிருந்த இறந்து கிடந்த அந்தப் பெண்ணின் புகைப்படம் மனத்திரையில் அப்பியபடி. மனதெல்லாம் ஒருவித வெறுமை உணர்வு ஆட்கொண்டிருந்தது.

என்னுடைய செல்லத்தைப் போன்ற அந்தக் கோழிக் குஞ்சுகள் தாயின் இறக்கை அணைப்பில் இதமாகப் படுத்திருக்கும்.

பக்கத்துவீட்டு மாமி கூறியது மீண்டும்...

அவள் திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டு என் மார்பில் தன் மூச்சுக் காற்றினால் ஸ்பரிசித்தாள்.

மனம் பத்திரிகைச் செய்தியையும், மாமியின் வார்த்தைகளையும் தவிர எதிலும் லயிக்கவில்லை என் மனக்குழியில் ஆயிரம் புழுக்கள் நெளிந்து கொண்டிருந்தன.

திடீரென வீட்டின் பின்புறம் கோழிக்கூட்டில்தான் கூக்குரல். குஞ்சுகள் பதகளித்துக் கீச்சிட்டன. விறாத்துக் குஞ்சுகள் செட்டைகளை அடித்துக் கீச்சிடும் சத்தம். இருளைக் கிழித்துவந்த அவலமான ஓலங்களாய்...

“சூய்... சூய்... சூய்...” ஓடிச் சென்றேன்.

குஞ்சுகள். என் செல்லம் போன்ற குஞ்சுகள். பதகளித்தன. தாய்க் கோழியைக் காணாது பரிதவித்தன. தாயின் சிறகுக் கணப்பு இழந்து அல்லோல கல்லோலப்பட்டன.

வீட்டுக் கோடிப்புற மூலையில் கூடு பிய்த்து இழுத்து வரப்பட்ட தாய்ப்பேடு குதறப்பட்டுக் கிடந்தது. இரத்தம் தோய்ந்த இறகுகளோடு.

“தம்பி.. உது மரநாய் அல்லது கீரியாத்தான் இருக்குமப்பு” சத்தம் கேட்டு எட்டிப் பார்த்த மாமியின் ‘ஊகம்’ இது.

மரநாய் எண்டாலென்ன?... கீரிதான் எண்டால் என்ன?... அந்தக் குஞ்சுகள்?... “சடலமாக மீட்கப்பட்ட பெண் இரண்டு பிள்ளைகளின் தாய் ஆவார்...” மாமியின் பத்திரிகைச் செய்தி மீண்டும் என் மூளை அணுக்களில் விடாப்பிடியாய் சவறுகின்றது.

அம்மாவின் கவளச் சோறு....

காதை அடைக்கும் இருளில் பூச்சிகளின் ரகசியம்...

என்னவளின் பாதசரச் சிணுங்கல்... எல்லாம் பொய்யாக இருள் என்னை அப்பிப் பிடித்துப் பிய்த்துத் தின்றது.

என் செல்லத்தை அணைத்தபடி அவள். தலைமாட்டிலே அதிகாலை நான்கரைக்காக ‘அலாரம்’ வைத்த மணிக்கூடு இயந்திர இயக்கத்துடன். அந்தகார இருள் மட்டும் அப்படியே...

ஞானத்தின் கண்ணீர் அஞ்சலி

தொழிலதீபர் தேசபந்து விஸ்வபீரசாத்ன்

வி.நி.வி. தெய்வநாயகம்பிள்ளை

தர்மகர்த்தா ஜிந்துப்பிட்டி சிவசுப்ரமணிய சுவாமி கோவில்

அவர்களது மறைவு குறித்து ஞானம் கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகிறது. அண்ணார் ‘ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணை’ யின் போஷகர். தெ. ஈஸ்வரன் [மொறிவியல் நாட்டுக்கான விசேட பிரதிநிதி] அவர்களின் தந்தையாராவார். அண்ணாரது மறைவால் வாடும் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் யாபேருக்கும் ஞானம் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து அவர்களது ஆழ்ந்த துயரில் பங்குகொள்கிறது.

- ஆசிரியர்

முனைவி மீதான இரங்கற் பாடல்

- பலாழியூர் சுயீராயர்

அதிகாலையில் உத்தியோகத்தின் பெயரால் நான்
ஆரவாரப் பட்டுப் புறப்படும் போதெல்லாம் - நீ
உன் பணியில் அமைதியாக இருந்திருக்கிறாய்!
காலைச் சாப்பாடு, மதியச் சாப்பாடென்று
பாகம் செய்து சமைத்துப் பரிமாறி
பொதி செய்தென் பையிலும் வைத்து
வாசல் வரை வந்து எதையும் எதிர்பாராதவளாக
வழியனுப்பியும் வைத்திருக்கிறாய்!
எங்கு செல்கிறாய்? என்ன செய்கிறாய்?
என்று எதையும் நீ கேட்டதில்லை!

பிள்ளைகளின் துயில் நீக்கம், குளிப்பு
பாடசாலை புறப்பாடு, சாப்பாடு
பள்ளிக் கூட அனுமதி, படிப்பு, வீட்டு வேலை
சோதனை மறுமொழி, ரியூசன் வகுப்பு
வாத்தியமார் முறைப்பாடு, முன்னேற்ற அறிக்கை
அடிபிடி, சண்டை சச்சரவு, சீருடை
பென்சில், கொப்பி, புத்தகம் பரிமாற்றம்...
எந்தப் பிரச்சனையும் எனக்குள்
எரிகின்ற பிரச்சனையாய் எழுந்ததில்லை!

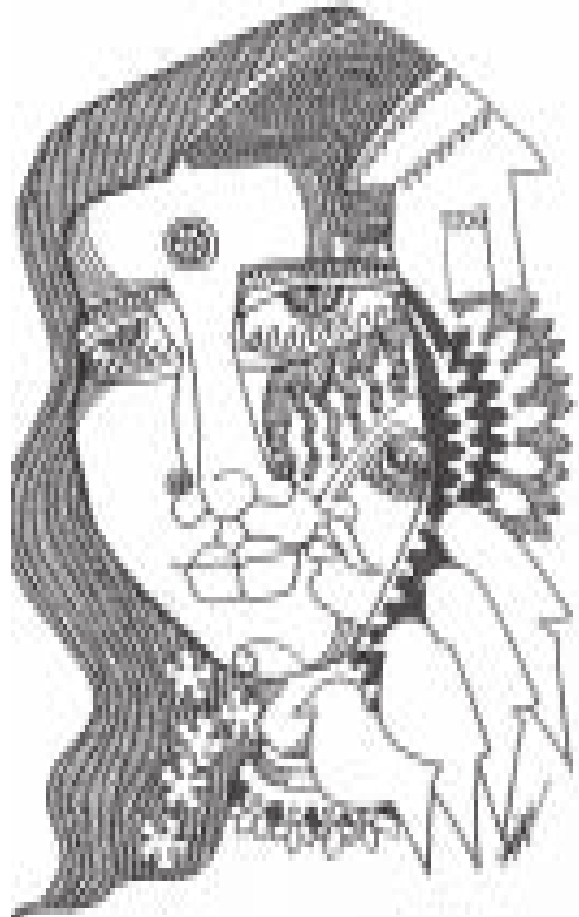
ஆடு, மாடு, கோழி வளர்ப்பு, வீட்டுத் தோட்டம்
முட்டை விலை, பால் விலை, அரிசி, மா...
மரக்கறி, இறைச்சி, மீன், விலை ஏற்றம்
போக்கு வரத்து, சுகவீனம், மருந்துச் செலவு,
வரவு, செலவு, இலாப நட்டம், துன்பம்
கடைக் கணக்கு, வேலியடைப்பு, கூலியாள்
இறைப்புச் செலவு, அறுவடை, சந்தை நிலைமை,
விறகுப் பிரச்சனை எதுவுமே என்னுள்
எரிகின்ற பிரச்சனையாக எழுந்ததில்லை!

அயலட்டை, கொடுக்கல் வாங்கல்
நன்மை தீமை, செலவு சித்தாயம்
உடு பிடவை, ஆடை அணிகலன்
நீயாகச் சொன்னதும் நானாகத் தந்ததும்...
அளவு பார்த்தது, அழகு பார்த்தது, சினந்தது
சந்தோசப் பட்டது, சங்கடப்பட்டது, சங்கமித்தது...
எந்தப் பிரச்சனையும் எனக்குள்
எரிகின்ற பிரச்சனையாக எழுந்ததில்லை!

குஞ்சுகள் வளர்ந்த நாட்கள்,
படித்துப் பட்டம் பெற்று உத்தியோகமாகி
மணம் முடித்து புலம் பெயர்ந்த காலம் வரை
பருந்துகளிடம் இருந்து பாதுகாக்க நீ
இமைச் சிறகுகள் விரித்து, விழித்து
பகலிரவாய்த் துடித்துக் கிடந்தெல்லாம்
எறும்பு கடித்ததாகத் தான் எனக்குள்
இன்னும் ஞாபகம் இருக்கிறது!
கவிதை, கட்டுரை, கதைகள், நாடகம்
மனிதாபிமானம், உரிமை, உளவியலென்று

இரவிரவாய் இருந்து எழுதியவை, பேசியவை
அச்சுக் கூடங்களுக்காக அலைந்தவை
வெளியீடென்று விளம்பிய நிகழ்ச்சிகள்
அறிமுக விழாக்களிலெல்லாம் - நீ
அழைத்ததால் வந்தவளாய் அனுசரித்தாய்!
அவ்வப்போது இருக்கையில் எடுத்துப் படித்து
சின்னச் சின்ன விமர்சனங்கள் தந்தாய்
எங்கு செல்கிறாய்? என்ன செய்கிறாய்?
என்று எதையும் நீ கேட்டதில்லை!

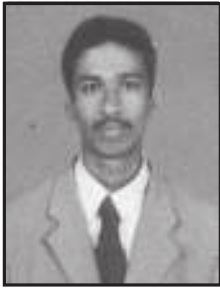
என் பயணங்களின் போதெல்லாம்
என் பின்னால் நடந்தே தொடர்ந்தாய்!
என் உறவுகளாய், உயிர்ப்புகளாய்
உணர்வுகளாய், உயர்வுகளுமானாய்!
நோய் கண்டு நீ படுக்கையான போதும்
என் நலனிலேயே கவனமாக இருந்தாய்!
ஓய்வே இல்லாது உன்னருகில் நின்றுன்
சேவை செய்த போதும் நான் எதையும்
இழந்ததாய் எண்ண இடமிருக்கவில்லை! உன்
இறுதி மூச்சு... இறுதிப் பயணம்... இடைவெளியாயிற்று;
அண்ட வெளியில் ஓர் வெற்றிடமாய்...

கலாபுஷணம் அமரர் புலோவியூர் க. சதாசீவம் ஞாபகார்த்தச்
சீறுகதைப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசு பெற்ற சீறுகதை

மனசி

தமிழ்நாட்டின் ஆழ்ந்த சிந்தனை

கரவெட்டி வதிரியைச் சேர்ந்த தர்மராஜா அஜந்தகுமார் 1984^ஆ பிறந்தவர். யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பீடப் பட்டதாரி. கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, ஆய்வு, பத்தி, இதழில், விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு எழுதிவருகிறார். மாவட்ட மட்ட தமிழ்த்தின கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடம் (2000) வலம்புரி நாடாத்திய செல்லத்துரை ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசு, ஞானம் புலோவியூர் க. சதாசீவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் ஆறுதல் பரிசுகள் (2005) (2006) (2007) பெற்றுள்ளார். துளிர் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் (2003). புதியதரிசனம் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் தொடர்பு முகவரி :- யார்வத்தை, வதிரி, கரவெட்டி.

மஞ்சள் மஞ்சளாய்த் திட்டுத் திட்டாய் முற்றத்தின் ஒருபுறமெங்கும் சளித்துப்பல் நிலத்துள் ஊறாமல் அப்படியே இருக்க அதன்மேல் எறும்புகள் மொய்க்கத் தொடங்கியிருந்தன. திரும்பவும் இருமி காறாப்பித் துப்பினார். சளியோடு கூடிய எச்சில் நூலொன்று வாயில் இருந்து நெஞ்சப்பகுதிக்கு கோடு இழுக்க அதைத் கையால் அறுத்தார்.

தலை கிறுகிறுப்பது போலவும் புரியாத நிழல்களின் நடமாடும் பூமியாய்த் தான் மாறுவதாயும் அவர் உணர்ந்தார். கண்களைப் பிடித்துக்கொண்டு பறவை ஒன்று சிறகு விரித்துப் பறந்துவிட்டு சிறுகண்பறப்பின் பின் தன் சொண்டால் கொத்திக் கொண்டு கண்களுள் நுழையும் சிலிர்ப்பை, அந்தரிப்பை அறிந்து தடுமாறினார். ஒரு கண் நிதானம் இழந்து பார்வைக்கான சாத்தியங்களைத் தொலைத்து முழிசியபடி இருந்தது.

அவரால் தொடர்ந்து நிற்கமுடியவில்லை. கால்கள் உளைந்து, விறைத்து யாரோ ஒவ்வொரு பக்கமும் தசைநார்களை கூரிய பல்லால் கௌவதாய், பற்றி இழுப்பதாய், சப்பாத்துக் கால்களால் ஏறிமிதித்து நிற்பதாய்... முடியவில்லை. இருப்பதற்கு வண்டி கூட விடுகுதில்லை. இப்ப உடம்பு ஒரு வேலையும் செய்யமுடியாமல் கம்மா இருந்து நல்லா ஊதிப்போட்டுது.

காலும் நல்லாய் வீங்கிப் பாரமாகிவிட்டது. செம்பாட்டு புழுதிக்கு மேலே மூத்திரத்துளிகள் பட்டு ஒரு சாம்பல் தோற்றமாய்...

சுருட்டுப்பத்தவேண்டும் போல வாயும் கையும் பரபரத்தது. பத்திவிட்டுக் குறையில் வைச்ச குறைச்சுருட்டை ஓட்டைக் கல்லுக்குள்ளாலே எடுத்துக் கொண்டு குசினியை நோக்கிப் போனார்.

மனிசி முழங்கால் இரண்டுக்கையும் முகத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு சிலைத்தோற்றமாய் இருந்தது, அவர் கண்களுக்கு நிழலாய்த் தெரிந்தது.

அவர் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டார்
தெரியாத கண்ணில் இருந்து நீர் வழிந்தது
தட்டுத் தடுமாறி கட்டிலில் இருந்து கொண்டார்.

கையில் இருந்த சுருட்டை வாய்க்குள் போட்டு அவசர அவசரமாய் மெல்லத் தொடங்கினார். கண்களில் இனம் புரியாத பதற்றமும் அசாதாரணமும் குவிந்தது. இலையான் ஒன்று முகத்தில் இருந்ததை அவர் கவனிக்கவில்லை.

(2)

‘தம்பி’ அவர் வாய் முணுமுணுத்துக் கொண்டது.

மீண்டும் உதடுகளை இறுக்கமாகக் கடித்துக் கொண்டார்.
கண்களில் இருந்து நீர் உருண்டது.

அவன் தலையைக் கோதிக் கொண்டு இருந்தான். கண்கள் கிறங்கி... உடல் இளகி...மெதுமெதுவான ஓர் ஆட்கொள்ளல். இதமான நீண்ட விரல்கள் அவனுடையவை. அவன் மடி மீது என் தலை சாய்ந்திருந்தது. கண்களை மூடியிருந்தேன். கண்களைத் திறந்தும் தான் என்ன? தடுமாற்றமான காட்சிகளையே காணமுடிகின்றது. பார்த்த பழக்கம்: மனிசியையும், இவனையும், வீட்டுக்கூடத்தையும் “அசைவின் நிழலில்” கண்டுபிடித்து விடுகிறது. கண்களை மெதுவாய்த்தான் மூடியிருக்கிறேன். அவனின் இதமான வருடல் எவ்வளவு ஆறுதலாய் இருக்கிறது. மூடிய கண்களுள்தான் எத்தனை காட்சிகள்? கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி கதவு நிலைக்குக் கிட்ட நின்று கொண்டிருக்கையில் திடீரென உடல் தளர்ந்து என்ன நடக்கிறது எனச் சதாகிரிப்பதற்கு இடையில் விழுந்து விட்டேன்.

என் பாரத்தைச் சகித்து அவன்தான் கட்டிலில் தூக்கிக் கிடத்தினான். நான் பயந்து பசுற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும், தன் மடி மீது என் தலை வைத்து, தன் கைகளால் நெஞ்சு தடவி, தலை கோதிக் கொண்டிருந்தான்.

“அப்பா நீங்கள் ஒண்டுக்கும் யோசியாதை யுங்கோ இது ஒன்றும் இல்லை, இப்ப வேலும்மயிலும் டொக்டர் வாறன் எண்டவர் நீங்கள் பேசாமல் படுங்கோ”

அவனின் இதமான – இதமான சொற்கள் மயிலிறகாய் என்னை வருடி வைத்தியம் பார்த்தன.

திடீரென ஒரு வெறுமை கண்களில் நீர் உருண்டது

கால்கள் தளர்ந்தன

அப்படியே “குந்திப் பிடித்து” இருந்து விட்டேன். சின்னவயதில் பம்பரம் போல் சுற்றிவிட்டு நிற்கும் போது உலகமே சுழன்று தலையும் சுழல்வது போல் எல்லாமே தலைகீழாகிச் சுழலத் தொடங்கினா.

இஞ்சாருங்கோப்பா எழும்புங்கோ ...ஏன்... ஏன்... என்ன செய்யுது?

இஞ்ச... ஐயோ கனகம்மாக்கா...

என்னைப் படுத்தியிருந்தார்கள். இமைகள் கனத்தன கால்களை அசைக்கமுடியவில்லை.

மனிசி புலம்பிக் கொண்டிருப்பது கேட்டது.

“ஐயயோ என்ரை ஒரேயொரு குஞ்சையும் எங்கையெண்டு தெரியாமல் கொண்டு போட்டாங்கள், இவரும் இல்லையெண்டா குளத்துக்க கிணத்துக்க விழவேண்டியது தான், இதல்லாம் காணுறதுக்கோ கடவுளே இன்னும் என்னை வைச்சிருக்கிறாய்...”

நான் கண்களை மூடினேன்.

அவன் என் பக்கத்தல் வந்து இருக்கும் சத்தம், கட்டிலின் பாரம் நெகிழ்ந்து அசைந்ததில் புரிந்தது.

தலைமயிரைக் கோதி நெற்றியில் கைவைத்து மீண்டும் தலை கோதி, தன் நீண்ட விரல்களால் நெஞ்சு மயிர்களை வருடி, கால்கள் இரண்டினையும் உருவி விரல்களை மொழிக் கிடுத்தி, கைவிரல்கள் ஒவ்வொன்றையும் மொழிக்கிடுத்தி... கட்டிலில் கைகளைத் துழாவினேன்.

எதோ குளிசைகள் தட்டுப்பட்டு எங்கெங்கோ எத்துப்பட்டன வேறொன்றுமே இல்லை

இடநெஞ்சை ஒரு பறவை தீராத வேகத்துடன் மோதியது, சிறகு விரித்தது. நெஞ்சில் நூறாயிரம் எறும்புகள் ஒன்றாய்க் கடித்த வலி.

கண்கள் அந்தரித்தன

வியர்த்துக் கொட்டியது

புல்லை மளமளவென்று பிடுங்கிக் கொண்டு வருவதாய் ஏதோ ஒன்றை என்னில் இருந்து யாரோ பிடுங்குகிறார்கள்.

நான் வேண்டாம் வேண்டாம் என்று சத்தம் போடுகிறேன்

ஐயோ பச்சைப்பயிர்...

சப்பாத்துக் கால்களால் வே.. ஐயோ...

டேய் மிதியாதையுங்கோடா...

வேண்டாம்... வேண்டாம்....

என் பயிரை...

(3)

கண்களில் இருந்து நீர் வழியத்தொடங்கியது.

என் தலையை அவன் விரல்கள் கோதின. கண்களை இறுக்க மூடினேன்.

நீர் முட்டியது

கண்களை மெதுமெதுவாய்த் திறந்தேன்.

நீரின் திரையிடலில் மங்கலாய் அவன் கையசைத்து விடை கேட்டான்.

“தம்பி வேண்டாம், இஞ்சை வா குஞ்சு”

மனிசி என்னை உலுப்பிக் கொண்டிருந்தான், “ஐயோ என்னங்க இது, உடம்பேன் இப்படிக்கொதிக்குது?”

“ஐயோ... ஐயோ”

என் கையை அவன் ஆதரவாய்ப் பிடித்தான், “சரி அப்பா, நீங்கள் வாங்கோ போவம்”

சிரித்தான், கன்னத்தில் குழி, என்னே அழகு.

அவனின் வலக்கை என் நாரியைச் சுற்றியது, என்னே இதம். நாங்கள் நடக்கத் தொடங்கியிருந்தோம், என் கையும் குளிர்ந்த தொடங்கியது.

பாராளுமன்றம்
போலிதான்
பாராளுமன்றம்
பேச்சுக் கடைதான்
என்றாலும்

ஆராலும் வெளிப்படாத
ஆயிரம் ஆயிரம்
விடயங்களை
அவிழ்த்து விட்டவன் நீ

வெட்கம் மானம்
இனப்பற்று ரோசம்
ஏதுமில்லா
அச் சாக்கடை
அரசியலில்
நீ ஒரு “பச்சை”
தாமரை
ஓட்டுகளுக்காய் ஓடும்
கூட்டத்தில்
நீயும் ஒருவன்தான்
என்றாலும்
கெட்டதை பார்க்காத
கெட்டதை கேட்காத
கெட்டதை பேசாத
குரங்கு கூட்டமாய்
நீ இருக்கவில்லை
கவலைப்படாதே
மூன்று குரங்காய்
பல பல குரங்குகள் ஆங்கே...
ஆனால்

உள்ளதை உலகுக்கு
வெளிச்சம் போட்டாய் நீ
மாற்றுக் கருத்துக்களுடன்
மானுடம் நேசித்த
மனிதன் நீ
வெறும் நிறங்களுக்காய்
வேதாந்தம் நீ
பேசவில்லை
“கதிரைகளுக்காய்”
கதிரைக்கு கதிரை
நீ தாவவில்லை
உன் அணியும்
உன் பணியும்
நாம் அறிவோம்
தீப்பொறியாய் எழுந்து
உட்கட்சியில்
உன் கருத்தை வைத்த
உணர்வுத் தீ வாயன் நீ

உனது புள்ளடிகள்
பாராளுமன்றில்
“பெறுமதி” மிக்கதாய்

அரசியல் யூதாசுக்களை

- மொழிவர்தன்

பேசப்பட்டன
மனச்சாட்சிக்கு
கருந்திரையிட்டு
பேரினத்திற்கு நீ
மண்டி இடவில்லை
உன் பேச்சால் அன்று
பாராளுமன்றம்
சற்றே
அதிர்த்து தான் போனது
சண்டாளர் கூட்டம்
நடு நடுங்கத்தான் செய்தது
நீ இறந்து விட்டாயா
இல்லை இல்லை
இதோ எம் காதுகளில்
உனது சிங்கள மொழி
உரை ஒலிக்கின்றதே..!
உரத்து நீ பேசியதால்
உண்மைகளை கொட்டியதால்
இன்று நீ
உண்மையாக்கப்பட்டாய்

உணர்வு கொண்டெழுந்ததால்
சாம்பலாகி போனாய்
ஆனால்
சுனநாயக வரலாற்று
பதிவுகளில்
உனது பெயர்
“இரத்தமசியால்”
எழுதப்படும்....
நீ மறைந்து விட்டாயா
பரவாயில்லை
உனது இறுதி பேச்சொன்றே
உனது ஆளுமையை
சுனநாயக அரசியலில்
கூறும்
யேசுவுக்கு ஒரு யூதாஸ்
எமக்குள்ளும் இன்றும்
எத்தனை எத்தனை
யூதாசுக்களோ?

ஆர்.கே. சமன் அனா
அழகுக்கல் : ஆழமுக்கு
அங்க வேலாயுதம்

உத்தமாச்சர.... ஆ.... ஆஆஆஆ....

நொடிப்பொழுதில் செவிகளைச் செவிடாக்கிய வண்ணம் துப்பாக்கி வேட்டுச் சப்தம் ஆகாய வெளியின் மீது தொடுக்கப் பட்டது. ஆகாய வெளி சப்தமின்றி அந்தச் சப்தத்தை விழுங்கிக் கொண்டது. உயர் இராணுவ அதிகாரியின் புகழாரங்களின் முடிவில் தேசப்பிரேமிகள், யுத்த வீரர்கள், துட்டகைமுனுக்கள் எனக் கூறி, மற்றும் அதிக உவமானங்களும் ஒன்றிணைந்து கொண்டன.

அம்மாவினது, சகோதர சகோதரிகளினது, உறவினர்களது உண்மையான போலியான அழகைப் புலம்பல்கள் விம்மல்களைத் தோற்கடிக்கும் வண்ணம், டக்... டொக்... என சப்பாத்துச் சப்தங்கள் சுற்றாடலில் எழுந்தன. சிவப்பு நிறத்தில் கட்டப்பட்ட நினைவுச் சின்னப் பலகையில் இருந்த புகைப் படத்திற்குக் கீழே “நாட்டின் பொருட்டு தனது உயிரை அர்ப்பணித்த யுத்த வீரன் சார்ஜன் ஆர். எம். குணரத்தனவுக்கு மோட்ச சுகம் கிடைப்பதாக” எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஒருவர் இருவராக மூவர் நால்வராக மனிதர்கள் வெளியேறும் போது மயான மைதானம் காலியாகத் தொடங்கியது. இருளத் தொடங்கியதும் மனிதர்களிடம் இருந்து பொறுமையாகிப் போன மயான மைதானத்தில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட மாயன கோபுரக் கலசத்தில் மலர் வளையங்கள், குருத்தோலைச் சோடனைகள், அணைவதற்குத் துடித்துக்கொண்டிருக்கும் மெழுகுவர்த்தி என்பன மாத்திரம் தனியாகிப் போயின. கணப்பொழுதிற்கு முன்பு நிலவிய கலவரச் சூழல் போன்று,

அந்தக் கறையை இருள் விழுங்கிக் கொண்டதைப் போன்று... சில நொடிப்பொழுதுகளில் இருந்த அனைத்தையும் விழுங்கி விடும் என்பது நிச்சயமானது. ஆனால் வெளிச்சம் தோன்றியவுடன் அனைத்தும் மீண்டும் ஒளி பெறும்.

மூச்சு விடும் சப்தம் கூடக் கேட்கக்கூடிய அளவிற்கு வெறிச்சோடிப்போன... துண்டு துண்டாக வெட்டக் கூடியதான இருள். இருளினால் சூழப்பட்ட பனை மரங்களின் தோற்றங்கள் கூட மனதிற்கு அச்சம் தரும் உணர்வையே கொண்டிருந்தன.

றணசிங்க முதியன்சலாகே குணரத்தன்-
வலது கரத்தில் இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொண்ட துப்பாக்கியை முன் பக்கமாக இலக்கு வைத்தபடியே இருளினால் சூழப்பட்ட முன் பாதுகாப்பரணில் உட்கார்ந்திருந்தான். பகற் பொழுதில் வெளிச்சத்தில் முகாமினுள் இருக்கும் வீரர்களிடையே இரவின் இருள் நிறையும் போது நினையாப் பிரகாரமாக சம்பவிக்கின்ற அச்ச உணர்வுகள் சூழ்ந்து கொள்ளும். ஆனால் இன்று மற்றைய நாட்களை விட அதிகமாக மனச்சிக்கலாக இருந்தது. அன்றைய அதிகாலையின் நிகழ்வு மீண்டும் மீண்டும் குணரத்தனவின் மனதிற்கு சித்திர வதையைக் கொடுத்துக் கொண்டு... அந்த வரையறுக்கப்பட்ட வழி நடத்தலுக்கு தொடர்புவெற்கு கிடைக்காமல் இருந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாய் இருந்திருக்கும்! அவன் அவனது மனதுக்குள்ளேயே கேட்டுக்கொண்டான். ஆனால்...

தமிழ்ப் போராளித் தலைவன் ஒருவன் இரகசியமாக பக்கத்துக் கிராமத்திற்கு வந்துள்ளதாக கிடைத்த உளவுத்

தகவலுக்கு அமைய பொறுப்பாளரோடு, அவனும் அவனது உதவியாளனும் முகாமை விட்டு அதிகாலையிலேயே புறப்பட்டார்கள். மிகவும் முயற்சியுடன் அவதானமாக அந்த உளவாளி கூறிய அந்த வீட்டைச் சுற்றி வளைப்பதில் அவர்கள் வெற்றியடைந்தாலும், அந்த வேளையில் யாருமே அங்கு இருக்கவில்லை. கணப்பொழுதிற்கு முன்பே அவன் அங்கிருந்து தப்பிச் சென்றுள்ளமை பற்றிக்கூறும் அடையாளங்கள் மாத்திரம் எஞ்சியிருந்தன. கடுமையான ஆத்திரத்துடனும், மிகவும் களைப்புடனும் இடைவழியில் சந்தித்த அனைத்து வீடுகள், இடங்களை சோதனையிட்டுக் கொண்டே அவர்கள் திரும்பி வந்தனர். அந்தச் சோதனைகளின் போது புலிக்குப் பதிலாக ஒரு பெண் மான் ஒன்றே பொறியில் சிக்கிக் கொண்டது. அம்மா, அப்பா இருவருமே செல் தாக்குதலில் பலியாகிப் போய், பாட்டி ஒருத்தி மாத்திரமே அவளுக்கு உதவியாக இருந்தாள். ஆனால் அதற்கு மேலதிகமாக தூர் அதிஸ்டமோ என்னவோ கண்களைக் கவரக்கூடிய கவர்ச்சியான தோற்றம் அவளுக்கிருந்தது.

அந்த அழகிய கவர்ச்சியான தோற்றம் குணரத்தனவோடு சென்ற உதவியாளனினதும், அதிகாரியினதும் கண்களிலும் பிரமாண்டமான ஒளியைப் பாய்ச்சின.

“இவள் யார்?” கேள்வி பாட்டியிடம்.

“என்னுடைய பேத்தி ஐயா... அம்மா அப்பா இரண்டு பேருமே இல்லை” நடுங்கிய குரலில் மறுமொழி வந்தது.

“என்னோடுதான் இருக்கிறாள்.”

“உன்னுடைய பெயர்?”

“ஊர்மிளா..” மாணவிட மருண்ட விதமாக அவள் கூறினாள்.

“வயது...” அதிகாரி மேலும் அவளை அண்மித்தான்.

அந்த இரு விழிகளினதும் கீழ்த்தரமான பார்வையில் அவள் நடுங்கினாள்.

“ஹும்... வேலாயுதன் என்பது யார்?” அது அவர்கள் கைது செய்து கொள்வதற்கு முயற்சித்த போராளியின் பெயர்.

“தெரியாது...”

“அப்படியா...? பரவாயில்லை... எங்களுக்கு உன்னிடமிருந்து வாக்குமூலம் எடுக்க வேணும். முன்னுக்கு வா... எங்களோட பேசுவதற்கு...”

“ஐயோ மாத்தியா... அம்மா அப்பா இல்லாதவள்... கொண்டு போக வேண்டாம்... கோயிலின் ஐயரோட முகாமுக்கு வாறம்...”

“விலகடி பொம்பிளை... நாங்கள் இவளை விழுங்க மாட்டம். வாக்குமூலம் எடுத்துப்போட்டு அனுப்புவம்...”

“சாமி... அம்மா...”

இரையைக் கண்டது போன்ற அவர்களது மிருகப்பார்வை அவளை அச்சமடையச் செய்தது...

“ஐயோ மாத்தியா...” அவளுக்கு கடினமாக இருந்தாலும் பேத்தியை தன் பக்கத்திற்கு எடுப்பதற்கு அவள் முயற்சித்தாள்.

“ஒருக்காச் சொன்னா... விலகடி பொம்பிளை...” அதிகாரி பலத்த சத்தத்தோடு கூறினான்.

“சொன்னா போடி ஒரு பக்கத்திற்கு...” சிப்பாய் ஒருவன் அவளை ஒரு புறத்திற்கு இழுத்துப்போட்டான்.

பலமிழந்தவளாக அவள் நிலத்தில் உறைந்து விழுந்தாள்.

“கெதியாப் போவம்...”

அதிகாரியின் ஆலோசனைக்கமைய பெண்மான் – அவளையும் இழுத்துக் கொண்டு பாதி மூடிய கதவை அடித்து மூடிவிட்டு அவர்கள் வீட்டை விட்டு புறப்பட்டார்கள்.

“ஐயோ கடவுளே... பிள்ளை...” பாட்டியின் குரல் மூடப்பட்ட கதவுக்கு வெளியே முனங்கலாக வெளிவந்தது.

ஒரு சில நொடிப்பொழுதுகளில் முகாமிற்கு அண்மித்த அடர்ந்த காட்டினுள்ளே வாக்குமூலம் பெறுவது ஆரம்பமாகியது. சிகரெட்டின் இறுதி இழுப்பையும் இழுத்துவிட்டு அதனை அப்பால் வீசிய அதிகாரி, அவளது தோளில் இரு கரங்களையும் வைத்தான். அந்தக் கண்கள் காம ஆசையோடு உன்மத்தங் கொண்டு சிவந்தன. இதயத்துடிப்பு வெளியே கேட்கின்ற அளவிற்கு பெண்மானானவள் அச்சத்திற்கு ஆட்பட்டிருந்தாள்.

“வேலாயுதன் அந்தப் பறையன் இல்லாட்டிப் பரவாயில்லை. எங்களுக்கு அதைவிட நீ பெறுமதி பிள்ளை” அந்தக் கரடுமுரடான கரங்களினால் அவள் தோளை நகக்கினான். “நீங்கள் அங்காலை போங்கடா... நான் பிறகு கூப்பிடுறன்...” குணரத்தன் வின் தலைமையிலான உதவியாளர்களுக்கு ஆணை கிடைத்தது. ஆணையைப் பின்பற்றி அவர்கள் சிறிது தூரம் தொலைவிற்குச் சென்றார்கள். ஆனால் அனைத்தும் அவர்கள் கண்களிலிருந்து அகலவில்லை.

கணப்பொழுதில் பயங்கரமான மிருகம் ஒன்று பெண் மாணை நிலத்தில் புரட்டுவதை குணரத்தன் கண்டான். இதன் பிறகு இந்த மிருகத்தினால் மிருகத்தனமான அனைத்தும் செய்து முடிக்கப்பட்டன. அவளது கூச்சல்கள், இழுப்புகள், கெஞ்சல்கள் அனைத்தும் இறுதி விம்மல் அமுதலோடு முடிவடைந்தன. அரைமணி நேரத்தினுள், ஆனால் அந்த அரக்கத்தனமான நடவடிக்கைகள் அத்தோடு முடிவடைய வில்லை. அதிகாரி தனது ஆடையைச் சரிப்படுத்திக்கொண்டு தூர அகன்று சென்றான், தான் அடைந்த சந்தோசத்தினைப் போன்று தன் உதவியாளர்களுக்கும் அவள் இரையாக வேண்டும் என்ப தற்காக. குழுவினரின் பிடியில் மீண்டும் அகப்பட்ட அவளுக்கு முன்பு போன்று எதிர்ப்பதற்குச் சக்தி இருக்க வில்லை. மீண்டும் மீண்டும் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப் பட்ட அவள் ஒரு கணப்பொழுதில் குணரத்தனவின் கரங்களிலும் ஆட்பட்டாள். இந்தக் கணம் வரை காம வேட்கையைத் தவிர எந்த ஒரு குணமும் குணரத்தனவிடம் மீதியாக இருக்கவில்லை. அவன் சாய்ந்திருந்த அவள் மீது... அவள் கஷ்டப்பட்டு மூச்சிழுத்து விம்முடவது அந்த வேளையில் குணரத்தனவுக்குக் கேட்டது.

“நாய்களே உங்களைச் சபிக்கிறன்...” அவள் மெல்லிய குரலில் முன்கினாள். சிறிது நேரத்தில் பெண்மானின் உடல் குளிர்ந்த போது குணரத்தன் அச்சமடைந்தவளாக எழுந்தான். மறுநாள் அரச செய்திகளில் “சுற்றி வளைப்பின்போது கைது செய்யப்பட்ட புலித் தலைவி ஒருத்தி ‘சயனட்’ சாப்பிட்டு இறந்ததாக” வழக்கம் போலக் கூறலாம். என குணரத்தன் நினைத்தான்.

ஆனால் அவளது முகத்தில் இறுதி நேரத்தில் வெளிப்பட்ட வேதனைகள் குணரத்தனவை கடுமையான சிக்கலான தன்மையில் பிடித்திருந்தது. இறுதிக் கணத்தில் அவள் இட்ட சாபம் குணரத்தனவின் மனதில் கடந்தகால கசப்பான நிகழ்வு களுக்கு உயிர் கொடுத்து கசப்பான சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தியது.

அது 1987 – 1989 க்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியாகும். நெருப்புப்பற்றிக் கொண்ட பயங்கர யுகம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அந்தக் காலத்தில் குணரத்தன் ஒரு சிப்பாயாக தலைநகருக்குக் கிட்டிய முகாம் ஒன்றில் சேவை புரிந்தான். முகாமை விட அவன் அதிகம் வதை முகாம் ஒன்றினையே நெருங்கியிருந்தான். அரச வீடமைப்புத் திட்ட வீடொன்றினுள் தினமும் கொலைகள் நடந்தாலும் அது பற்றிய தொகை இருக்கவில்லை. அதன்

முன்னால் உள்ள தெருவில் தினமும் இளைஞர், யுவதிகள் எரியூட்டப்பட்டார்கள். ஒரு சில குறிப்பிட்ட இராணுவச் சிப்பாய்களினால் அதனுள் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்டு கொண்டு வீசப்பட்ட யுவதிகள் பற்றிய அச்சத்தோடு கூடிய ரூபகங்கள் குணரத்தனவின் நினைவிற்குள் மீண்டும் மீண்டும் புதிது புதிதாய் பிறப்பெடுத்தன. கைது செய்யப்பட்ட

பைத்தியம் பிடித்தவளைப்போன்று சண்டை பிடித்துச் சத்தம் போட்டாள். “நாய்களே உங்களால் எங்களிடம் இருந்து எதையும் தெரிந்து கொள்ள முடியாது” குணரத்தன அவளது ஆடைகளைக் கிழித்துப்போட்டான். “அடே நீங்கள் கெடுப்பது உங்கட தங்கைமாரை... அக்காமாரை நாய்களே...” அவள் மீண்டும் மீண்டும் கூச்சலிட்டாள். “பெரியவங்களுக்காக

சந்தேகக்காரிகளை விட அதிகமானோர் அவர்களது மிருகத்தனமான ஆசைகளின் பொருட்டு பலியெடுக்கப்பட்ட யுவதிகளாவர். பன்னிரண்டு, பதின்னான்கு வயதுடைய சிறு பெண் பிள்ளைகள் கூட முகாமில் இருந்த குறிப்பிட்ட சிலரால், திருமணம் செய்வதாகக் கூறிக் கெடுக்கப்பட்டு இறுதியில் ரயர்கள் போட்டு எரிக்கப்பட்டனர். தூர் அதிஸ்வசமான ரூபக நிகழ்வுகளை மீதப்படுத்திக் கொண்டே அதிகமானோர் இறந்து போயினர். போதைவஸ்துக்களுக்கு அடிமையாகிப்போன மற்றவையவர்களைப் போன்றே குணரத்தனவின் அந்தக் கால வாழ்க்கையும் அவ்விதமாகவே அமைந்தது. தரித்திரம் பிடித்த ரூபக நிகழ்ச்சிகளை மீதப்படுத்திக் கொண்டு அதிக யுவதிகள் இறந்து போயிருப்பினும், அவற்றினுள் ஒரு நாட் சம்பவம் குணரத்தனவை அதிகம் அச்சத்திற்குட்படுத்தியது.

முதல் நாள் கைது செய்யப்பட்ட போராளிகள் அமைப்பைச் சேர்ந்தவரெனக் கூறப்பட்ட, அதுவரையில் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்படாத பல்கலைக்கழக மாணவி ஒருத்தி விசாரணையின் பொருட்டு குணரத்தன மற்றும் சிலரிடம் அனுப்பப்பட்டாள். விசாரணை செய்வது என்ற போர்வையில் அவர்கள் அவளை நிலத்தில் போட்டு மிருக உணர்ச்சியை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்தபோது அவள்

நீங்கள் உங்கடை ஆத்மாக்களை கெடுத்ததுக்கு எங்களது ஆத்மாக்களை கெடுக்க உங்களால் முடியாது. உங்களை இடி தாக்கும். உங்களை இடி தாக்கும்...” அவர்கள் அவளை நிலத்தில் விழுத்திப் புரட்டியபோது அவள் யுத்தம் செய்து சத்தம் போட்டாள். ஒரே தடவையில் குணரத்தனவின் பக்கத்தில் இருந்தவன் அடித்தொண்டையில் கத்தியவாறு சேர்வடைந்து விழுந்தான். அவள் மல்லுக்கட்டியவாறே அவளது கழுத்தைக் கடித்ததனால் அவளது உயிர் போனது. வெறிப்பிடித்த ஓநாய்கள் அவளைச் சூறியவரென எழுந்தன. அவளும் நிர்வாணமாக எழுந்து நின்றாள். அடுத்த கணம் அவள் பைத்தியம் பிடித்தவளாக குணரத்தன மீது பாய்ந்து அவளது கழுத்தைத் திருகிக் கொண்டாள். அந்தக் கணப்பொழுதிலேயே தொடர்ச்சியாகக் கேட்ட வெடிச் சத்தங்கள்... ஒருவன் அவள் மீது வைத்த தொடர் துப்பாக்கிச் சூடுகளினால் அவளது மார்பிலிருந்து பாய்ந்த இரத்தமும், சதைத்துண்டுகளும் குணரத்தனவின் முகத்தை மூடிக்கொண்டன. குணரத்தன மிகப்பெரிய குரலில் ஓலமிட்டான்.

அன்று தொடக்கம் குணரத்தன பயங்கரமான இருள் சூழ்ந்ததைப் போன்று வாழ்க்கையில் மிகவும் அச்ச மடைந்தான். மிக நீண்ட காலத்திற்கு மறக்கமுடியாமல்

மனதிற்கு வேதனை கொடுத்த அந்த நிகழ்வை மறப்பதற்கு அதிக காலம் சென்றது. ஆனால் இன்று காலை ஏற்பட்ட நிகழ்வினால் மறந்து போயிருந்த அந்தப் பழைய நினைவுகள் அவனைத்தும் அவன் மனக்கண் முன் தோன்றின.

அவனால் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கப்பட்ட, கொல்லப்பட்ட, எரிக்கப்பட்ட பெண்கள் கடுங்கோபம் கொண்டவர்களாக அவனைச் சுற்றி நிற்பதைப் போல் அவனுக்குத் தோன்றியது. தோண்டப்பட்ட பதுங்குகுழியில் நின்று கொண்டு இருளை நோக்கும்போது எல்லா வேளைகளிலும் கண்களில் தோன்றுகின்ற அந்த உருவங்களினால் அவன் மிகவும் அச்சம் கொண்டான். அச்சம் கொண்டவனாக கண்களை இறுக்கமாக மூடிக்கொண்டபோது அவனைச் சுற்றி காலடிச் சப்தங்கள் அவனுக்குக் கேட்டன. “உன்னைச் சபிக்கிறோம்... நாயே...” வல்லுறவுக்குள்ளாக்கப்பட்ட சிங்கள யுவதிகளின் - தமிழ்ப் பெண்களின் குரலொலிகள் ஒன்றாக அவனுக்குச் சமீபமாக எதிரொலித்தன. அவன் மிகவும் அழுத்தமாக காதுகளைப் பொத்திக் கொள்வதற்கு முயற்சி செய்தான். ஆனால் அவற்றில் இருந்து மீள்வதற்கு அவனால் முடியவில்லை.

“நான் கொடிய நாய்... நாய்... என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கோ...” அவன் சப்தமிட்டாலும் வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் வெளிவரவில்லை. அவனது உதடுகள் வரண்டு

போயிருந்தன. தனது கரங்களினால் கொல்லப்பட்டவர்களது பைத்திய ஓலம் மீண்டும் மீண்டும் எதிரொலித்தது அவனுக்குக் கேட்டது.

“உன்னைமாதிரி நாய்களை உயிர் வாழ்வதற்கு அனுமதிக்க முடியாது...” அந்தச் சத்தம் அவனை உன்மத்தம் பிடித்த வனாக்கியது. அவன் அச்சத்தோடு உணர் விழந்தவனைப் போன்று துப்பாக்கியை எடுத்து நெற்றிக்கு கிட்ட கொண்டு வந்தான். அந்தக் கணப்பொழுதிலேயே சுற்றுப்புறத்தின் அமைதியைக் கிழித்தவாறு, பாதுகாப்பு முகாம்களையும் எழுப்பிவாறு வெடிச் சப்தம் எழுந்து... எழுந்து சென்றது.

2005 ஆம் ஆண்டு கலாசார மற்றும் தேசிய உரிமைகள் அமைச்சினால் நடத்தப்பட்ட அரசு சேவை இலக்கியப் போட்டிகளின்போது சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் சிறந்த சிறுகதையாக தெரிவு செய்யப்பட்டது. 2005 ஆம் ஆண்டு கலாசார மற்றும் தேசிய உரிமைகள் பற்றிய அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட (இளம் குரியக்கதிகள்) புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இதனை எழுதிய ஆர். கே. சமன் அனூர மாவனல்ல பிரதேச செயலகத்தில் உதவிப் பிரதேச செயலாளராகப் பணி புரிவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிழக்குச் சீமையிலே..

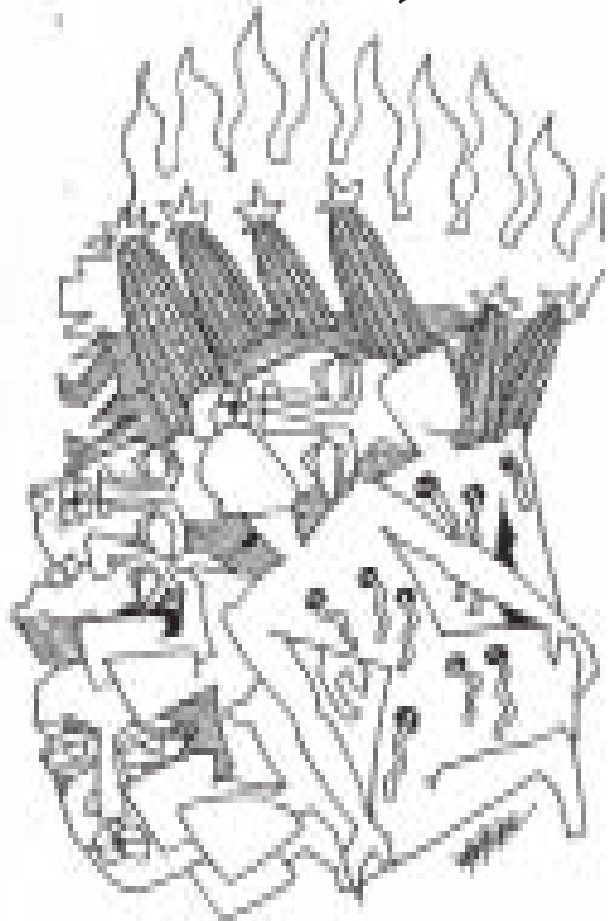
- தலவீன்னை சீபர்

படுவான்கரை மக்கள் - இன்று
படும்பாடு கொஞ்சமல்ல.
எழுவான் கரையிலிருந்து
விடுக்கப்படும் எரிகணையால்
நடுவானும் எரிகின்றதே!

கடும்பாடுபட்டுக் காத்திட்ட களனியெல்லாம்
இடுகாடாய் மாறிவிட்டதே.
படுகாயமடைந்திங்கே
எடு காலெடுத்து - அகதிகளாய்
மாடு மனை விட்டு வந்தோமே!

சுடும் பாலை வெளியாக
கடுங்கோடை காலமதில்
கொடும்பாவி கொளுத்தியிங்கு
மடு குளம் நிறைய மழை பெற்று
கடுகு, உளுந்து, குரக்கன் விதைத்து
கிடுகு விரித்துக் காய வைத்தோம்
படுபாத யுத்தத்தின் கொடிய
வடுவாகத்தானின்று வதைகின்றோம்.

மண்டூர் முருகனென்றே
தொண்டு நூறு செய்திருந்தும்
கண்டு கொள்ள நாதியில்லையே
வண்டூரும் கானகமும்
நண்டூரும் வயற்காடும்
குண்டூர்ந்து குலைகின்றதே.

அழுத்தல் வீச்சுமூலம் பெண்ணியம்

கவிதைகள்

(மார்ச் 8 சர்வதேச மகளிர் தினம். அதனையொட்டி இக்கட்டுரை பிரசுரமாகிறது)

சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

மரபுக் கவிதைகள் மாண்டு போதலும், புதுக் கவிதைகள் துளிர்ந்துச் செழிப்பதுமான பின்நவீனத்துவ கால கட்டத்தில் மரபுக்கவிதைகளில் இருந்த சில சுவைகளைத் தேடி இன்றும் சிலர் தவிப்பதும், புதுக்கவிதையின் வீச்சத்தால் கவரப்பட்ட இளைய தலைமுறையினர், புற்றீசலாய் புறப்படும் புதுக்கவிதை களிடையே கவித்துவத்தை தேடி அங்கலாய்ப்பதும் இன்றைய நிலையாக உள்ளது. எது எப்படியோ, இன்று புதுக்கவிதை வடிவம் பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் கவிவடிவமாக மலர்ந்துள்ளது.

ஈழத்தில் எண்பதுகளில் வீச்சம் பெற ஆரம்பித்த பெண்ணிய முன்னெடுப்புக்களுடன் புதுக்கவிதையிலும் பெண்ணியம் பாடுபொருளாக இடம்பெற ஆரம்பித்தது. ஓளவை, சாரமதி போன்றோரின் கவிதைகளில் ஒலிக்க ஆரம்பித்த பெண்ணியம், இன்று மிகவும் வீச்சம் பெற்று ஒங்கி ஒலிக்கிறது. மொழிப் பிரயோகமும் பேசு பொருளும் படிமங்களும் கூட உரத்து ஒலிப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. தொண்ணூறுகளில் “பெண்மொழி” என்ற பதப்பிரயோகம் விமர்சகர்களால் எடுத்தாளத் தொடங்கப்பட்டது.

பெண் மொழி என்றால் என்ன? ஆணை இழி சொற்களால் அல்லது காட்டமாக விழிப்பதுவும், பெண்ணுறுப்புக்களையும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளையும் கவிதைகளில் பச்சையாக பிரயோகிப்பதும் தான் பெண்மொழியா என்று கேட்கும் அளவுக்கு இன்று பெண்மொழிப் பிரயோகம் நெறியின்றித் தொடர்கின்றது. ஆனால் உண்மையிலேயே அது வல்லவே பெண்மொழி. அவசியமான போது சில இடங்களில் சிலபதப்பிரயோகங்களை பிரயோகித்தல் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது தான். இலக்கியத்தில் பெண்மொழி என்று சொல்லப் படுவது புற அக அழுத்தங்கள் ஏதுமின்றி பெண் பெண்ணாய் நின்று, பெண்ணிய மேம்பாட்டிற்காகக் குரல் கொடுப்பதையே குறிக்கிறது.

பெண் என்பவள் காலம் காலமாக ஆணாதிக்கப் பிடிக்குள் சிக்குப்பட்டுருந்தபோது, அவளது குரல்வளை நசுக்கப்பட்டு இருந்தது, அவள் அறியாமலே இக் கைங்கரியம் பாரம்பரியமாக தொடர்ந்து வந்தது. பெண்ணிய நடவடிக்கைகளின் வருகையுடன் பெண்ணின் கல்வி ஞானம் செழிப்புறவும் விழிப்புணர்வு ஏற்படவும் வாய்ப்புக்கிட்டிற்று. பெண்ணிற்காகத் தமிழில் முதற் குரல் கொடுத்த பாரதியை விட பின்னாளில் வந்த பெண் கவிஞர்கள் தமது கவிதைகளில் பெண்மொழி என்று தெரியாமலே இயல்பாகப் பெண்மொழியைப் பிரயோகித்தனர். எனினும் கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலகட்டத்திலேயே அது பற்றிய பிரக்ஞை ஏற்பட்டது.

வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் கவிதை வெளிக்குள் இன்று பெண்ணியக் கவிதைகள் கணிசமாகவே அறுவடை ஆகின்றன. பேனா பிடிக்கும் பெண்கள் அனைவருமே பெண்ணியக் கவிதையில் நீச்சல் அடிக்கிறார்கள். பெண்ணின்

தனித்துவமான குரலை இவர்களது கவிதைகளில் தரிசிக்க முடிகிறது.

சிந்தனைத் தடத்தில் பின் நவீனத்துவம் ஏற்படுத்திய அதிர்வுகள், சமுதாயச் சகதியில் அமிழ்ந்திருக்கும் பல விடயங்கள் பற்றி உரத்த கேள்விகளை எழுப்பி புதிய சமூக மாற்றத்திற்கான உந்துதலை ஏற்படுத்தின. சமூக மாற்றத்தில் மிக முக்கியமான பங்கெடுத்த மார்க்ஸிசம் பெண்ணியம் பற்றி நேரடியாக அதிகம் பேசாத போதிலும் அனைத்து அடக்கு முறைகளுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும், பேதங்களுக்கும் தீர்வுத் திசையைக் காட்டியது.

தற்போது பின்நவீனத்துவத்தில் பெண்ணியம் பற்றிய பிரஞ்சை தனித்துவமாக நோக்கப்பட்டு சமுதாயத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது. சமூகத்தின் கட்டுமானத்தை மீறி, அதன் கெடுபிடிகளைத் தளர்த்தி, அதனை மாற்றி அமைக்கின்ற கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி பெண்ணின் மேம்பாட்டினை ஒருபடிமேல் நோக்கி நகர்த்துகிறது.

பெண் எழுத்தாளர்களின் கவிதைத் தளம் மிக ஆக்ரோசமாக பெண் மொழியில் வெளிப்படும் போது, அவற்றின் தாக்கம் குறித்தும், அறுவடை குறித்தும் பரவலாக விதந்து நோக்கப்படுகிறது. பெண் படைப்பாளிகள் மட்டுமன்றி, இன்றைய விழிப்புணர்வு பெற்ற பெண்ணும் கூட சுயமாக நிற்கும் வல்மை பெற்று, சுயமாக தமது உத்தமங்களை உயர்வடையச் செய்வதையும், தடைகள் தாண்டுவதையும், போலிமைகளை புறந்தள்ளுவதையும் காணமுடிகிறது. இன்னொருபுறம் பாரம்பரியத்தாக்கத்தில் இருந்து விடுபடாத நிலைமைகளையும் சில கவிதைகளில் காண முடிகிறது.

பெண்மொழி என்பது பின் நவீனத்துடனான வருகை எனச் சிலர் கூறுகின்ற போதும், அஃது ஒவ்வொருகால கட்டத்திலும், அக்கால கட்டத்திற்கு இசைவானதாக இருந்து வந்துள்ளது. இன்றைய பெண்மொழிப் பிரயோகமானது எந்தளவு வாசகனின் உள்ளத்தை ஈர்த்துள்ளது? மனதில் தாக்கத்தை, உத்வேசத்தை ஊட்டி இருக்கிறது? என்பதும் நோக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள். பாலுறுப்புப் பற்றியும் பாலுறுவு பற்றியுமான பதிவுகள், வெறுப்பையும் ஏற்படுத்துவதை அவதானிக்க முடிகிறது. அதிக கடுமையான மொழிப்பிரயோகம் இல்லாத கவிதைகளில் ஒருவித மென்மைத் தன்மைகளையும் காணமுடிகிறது. பெண்மொழிப் பிரயோகம் என்பது பெண்ணின் பிரச்சினைகளை ஆழமாகவும் ஆணிவேர் முதல் விழுதுகள் வரை அலசுவதாகவும் இருப்பினும், ஆணாதிக் கத்தை அசைப்பதில் இந்த ஆக்கங்கள் எந்தளவு பயன்பட்டிருக்கின்றன என்பன ஆய்வுக்குரியதே. பெண் துயரத்தை மட்டும் சொல்வதாயும் விழிப்புணர்வையும் விழித்தெழுதலையும் ஏற்படுத்துவதாயும் இதன் வகிப்பங்கிற்கு அப்பால், புதிய கோட்பாடு எதையும் ஈட்டும் நிலையை தோற்றுவிப்பதில் தோல்வியே கண்டுள்ளது.

இலங்கை என்னும் பெயர்ச்சொல் பற்றி

-திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்

கூடந்த 92வது இதழில் வாகரைவாணன் எழுதிய இலங்கை என்னும் பெயர்ச்சொல் பற்றிய கட்டுரையை வாசிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ரெம்பவும் சந்தோசம். பெரிய கட்டுரையாக எழுதப்பட வேண்டிய விடயத்தை மிகவும் சுருக்கமாக எழுதிவிட்டார். மீண்டும் பெரிய கட்டுரையாகவும், ஆய்வுக்களத்தில் இடம் பெறக் கூடிய கட்டுரையாகவும் இதனை எழுதவேண்டிய அவசரம் உண்டு. இதற்கான தகுதியும் அவரிடம் உண்டு. நந்திக் கொடி, வாகரை போன்ற நூல்களை எழுதிய திறமை மிக்கவர் அவர்.

இலங்கைக்கு இரத்தினதுவீபம், நித்திலதுவீபம் என்ற பெயர்களும் உள. பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை எழுதிய “Tamil Inscription in Ceylon” என்ற ஆங்கிலநூலே தமிழினின் இருப்புத் திட்டத்தை உலகிற்குக் கணிசமாக உணர்த்திய நூல்! பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை சிலப்பதிகாரத்தில் தான் முதன் முதலில் இலங்கை என்ற சொல்லாட்சி இருந்ததாகக் குறிப்பிடும் வாகரைவாணன், சிறுபாணாற்றுப் படை, புறநானூறு ஆகிய நூல்கள் ஏட்டில் எழுதப்பட்ட பின்பே சிலப்பதிகாரம் தோன்றியது என்ற கருத்தையே நிலைநாட்ட முயல்கின்றார். தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும், கருத்தும் அறிஞர்களால் நூறுவீதம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளையின் திறமையான ஆய்வுகள் கூட காலத்தால் மறைக்கப்படும் ஆய்வுகளாக இருக்கின்றன. வாகரைவாணன் சொல்வது சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டிய விடயம் ஒன்றினை வாகரைவாணன் சொல்லவில்லை. அதாவது இலங்கை, ‘லங்கா’ என்ற பெயர்களில் இலங்கை என்பது தமிழ்ப்பெயர். இலங்கை சிங்களத்தீவு எனப் பாரதியார் பாடிய போதும் இலங்கையை அழைப்பதற்குச் சிங்களத்தில் எந்தப் பெயரும் இன்று வரை இல்லை.

இலங்கு என்னும் சொல்லில் இருந்தே இலங்கை தோன்றியது; எண்ணத் தோன்றுகிறது என்பது தொல் காப்பிய விளக்கவுரைக்கு கணேசய்யர் எழுதியது போன்று மயக்கத்தை உண்டாக்குகின்றது.

மாவிலங்கை என்ற பதம் ஆந்திரத்தில் இருப்பதாக வாகரைவாணன் சொல்வது புதிய ஆய்வுதான். அந்தச் சொல் தமிழில் இருந்து தெலுங்குக்குப் போனதாக வாகரைவாணன்

சொல்லாமல் சொல்வதும் உண்மை. இருப்பினும் மாவிலங்கை, பூவிலங்கை என்ற பெயர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள காணிகளுக்கு பூர்வீகம் தொட்டு இருக்கின்றது என்பதுவும் உண்மை. இதனை இலங்கையில் உள்ள காணி உறுதிகளில் இருந்தும் வாகரைவாணனால் எடுத்துக் காட்டி இருக்க முடியும். (எழுதாதது குற்றம் அல்ல) புனைகதைகள் ஊடாகவோ, புனை கதைக் காவியம் ஊடாகவோ தமிழ் மக்களின் வரலாற்றை அணுகுவது ஒரு சாபக்கேடு. மூன்று நோக்கங்களை அடிப்படையாக வைத்து நிறுவதற்காக இளங்கோ அடிகள் ‘நாட்டுவோம் ஒரு பாட்டுடைச் செய்யுள்’ எனக் கூறினார். கம்பராமாயணமும் சமய ஈடுற்றும் கருதி எழுதப்பட்ட ஒரு காப்பியமே! இராவணன் சீதையுடன் கழுதை பூட்டிய வண்டி மூலம் இலங்கு என்ற ஆறு வற்றியிருந்த காலத்தில் இலங்கையை அடைந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஏனெனில் காப்பியம் வரலாறு அல்ல, வரலாறு காப்பியம் அல்ல, இந்த வாதத்தைச் சரியென ஏற்றால் மகாவம்சப் புனைகதைகளையும் ஏற்க வேண்டியவரும்!

இலங்கு என்று ஒரு ஆறு காப்பியத்திலோ, அல்லது வேறு வரலாற்று ஆவணங்களிலோ வாகரைவாணன் காட்டினால் எனது கூற்றை நான் வாபஸ் பெறுவேன்.

ஈழவர் என்ற ஜாதியினர் கேரளத்தில் வாழ்வதை வாகரைவாணன் தனது கட்டுரையில் மறந்து விட்டார். மிகுதியை மறவாமல் எழுதிவிட்டார்.

கி.பி. 1400ம் ஆண்டுகளில் சீனத்துச் செஞ்ஹோவால் காலியில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டில் தமிழ், பாரசீகம், சீனம் ஆகிய மொழிகள் தான் உள்ளன. சிங்களம் அறவே இல்லை. 18ம் நூற்றாண்டில் நொபேட் ரொக்ஸ் அனுராதபுரம் வழியாகத் தப்பிச் சென்றபோது தான் சிங்களத்தில் பேசியது அங்கு உள்ளோருக்கு விளங்கவில்லை எனக்கூறுகின்றார்.

பண்டைய இலங்கையின் ஆட்சி மொழி தமிழே! எது பிரகாசமான மொழியாக நாட்டில் இருந்ததோ, அந்த மொழியின் பெயரால்தான் நாடு வழங்கப்பெறும். இலங்கை தமிழ்ச்சொல்; நல்ல பெயர்ச்சொல் ஸ்ரீ என்பது அழகை உணர்த்தும் வடமொழிச் சொல் ‘லங்கா’ என்பதும் தமிழ்ச் சொல்லே. இந்த விடயங்களை மீண்டும் ஆழமாக ஆராய வேண்டியது வாகரை வாணன் போன்றோரின் பெரும் கடமை!

ஆணாதிக்கத்தை பெண் மொழியில் சாட வந்தவர்கள் எல்லைமீறி ஆண்வாக்கத்தையும் அளவுக்கு அதிகமாகச் சாடுவதாகப் பெண்ணியம் சார்பான ஆண்கள் கூடக் கருதுகிறார்கள்.

போர்ப்பிரதேசத்தில் ஒலிக்கும் பெண் ஒலியில் அமைந்த கவிதைகள் சில குறிப்பிட்ட எல்லைகளைத் தொட்ட போதிலும், பெண்ணிய மேம்பாட்டை எட்ட போர்க் குணத்தை ஊட்டுவதாயும் உணரப்படுகிறது.

பெண் மொழியை அத்தீமமாகக் காட்டமாகப் பிரயோகிப்பவர்கள் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆணும்

பெண்ணும் இணைதல் இன்றி வையத்தில் வாழ்வும் வளமும் இல்லை. ஆண், பெண்ணின் எதிரியும் அல்ல, மோலோங்கி நிற்கும் ஆதிக்க மனோபாவமே பெண்ணியத்தின் எதிரி ஆகும். அதற்கு ஆதரவாக மத கலாசார பாரம்பரிய அம்சங்களில் இருக்கும் ஆண்முகச் சார்பான விடயங்களே களையப்பட வேண்டியவை.

பெண்மொழி என்பது எப்போதும் கடுமையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. மென்மையாகவும், இனிமையாகவும் பெண்ணிய மேம்பாட்டிற்காக ஒலிக்கலாம்.

மனிதம் போற்றும் அதிமானுடன்

- முல்லை அமுதன்

ஈழத்தின் வடபுலத்தின் காற்று இன்று எமக்கு சோகமாய் ஒரு செய்தி சொல்லியது. நம் காலத்தில் வாழ்ந்த அல்லது அவர் காலத்தில் நாம் வாழ்ந்த இந்தக் குளிர்ப்பொழுதில் அதிர்ச்சியாய் இருந்தது எம் வாழ்வையும் நினைத்து.

1942ல் பிறந்த செ. யோகநாதன் அவர்கள் மாரடைப்பால் இறக்கும்வரை நிறையவே எழுதிக் குவித்தவர். 1962ல் தன் முதல் சிறுகதையான 'மனக் கோலத்தை' எழுதியது முதல் தொடர்ந்து சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல். சிறுவர் இலக்கியம், திரைப்படம், விமர்சனங்கள் என எழுத்தை விரிவுபடுத்தியவர்.

ஜெயகாந்தனின் 'வாழ்க்கை அழைக்கிறது' நாவலை 'அக்கினிப் பிரவேசம்' எனும் சிறுகதையை வாசித்தபோது ஏற்பட்ட அதிர்வலைகள் எனக்கு செ. யோகநாதன் அவர்களின் 'ஒளி நமக்கு வேண்டும்' எனும் குறுநாவல்களின் தொகுதியை வாசித்தபோது ஏற்பட்டது. இத்தொகுதி மலர் வெளியீடாக 1973இல் வெளியிடப்பட்டது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்திலேயே 'யோகநாதன் கதைகள்' எனும் கதைத் தொகுதியை வெளியிட்டார். இவருடன் கல்வி கற்ற செ. கதிர்காமநாதன், செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், க. நவசோதி இவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது செ. யோகநாதன் அதிகமாக எழுதியிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1960ற்குப் பிறகு முகிழ்ந்த எழுத்தாளர்களுள் ஆழம் பதித்தவர் ஆவார். அமரர் கைலாச பதியினால் விதந்துரைக்கப்பட்டவரும் கூட. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவந்த கதைப் பூங்கா சிறுகதைத் தொகுதியில் இவருக்கும் கூடிய பங்குண்டு. குறுநாவல் எழுதுவதில் ஆர்வம் மிகுந்த வராகக் காணப்பட்டார். இவரின் காற்றும் சுழி மாறும்' நல்ல உதாரணம். வாகரையிலும், பூநகரியிலும் உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய பின் நாட்டு நிலைமை காரணமாக 1983ல் இந்தியாவிற்குச் செல்ல நேரிடுகிறது.

ஈழத்தில் இருந்த காலத்தில் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தின் மூலம் 1967ல் 'காவியத்தின் மறுபக்கம்' எனும் நூலை வெளியிட்டும் இருந்தார். அப்போது 'வசந்தம்' எனும் சிறுசஞ்சிகையை நடத்தியும் இருக்கிறார். இந்தியா சென்ற பின் வாழ்தலுக்காக எழுத வேண்டியிருந்தது. இதனால் எழுதுவதற்காக நிறைய உழைக்கவும், வாசிக்கவும் அதனால் நிறையவே எழுதவும் எனத் தூண்டப்பட்டார்.

இவரின் திரையுலக நண்பராக பாலுமகேந்திரா திகழ்ந்தார். இதனால் பல திரைப்படக் கலந்துரையாடல்களில் கலந்து கொள்ளவும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

உலகின் அதிக மொழிகளில் இவரின் கதைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. 1991ற்குப் பிறகு தேனீர், குடிசை போன்ற கலைப் படங்களை எடுத்த ஜெயபாரதியின் திரைப்பட முயற்சிக்கு ஆதரவு கேட்டு என்னுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தது நினைவு கூரத்தக்கது.

இவரின் அரசியல் தத்துவ சித்தாந்தங்களால் இவருடன் பலரும் இணையவும், விலகிக் கொள்ளவும் நேரிட்டது. தமிழக அரசு, இலங்கை சாகித்திய மண்டலம், ம தி மு க இலக்கிய அணி, சிரித்திரன் குறுநாவல் போட்டி, வில்லி தேசிய விநாயகம்பிள்ளை, கலை இலக்கியப் பெருமன்றம், தகவல், சாந்தோம் கலைத்தொடர்பு நிலையம் ஆகியவற்றின் விருதுகளைப் பெற்ற இலங்கையர் இவரே எனலாம்.

கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, என். கே. ரகுநாதன், அகஸ்தியர், அ. ந. கந்தசாமி, யோ. பெனடிக் பாலன் எனப் பலருடன் தன் நட்பைப் பேணிவந்த இவர் 13 நாவல்களும், 15 குறுநாவல்களும், 17 சிறுகதைத் தொகுதிகளும், 11 சிறுவர் நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவர் சஞ்சயன் எனும் புனைபெயரிலும் எழுதி வந்துள்ளார்.

இவரது மனைவி பெயர் சுந்தரலட்சுமி. இவர் களுக்கு டாக்டர் சத்தியன், டாக்டர் ஜெயபாரதி என இரு பிள்ளைகள் உண்டு. அரசியல் வாழ்வியல் தனக்கு சாதகமான ஒரு சூழலில் மீண்டும் இலங்கை வருகிறார். நோய் வாய்ப்பட்டிருந்த இவரை தமிழக எழுத்தாளர்கள் ஒன்றிணைந்து நிதிப்பங்களிப்பு செய்து உதவியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கை வந்த இவர் எம். டி. குணசேனா நிறுவனத்தின் வெளியீட்டுப் பிரிவிலும் ஆதவன் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவினரும் இயங்கினார். முன்னர் சாதிய வர்க்க எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் பங்குபற்றிய அனுபவம் கொண்ட இவர் பளிச்சென விமர்சனங்களை முன் வைப்பது இவரது குணமாகும்.

சிறுவர் இலக்கியத்தின் மீதான ஆர்வமே இவரது மகனையும் அந்தத் துறையில் எழுதத் தூண்ட வைத்தது. தமிழக, ஈழத்து பிரபல விமர்சகர்களின் நேசிப்புக்குள்ளான இவர், சுதாராஜின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்ததுடன் ஈழத்தின் முன்னணி எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெள்ளிப் பாதசரம், ஒரு கூடைக் கொழுந்து எனும் பாரிய தொகுப்புகளை வெளியிட்டும் உள்ளார். பின்னாளில் யாழ்ப்பாணம் சென்று யாழ். அரச திணைக்களத்தில் கடமையாற்றினார். இவர் பற்றி கைலாசபதி இப்படிச் கூறுகிறார். 'யோகநாதனின் கதைகள் வாழ்வியல் யதார்த்தத்தை சித்தரிக்கிற வேளையிலேயே அதன் உள்ளடக்க வலுவின்மை பெற்றிருக்கின்றன.

கதைகளின் கலையழகு வெகு இயல்பாகவே உள்ளடக்கத்தோடு ஓட்டி நிற்பதற்கு, எழுத்தாளனின் சிந்தனைத் தெளிவு, பார்வை என்பனவே காரணம் என்பர் மேனாட்டு விமர்சகர். யோகநாதனின் கதைகள் இத்தகைய அம்சங்களைப் பூரணமாகப் பெற்றிருக்கின்றன என்று துணிந்து கூறலாம்.

21.01.2008 இல் அமரரான அவரது பூத உடல் 30.01.2008ல் செம்மணி இந்து மயானத்தில் தகனம் செய்யப்பட்டது. எழுத்துக்காய் தன்னை அர்ப்பணித்த ஒரு மனிதனின் கனவு மெய்ப்பட எமது அஞ்சலியையும் உரமாக்கிக் கொள்வோம்.

செ. யோகநாதனின் நூல்கள் நாவல்கள்

ஜானகி, தனியாக ஒருத்தி (1992), தஞ்சம் புகுந்தவர்கள் (1993), கிட்டி (1994,2006), வனமலர், நேற்றிருந்தோம் அந்த வீட்டினிலே (1993), நியாயப்படுத்தப்பட்ட கொலைகள், சிறுபொறி பெருந்தீ (1993), துன்பக்கேணியில், மீண்டும் வந்த சோளகம் (1996), அசரவித்து, மிஸ். கமலா, அரசு (1993).

குறுநாவல்கள்

கனவுகள் ஆயிரம், ஒளி நமக்கு வேண்டும் (1973, 1997), காவியத்தின் மறுபக்கம் (1976), இரவல் தாய்நாடு (1982, 1986), தலைவர்கள், சுந்தரியின் முகங்கள், இனிவரும் வசந்தங்கள், காணி நிலம் வேண்டும், அகதியின் முகம், காற்றும் சுழி மாறும் (2002), இன்னும் இரண்டு நாட்கள், அசோக வனம்

(1998), ஆகாயத்தாமரை, கேட்டிருப்பாய் காற்றே, மேலோர் வட்டம்.

சிறுகதைகள்

கண்ணீர் விட்டே வளர்த்தோம், தேடுதல், அந்திப்பொழுதும் அந்தாறு கதைகளும், காற்றில் ஏறி விண்ணையும் சாடலாம், ஒரு சொல், அவளுக்கு நிலவென்று பேர், வீழ்வேன் என்று நினைத்தாயோ?, மூன்றாவது பெண், கண்ணில் தெரிகின்ற வானம், அன்னை வீடு, மாசறு பொன்னே, விநோதினி, யோகநாதன் கதைகள், அண்மையில் ஒரு நட்சத்திரம், கனவு மெய்படும், இன்னும் இரண்டு நாட்கள், இத்தனையும் ஒரு கனவாக இருந்தால்.

சிறுவர் இலக்கியம்

சிறுவர் கதைக்களஞ்சியம், சூரியனைத் தேடிவன், சின்னஞ் சிறுகிளியே, காற்றின் குழந்தைகள், தங்கத்தாமரை, அதிசயக் கதைகள், அற்புதக் கதைகள், எல்லோரும் நண்பர்களே, மந்திரமா ? தந்திரமா ?, நான்கு கதைகள், வெண்புறா.

வாழ்க்கை வரலாறு

சுவாமி விபுலானந்தர்.

சினிமா

பெண்களும் சினிமாவும்.

தொகுப்பு நூல்கள்

வெள்ளிப் பாதசரம் (1993), ஒரு கூடைக்கொழுந்து (1994), சுதாராஜின் சிறுகதைகள்.

அநீதியை அப்பட்டமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது கலாபூஷண வீருது 2007

- பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை, மன்னார்

2007க்கான கலாபூஷண விருதுக்காக மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்து விண்ணப்பித்தவர்களின் விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு அவற்றிலிருந்து சிபார்சு செய்யப்பட்ட இருவரின் பெயர்கள் அடங்கிய தபால் இந்து சமயக் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளருக்கு 31.08.2006 அன்று அனுப்பப்பட்டது. பிரதிகள் உரிய விண்ணப்பதாரிகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டன அதன் புகைப்படப் பிரதி ஒன்று இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது இவ்வாறுருக்க வேறு இருவர் மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்து இவ்விருதுக்குத் தெரியப்பட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் வெளியாகியுள்ளது. சிபார்சு செய்யப்பட்டவர்களில் ஒருவனாக நானிருந்தபடியால் மன்னார் மாவட்டச் செயலகத்துக்குச் சென்று விளக்கம் கேட்டபோது, பிறகும் தாங்கள் வேறு பெயர்களைச் சிபார்சு செய்து அனுப்பியதாக விடய உத்தியோகத்தர் கூறினர். மாவட்டச் செயலாளரும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சிபார்சுக் கடிதங்கள் அனுப்பியது உண்மை அது வழக்கம் என்று கூறினார்.

கலாபூஷண விருது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட எண்ணிக்கையிலேயே கலைஞர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள். மன்னார் மாவட்டத்துக்கு இருவர் மட்டுமே தெரியப்படுவர். இந்நிலையில்

ஏற்கனவே இருவரின் பெயர்களைச் சிபார்சு செய்து ஒரு தபால் அனுப்பிவிட்டு மீண்டும் வேறு பெயர்களை சிபார்சு செய்து அனுப்பிய செயல் இவ்விடயத்தில் ஒழுங்கீனம் நடந்திருப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவ்விருதுக்காகத் தெரியப்பட்டவர்களின் செயற்பாடுகள் மன்னார் மாவட்டத்திற்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டவை. எனது சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள் தேசிய மட்டத்தில் அறியப்பட்டவை. பாடசாலைகளிலும் வீடுகளிலும் பாவனையிலுள்ளன. 03 நூல்கள் மீள் பிரசுரம் செய்யப்பட்டவை. எனது பெண் பிள்ளைகளில் ஒருவர் தமிழ்த் திணைப் போட்டியில் தேசிய மட்டத்தில் முதலாம் இடமும் மற்றப் பிள்ளை இரண்டாம் இடமும் கர்நாடக இசையில் பெற்றுள்ளார்கள். கலாபூஷண விருதுக்காகக் கோரும் விண்ணப்பத்தில் பிள்ளைகளின் கலை இலக்கியச் சாதனைகளும் கேட்கப்பட்டுள்ளன. எனது சிபார்சு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டது விருதுகள் தொடர்பாக நடக்கும் அநீதியை அப்பட்டமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இப்படிப்பட்ட அநீதியான செயல்கள் எதிர்காலத்தில் இடம் பெறாமல் தடுக்க உதவவேண்டியது ஊடகத் துறையின் கடமை என எண்ணுகிறேன். இதை ஏனைய கலைஞர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாவாயல் ஏறவரும் நாட்கள்

- து.மு. துரைமுகன்

பயணம் ஆரம்பித்த போதே
பயமும் ஆரம்பித்தது

புதிய புதிய குறுக்கீடுகள்
பொதிகளை இறக்குதல்
பிரித்தல் விரித்தல்
கிண்டுதல் கிளறுதல்
புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தல்
பெரும்பாலும் -
கடைசியிற்
கண்ட தொன்று மில்லை!

தீட்சண்யப் பார்வையுடனான
தேடுதற் பிரயத்தனம்
எல்லாப் பொதிகளிலும்
பட்டுத் தெறிக்கும்
ஆனால்
கைப் பற்றிக் கொள்ளக்
காரணப் பொருளில்லை!

கூட அர்த்தங் கொண்ட
தேடலாயினும்

அவர்கட்கே தெளிவின்மை.
அவர்களின் தற்போதைய
கோட்பாடு
வடக்கிலிருந்து வருபவரையும்
வடக்கிற்குச் செல்பவரையும்
இந்தச்
சோதனைத் தீயினாற்
தொடர்ந்து
கட்டுக் கொண்டிருத்தல்.

‘மடியிற் கனமுமில்லை
வழியிற் பயமுமில்லை’
எனப் பயணிக்க
எத்தனித்த போதிலும் -

வித்தியாசமான
இலங்கையைத்தான்
இன்று நாம்
கண்டு கொண்டிருக்கின்றோம்.

ஒவ்வொன்றாக
ஒவ்வொன்றாக

அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற மாதிரி
இறக்கியும் ஏற்றியும்
ஏற்றியும் இறக்கியும்
விரித்தும் பிரித்தும்
கிண்டியும் கிளறியும்
தொட்டுத் தடவித் துழாவிடும்
கேள்விக் கணைகள் தொடுத்தும்
கேளாத கணைகள் விடுத்தும்

சோதிப்பு! சோதிப்பு!
சோராத சோதிப்பு!
தொடரான சோதிப்பு!
துயர்தருஞ் சோதிப்பு!

நாவாயில் ஏற வரும்
நாட்களில் இந்த
நிட்டுரந் தொடர...
வடபுல மாந்தர்
ஐயகோ!
உவர்க்குஞ் சமுத்திரத்தின்
உப்பு நீரா சமாதானம்

இரும்புத் தொப்பிகள்

- மட்டுவில் ஞானக்குமரன்
(ஜோமனி)

பதினெட்டு ஆண்டுகளின்
யின்னால்
வெளியூரில் இருந்து வந்து
அன்னையைத் தேடினேன்
அகதி முகாமிலே
தேடச் சொன்னார்கள்.

நண்பனைத் தேடினேன்
வெலிக்கடைச் சிறையின்
முகவரி தந்து
போகச் சொன்னார்கள்

தத்தித்
தவழ்ந்த மண்ணையாவது
முத்தமிடலாம் என்று போனேன்
கிட்டப் போக முடியாத
பாதுகாப்பு வலயம்,
தொலை நோக்கி கொண்டு
எட்டிப் பார்
என்றனர்.

சிறையிலும்
அகதிகள் முகாம் அறையிலும்
எங்கள் மரபுகள்
உறைந்து போகின்றன.

ஃப்

- ஞா. பாலச்சந்திரன்

கணினித்துறை, இயந்திரவியல் பீடம்,

மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகம்

கடந்த 2008 ஜனவரி, 21 ஆம் திகதி, Eyak எனும் மொழியானது 'இறந்தமொழி' எனும் நிலையை அடைந்தது. தென்மத்திய Alaska பகுதியில் பாவனையிலிருந்த இம்மொழியை பேசுவல்ல Marie Smith Jones எனும் பெண்மணியின் மரணத்துடன் Eyak மொழியும் 'இறந்த மொழிகள்' எனும் பட்டியலில் சேர்ந்து கொண்டது.

ஒரு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட அனைவரும் இறந்து, பேச்சு மொழி எனும் தன்மையை மொழி இழந்து, மொழியின் இலக்கணங்கள் மாற்றமடையாத நிலையை அடைந்த மொழியானது, 'இறந்த மொழி'யாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஓர் இறந்த மொழியானது மீண்டும் வாழும் மொழியாக மாறும் சந்தர்ப்பங்கள் மிகவும் அரிது. இவ்வாறு மொழியானது மீள் பயன்பாட்டில் வரவேண்டுமெனில் அரசு மட்டத்தில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். Israel மாநிலத்தில் தற்பொழுது Hebrew மொழியானது மீள் பயன்பாட்டில் வந்தது (Language revival) போற்றப்பட வேண்டிய விடயம். அதேபோன்று தற்பொழுது தென்னிந்தியாவில் மத்தூர் எனும் சிறிய கிராமத்தில் வாழும் மக்களிடையே, ஸம்ஸ்க்ருத மொழியானது பேச்சு மொழியாக மாறி வருகின்றதென்பது ஆரோக்கியமான விடயம்.

தம் *தாய் நாடுகளில்* வாழும் தமிழர்களின் தற்போதைய எண்ணிக்கையைப் பார்க்குமிடத்து, இன்னும் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு நிச்சயமாக தமிழ் மொழி உயிர் வாழும் என்பதில் ஐயமில்லை. இருப்பினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் புதிய இலக்கணங்களை இன்னும் சற்று பரந்த மனத்துடன் உள்வாங்கினால் சிறப்பாக இருக்குமோ என எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

தமிழிலே நாம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பயன்படுத்தி வருகின்ற ஸ, ஷ, ஜ, ஹ, கூ போன்ற கிரந்த (ஸம்ஸ்க்ருத) எழுத்துக்களைக்கூட நாம் இன்னமும் சரியாக உள்வாங்கவில்லை. இன்று நாம் இலங்கையின் ஐந்தாம் வகுப்புத் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத்தைப் பார்த்தோமானால், 247 தூய தமிழ் எழுத்துக்கள் கொண்ட அட்டவணை மட்டுமே தரப்பட்டுள்ளது; ஷ கிரந்த எழுத்துக்கள் தரப்படவில்லை. அத்துடன் கிரந்த எழுத்துக்கள் கொண்ட சொற்கள் புத்தகத்திலே தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால்

இலங்கையிலே மணிப்பிரவாள முறையானது குறிப்பிட்டளவு விரும்பிப் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. எத்தனையோ குழந்தைகளின் பெயர்கள் இவ் வெழுத்துக்கள் கொண்டு அமைந்துள்ளன. இந்நிலையில் ஷ எழுத்துக்களை நாம் ஏன் இன்னமும் ஒதுக்க முயல்கின்றோம் என்பது தெரியவில்லை.

இந்நிலையிலே கடந்த சில தசாப்தங்களாக தமிழ் சந்திக்கும் பிரச்சினைதான் எவ்வாறு 'F' ஐ தமிழில் கைக்கொள்வதென்பது.

வரிவடிவம்; 'ஃப்'

ஓர் ஒலிவடிவத்தை குறிப்பதற்கு வரிவடிவமானது மிகவும் அத்தியாவசியமாகின்றது.

"பாணைப் போடுங்கள்" என்பதை நாம் வாசிக்கும் போது சற்றுக் குழப்பமாக இருக்கும். இங்கு எழுத விளைந்தது "Fan ஐப் போடுங்கள்" என்பதையே. ஷ குழப்பம் வரக் காரணம், வரிவடிவத்தின் தெளிவின்மையே. "F" ற்குரிய தமிழ் வரிவடிவம் என்ன?" என்பதற்கு பலவாறான கருத்துக்கள் உள்ளன.

(1) தமிழில் "F" ற்குரிய தமிழ் வரிவடிவம் தேவையற்றது - இந்த நிலையைத் தாண்டி விட்டோம்.

(2) 'f', 'fa', 'fi' என்பதையே பயன்படுத்தலாம். - இம்முறை சற்று அந்நியமாக உள்ளது. faன், fiனான்ஸ் போன்றவற்றைப் பார்க்கும்போது அந்நியத்தன்மை புரியும்.

மொழி	'F'	ஒற்றுமை
கன்னடம்	ಫ	ಫ್ கன்னடம் 'p'
பஞ்சாபி	ਫ	ਫ਼ பஞ்சாபி 'ph'
சிங்களம்	ಫ	ਫ਼ கூறுகள் கொண்ட புதிய வடிவம்
உரு 1		

(3) 'f' ஐப் பயன்படுத்தலாம். - 'f' ஆனது புதிய வரிவடிவ முயற்சிக்கு ஒப்பானது. ஆங்கிலத்தில்

'F'ற்கு ஓர் ஒலியும் , தமிழில் 'ப்' ற்கு ஓர் ஒலியும் காணப்படுகின்றன. இவ்வடிப்படையில் 'ப்' ஆனது 'F' ஒலியைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. இந்த அடிப்படையில் கன்னடம், பஞ்சாபி உருவாக்கியுள்ளது போன்று, ஒலியியலில் 'F' ற்கு நெருங்கிய எழுத்தைக் கொண்டு புதிய எழுத்தை உருவாக்குவதோ அல்லது சிங்கள மொழி உருவாக்கியுள்ளது போன்று, அம்மொழியின் கூறுகள் கொண்டு புதிய எழுத்து வடிவம் உருவாக்குதோ 'ப்' அமைப்பைக் காட்டிலும் சாலப் பொருந்தும் (உரு1)

(4) புதிய வரிவடிவத்தை அமைக்கலாம் - தமிழ் மொழியானது வரிவடிவ மாற்றங்களையோ அல்லது புதிய வரிவடிவங்களை ஏற்படையோ ஏனைய இந்திய மொழிகள் போன்று அவ்வளவு இலகுவாக உள்வாங்கிக் கொள்ளாதது. கடந்த நூற்றாண்டிலே மலையாளமானது 'ஈ' ற்கு புதிய வடிவத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டது. (உரு2)

தமிழில்	பழைய மலையாளம்	புதிய மலையாளம்
இ	ഇ	ഇ
ஈ	ഈ	ഈ

உரு 2

சிங்களமானது புதியதொரு எழுத்தையே (F) தன் அரிச்சுவடியில் சேர்த்துக்கொண்டது. ஆனால் பல தசாப்தங்களாக தமிழின் உ, ஊ, சார்ந்த எழுத்துக்களின் (கு, ங, சு, ஞ, டு, ணு,கூ, நூ, கு, ஞா, டீ, ணூ,.....) வரிவடிவங்களை மாற்றியமைப்பதற்கான எத்தனையோ முயற்சிகள் இன்னமும் வெற்றியளிக்கவில்லை. இந்நிலையில் புதிய வரிவடிவ அறிமுகம் கேள்விக்குறியே.

(5) 'ஃப்' ஐப் பயன்படுத்தலாம் - கணிசமான அளவு தமிழர்களினால் 'ஃப்' ஆனது 'F' ற்குரிய தமிழ் வரிவடிவமாகப் பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

- i) 1943 ல் யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார் இயற்றிய " இனிய தமிழ் இலக்கணம் " எனும் நூலில் 50 ஆம் பக்கத்தில், 'ஃப்' ஐ 'F' ற்கு பாவிக்கலாம் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார்.
- ii) 1960 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் "ஃப்ராங்" எனும் பெயர் "எழுத்து" எனும் சஞ்சிகையின் முன்னட்டையில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது.
- iii) 1968 ஆம் ஆண்டு "உலகத் தமிழ் மாநாட்டு விழா மலரிலே", தமிழ்ச் சொற்சிறப்பு எனும் சி. ஆ. பெ.

விசுவநாதம் அவர்களின் கட்டுரையில் 'ஃப்ளவர்' (Flower) என எழுதப்பட்டுள்ளது.

iv) 1981 ஆம் ஆண்டு "ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு விழா மலரிலே", அறிவியல் தமிழ் எனும் டாக்டர். ஜி.ஆர். தாமோதரனின் கட்டுரையில் "திரு. பா. வே. மாணிக்க நாயக்கரின் கருத்திற்கிணங்க, தமிழில் இல்லாத 'F' ஒலி பகரத்துடன் ஆய்தம் சேர்த்து எழுதப்பட்டுள்ளது" என்று கூறி "ஃபிலின்ட்" (filint) என்று எழுதியுள்ளார். (பக்கம் 231)

v) 2004 ஆம் ஆண்டு இந்திய மொழிகளின் நடுவண் நிறுவனம், மைசூர் மொழி அறக்கட்டளை, சென்னை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஆதரவில் வெளிவந்த " தமிழ் நடைக் கையேடு " நூலில் 'f', 'ph' ஒலிகளுக்கு 'ஃப்' ஐ பயன்படுத்தி வழிகாட்டியுள்ளது. (ஃபைனான்ஸ் - Finance, ஃபிலடெல்ஃபியா- Philadelphia) ஷே உதாரணங்களைப் பார்க்குமிடத்து குறிப்பிட்ட காலமாக (குறைந்தது 65 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக), நிலையாக, அங்கீகாரம் பெற்ற பல இடங்களில் 'ஃப்' வைப்பாவித்து வருவது தெளிவாகும்.

ஆங்கில உச்சரிப்பு	தேவநாடரி	சிரத்தம்
ஃப்ளவர்	ஃப்ளா : ஃப்ளா :	ஃப்ளா : ஃப்ளா :

உரு 3

"ஏன் இங்கு பகரத்துடன் 'ஃ' த்தைச் சான்றோர்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்? " என்ற கேள்வி மனதில் எழாமல் இல்லை. ஸம்ஸ்கிருத மொழியிலே 'விசர்க்கம்' எனும் சார்பெழுத்து (இரு புள்ளிகளைக் கொண்டது) காணப்படுகின்றது (உரு 3).

இவ்வெழுத்தானது தமிழ் ஆய்தத்திற்கு முழுமையாக இலக்கணத்தில் ஒத்து இல்லாவிடினும், ஆய்தம் போன்ற ஒலியைக் கொண்டு, பல இடங்களில் ஆய்தத்துடன் இலக்கண ஒப்புமையும் உடையது. ஸம்ஸ்கிருத இலக்கணத்திலே 'விசர்க்க சந்தி' விதிகளில் ஒரு விதியானது "விசர்கமானது 'ப்'ற்கு முன்வருமிடத்து அவ்விடம் 'F' போன்று ஒலிக்கும்" என அமைகின்றது. இந்த அடிப்படையிலேதான் எம் அறிஞர்கள் ஸம்ஸ்கிருத விசர்க்கத்திற்கு ஒப்பான 'ஃ' த்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஆனால் தமிழிலே 'ஃப்' இடம் 'சந்தி' அல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் விதிகளினடிப்படையிலே ஃ ஆனது மொழி முதலெழுத்தாக அமையாது. அத்துடன் குறிலைத் தொடர்ந்தும் ஒரு வல்லின மெய்யிற்கும் இடையில் மட்டுமே ஆய்தம் வரத்தக்கது. உதாரணம்: எஃகு, கஃசு, கஃடு, கஃது, அஃது, இஃது, உஃது. இந்த அடிப்படையிலே 'ஃப்'ல் வருகின்ற ஆய்தமானது, தமிழ் இலக்கண அடிப்படையில் அமைந்த ஆய்தம் அன்று. இதை தனித்து பிரித்து ஆய்தமாக பார்க்கக்கூடாது. 'ஃப்'ல், 'ப்'ஐ 'F' ஆக ஒலிமாற்றம் செய்கின்ற ஒரு குறியாகத்தான் பார்க்கவேண்டும்.

உயிர்கள் ஏறிய 'ஃப்'

“ஓள” எவ்வாறு இரு வடிவங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் ஓர் எழுத்தோ, அதேபோன்று 'ஃப்' என்பதும் ஓர் எழுத்து. இதனடிப்படையில் நாம் அடுத்து சந்திக்கும் பிரச்சனை உயிர்கள் ஏறிய 'ஃப்' எழுத்துக் களின் வரிவடிவங்கள் என்ன? எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய உயிர்கள் ஏறும்போது நாம் சந்திக்கப் போகும் பிரச்சனையை உரு 4ஐப் பார்த்தால் புலனாகும்.

	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஓ	ஔ	
தமிழ் எழுத்து முறை	க்	க	கா	கீ	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ
'ஃப்' - முறை 1	ஃப்	ஃப	ஃபா	ஃபீ	ஃபீ	ஃபு	ஃபூ	ஃபெ	ஃபே	ஃபை	ஃபொ	ஃபோ	ஃபௌ
'ஃப்' - முறை 2	ஃப்	ஃப	ஃபா	ஃபீ	ஃபீ	ஃபு	ஃபூ	ஃபெ	ஃபே	ஃபை	ஃபொ	ஃபோ	ஃபௌ

உரு 4

'Font' எனும் ஆங்கிலச் சொல்லை முறை 1ன் அடிப்படையில் எழுதினால் “ஃபொன்ட்” என்றும் முறை 2ன் அடிப்படையில் எழுதினால் “ஃபொன்ட்” என்றும் அமையும். முறை 1ல் எழுதும் வழக்கமும் மக்கள் மத்தியில் பரவி வருகின்றது. (ஆதாரம் உரு 5). அதேதருணம் ஃபு முறை 1 லிலே கொம்பு வடிவத்திற்கு

தெய்வ உயிர்க்குறிகள்

1) அஃப், ஃப், ஃப், ஃப் ஆகிய முன்னுயிர் மொழியினால் தொடர் உயிர்க்குறிகள்.

2) 'ஃப்' மொழியெழுத்துக்குப் பின் **அஃபொ** இணைகள் அந்த எழுத்து தொடர் 'ஃப்' லைக் கொண்டதாக வரும்.

30 - நாட்களில் அரபி பாஷை
- நா.சு.ரா.கணாதே - பக்-10

உரு 5

அடுத்து ஆய்தக்குறியை அமைக்கும் போது தமிழ் *முறை* களிலிருந்து (Esthetical) அதிகம் விலகுகின்றோமோ என எண்ணத்தோன்றுகிறது. “க்ரியா” அகராதி ஆசிரியர், முனைவர் பா. ரா. சுப்பிரமணியன் அவர்களுடனான ஓர் உரையாடலின்போது, இக்கருத்தை என்னிடம் முன்வைத்தார்.

அகரவரிசையில் 'ஃப்'ன் ஸ்தானம்

நாம் வார்த்தைகளை அகரவரிசை ஒழுங்கில் அடுக்குமிடத்து 'ஃப்' கொண்ட சொற்களை எங்கு வைக்கப்போகின்றோம் என்பது அடுத்து நிற்கும் வினா. அகரவரிசையில் 13ஆம் எழுத்தான ஆய்தம் முடிந்தபின்னர் வைப்பதா? அல்லது தமிழ்ச் சொற்கள், வடமொழிச் சொற்கள் வரிசைப்படுத்தி முடிந்தபின் வைப்பதா?

நாம் ஸ, ஷ, ஜ, ஹ, ஶ, ஹ்ரீ கொண்ட சொற்களை தமிழ்ச் சொற்கள் முடிந்த பின்னரே பொதுவாக வைத்துள்ளோம். ஆகவே அண்மைக்காலத்தில் உள்வாங்கிய 'ஃப்'பை அனைத்திற்கும் இறுதியில் வைப்பதே பொருத்தமாகும்.

அகரவரிசை			
தமிழ் உயிர்கள்	ஃ	தமிழ் மெய்கள்	சிறந்த எழுத்துகள் (ஸம்ஸ்கிருதம்)
	ஃ		ஃ

உரு 6

கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவை

- தமிழ் இலக்கண அடிப்படையில் “ஃபு” எனும் சொல் அமையலாம். இவ்வாறு அமையுமிடத்து இதனை எவ்வாறு வேறுபிரித்து இனங்காண்பது?
- சுருங்கக் கூறின் நாம் இலங்கை மட்டத்திலாவது உயிர்கள் ஏறிய 'ஃப்' வரிவடிவம், அகரவரிசையில் 'ஃப்' ஸ்தானம் என்பனவற்றை நியமப்படுத்த வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளோம்.

தெனியாள்

10

இன்னும் செய்யாதவை

‘மஹாணவ ஆசிரியர்’ மாணவர்களிடம் பெற்ற அனுபவங்களைப் போல ஆசிரியர்களிடமும் சில.

ஆரம்பக் காலத்தில் முதலாம் வகுப்பில் எனக்குப் பாடங்கள் பல. அவர்களுக்குக் கற்பிப்பது மிகச் சங்கடம். அழுதுகொண்டு சிலர் வருவர். வந்த பின்னும் அழுகை நிற்காது. வகுப்பில் ஒழுங்காக இருக்கமாட்டார்கள். சண்டை, சச்சரவு, இயற்கைத் தேவை, உபத்திரவங்கள் அவர்கள் கவனத்தை ஈர்ப்பது கஷ்டம். ஆடிப்பாடி, படங்கள் காட்டி படிப்பிக்க வேணும். எனக்கு இயலவில்லை ஆடிப்பாடி.

காலை வேளை சிலர் தினமும் அழுகை. அம்மாலை வீட்டை விட்டு வந்த கவலை. புதிய சூழலின் ஒவ்வாமை. ஒரே குழப்பம். எனக்கு அவர்களைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. அடுத்த அறையில் ஆங்கில ஆசிரியைக்கு வகுப்பு. நான் அங்கு படிக்கிற காலத்தில் அவ அங்கில்லை. பிறகு தான் வந்தவ. நல்ல சுறுசுறுப்பானவ. பிள்ளைகளில் நல்ல அன்பு. அழுகைச் சத்தம் கேட்டால் முதலாம் வகுப்புக்கு வருவா. அழுகிற பிள்ளையைத் தடவி, கதை சொல்லிச் சிரிக்க வைப்பா. அதிக நேரம் தேவையில்லை, ஐந்து நிமிஷம் போதும். வகுப்பு அமைதியாகி மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். “சரி தம்பி படிப்பியுங்கோ” சொல்லிக்கொண்டு போவா. எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். என்ன மந்திரமோ! என்ன மாயமோ! சின்னப்பிள்ளைகளை இப்படிக் கவர முடிகிறது. அவ நல்ல ஒரு தாய். தாய்மையில் பிள்ளைகள் மகிழ்கிறார்கள். எனக்கது முடியுமா?

ஆசிரியர்கள் தங்குமிடம் ஒரு தனி அறை. சிமெந்து போட்ட தரை. சுவர் இல்லை. சுற்றிப் பனம் சலாகை அடித்து விடப்பட்டிருந்தது. தென்னம் கிடுகுக் கூரை. வெயில் காலத்தில் நன்றாகக் காற்று வரும். குளிர்நடப்பட்ட அறை தோற்றுப் போகும். இது இயற்கையின் சுகம். பாடம் இல்லாத வேளையில் ஆசிரியர்கள் அங்கு வருவார்கள். இடை வேளைகளில் அநேகமாக எல்லாரும் வந்து அமருவார்கள். கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். நான் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். கதைப்பவர்கள் என்னுடைய ஆசிரியர்களல்லவா?

ஒரு நாள் ஒரு இடைவேளை நேரம்.

ஆசிரியர் ஒருவர் தங்களுடைய பழைய கதைகளைச் சொன்னார். இளமைக் காலக்கதை. முன்னால் இருந்த ஆசிரியரோடு சம்பந்தப்பட்டது. அவர்கள் ஒத்த வயதுக்காரர்.

ஒரு காரியத்தை செய்வதில் இழுபறி, இவர்களும் இன்னும் இரண்டு பேரும், நாலுபேருக்கும் இடையில், நீ செய்... நீதான் செய்... என ஆளை ஆள் ஏவினார்கள். ஒருவரும் உடன்படுவதாக இல்லை. ‘திருவுளச் சீட்டுப்போடுவோம்’ என்றார் இப்ப கதை சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர். எல்லோரும் உடன்பட்டார்கள். சொன்னவரே நாலு சீட்டெடுத்து பெயர்களை எழுதினார். ஒரு கைக்குள் போட்டு மறு கையால் பொத்தி குலுக்கினார். ஒரு சீட்டை எடுக்குமாறு நீட்டினார். இப்ப கதை கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர் எடுத்தார். விரித்துப் பார்த்தார். அவர் பெயர் வந்திருக்கிறது. இனி என்ன செய்வது! திருவுளத்தின் தீர்ப்பு. அந்தக் காரியத்தை செய்து முடித்தார்.

“இவற்றை பெயர் எப்படி வந்தது தெரியுமா? நாலு சீட்டிலும் ஒரே பெயரைத்தான் எழுதினேன்” என்றார். ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் ‘கொல்’ என்று சிரித்தார்கள், எனக்குச் சிரிக்கமுடியவில்லை. இருவரும் என்னுடைய ஆசிரியர்கள். உதட்டை இறுக்கடித்துக்கொண்டேன்.

தங்கள் பழங்கதையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஆசிரியருக்கு சினம் பொங்குகிறது. என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தார். கதை சொன்னவரை நோக்கி “என்ன பேய்க் கதை கதைக்கிறாய். ஆருக்கு முன்னாலே இதைச் சொல்லுறாய்” கோபித்துக் கொண்டு எழுந்து போய்விட்டார். அவர் நல்லொரு ஆசிரியர். எல்லாவகையிலும். அங்கிருந்த மற்ற ஆசிரியர் பற்றி அவருக்குக் கவலை. எனக்குமுன் சொன்னது பொறுக்க முடியவில்லை. நான் மாணவன் அதை உணர்ந்தேன். உள்ளே வேதனைப்பட்டுக்கொண்டேன்.

அதே அறை, எனக்குப் பாடமில்லை. கையில் கொண்டு போன புத்தகத்தை வாசிக்கிறேன். ஆசிரியர் ஒருவர் வருகிறார். என்னுடைய ஆசிரியர் மெல்ல எழுந்து மரியாதை பண்ணி

விட்டு அமருகிறேன். புத்தகத்தை மூடி வைக்கிறேன். அவர் ஏதாவது சொல்லுவார். நான் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். அவருக்கு நான் ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்திரம். எனது எதிர்காலம் பற்றி அவருக்கு உயர்ந்த எண்ணம். சமூகத்திற்காக நல்லா அலைந்தவர். அனுபவங்களைச் சொல்லுவார். விரும்பிக்கேட்பேன்.

அன்று நாங்கள் இருவரும் தான் இருந்தோம். அவர் சொல்லுகிறார். நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். வகுப்புக்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள் ஒருவரும் வெளியில் இல்லை. கதைத்துக்கொண்டு அங்கும் இங்கும் பார்க்கிறார். ஆள் வெகு சாதாரணமானவர். எனக்குத் தெரியும். எதோ ஒரு தேவை இருக்கிறது. எனக்கு விளங்குகிறது. சொல்லட்டும். நான் வாய் திறக்கவில்லை.

திரும்பவும் அங்கும் இங்கும் பார்க்கிறார். முகத்தைச் சுழிக்கிறார். பிறகு, “பிள்ளையள் ஒருவரை காணவில்லை” என்கிறார். “ஏன் ஸேர்?” கேட்கிறேன். “வெற்றிலை வாங்குவிக்கலாமெண்டால்....” ஆசிரியருக்கு வெற்றிலைத் தவணம் வந்து விட்டது. இடையிடையே போட்டுக் கொள்ளுவார். கடை கல்லூரிக்கு வெளியில். அங்கு போய்த்தான் வாங்கிவரவேண்டும். என்னைக் கொண்டு வாங்க விரும்புகிறார். அதை நேரில் சொல்ல முடியவில்லை. நான் இப்ப ஆசிரியன் அதற்காகத்தான் இந்த விடுகை. விளங்கிக்கொண்டு, “நான் வாங்கி வாறன் ஸேர்” சொல்கிறேன். “சீ! இதென்ன கதை! நீ இப்பவும் மாணவனே! உன்னைக் கொண்டு எப்படி வாங்குவிக்கிறது?” கண்டிப்பாக சொல்வதைப் போல மறுக்கிறார். “இல்லை நான் வாங்கி வாறன்” சிரித்துக் கொண்டு எழுகிறேன். “சொன்னாலும் கேட்கிறாய் இல்லை, பிள்ளை இந்தா” காசை நீட்டுகிறார். “வேண்டாம்” எழுந்து போகிறேன். எனக்கு கற்பித்த ஆசிரியர்களுக்கு நான் எந்தக் காலத்திலும் மாணவன்தான் அந்த உணர்வு மனதில் மேலோங்கி நிற்கிறது.

ஒரு நாள் மாலை நேரம். மனதிற்கு ரம்மியமான நேரம் ஆனால் சலிப்பாக இருந்தது. சினிமாப் பார்க்கலாம். நண்பர்கள் சேர்ந்தால் நன்றாக இருக்கும். தேடினேன். ஒருவரும் கிடைக்கவில்லை. சரி, தனித்துப் போவோம். தீர்மானித்தேன். தியேட்டரில் படம்தொடங்கி விட்டது. நண்பர்களைத் தேடினதில் சுணங்கிப்போய்ச்சு. ரிக்கெட் எடுத்துக்கொண்டு தியேட்டருக்குள் நுழைகிறேன். ஒரே இருட்டு, கும்மெண்ட இருட்டு. இருட்டில் தடவிக் கதிரை பிடிப்பது கஷ்டம். வாசலில் நின்றவன் டோச் வெளிச்சத்தில் வழிகாட்டினான். தியேட்டர் நிறையச் சனம். ஒரு கதிரை வெறுமையாகக் கிடக்கிறது. அருகில் இருப்பவர் குடிசாரனாக இருக்கலாம். அல்லது விரும்பிப் போய் மற்றவர் அருகில் அமர முடியாத ஆளாக இருக்கலாம். ஆராக இருந்தாலும் என்ன! எனக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் இருந்தால் சரி. இருட்டில் எந்தக் கதிரை கிடைத்தாலும் இதுதான் நிலைமை. அந்தக் கதிரையில் போய் அமருகிறேன்.

நான் சிகரெட் புகைக்க ஆரம்பித்த காலம். புகைப்பதை பெருமையாகவும் உல்லாசமாகவும் கருதின காலம். விடுவேனா, அலுப்புச்சலிப்போடு போன நாள்? இருட்டில் பக்கத்து ஆளை நோட்டமிட்டேன். நல்ல வெள்ளையாக இருந்தார். நான் புகை இழுத்திழுத்து விட்டுக்கொண்டிருந்தேன். புகை அவரைத் தடவிக்கொண்டு போகிறது. மேலே மின் விசிறிகளின் கிறீச்

கிறீச் சத்தம். உள்ளே சனவெக்கை. சுருட்டு, பீடி, சிகரெட் புகையின் குமைச்சல். சனம் சினிமாவில் லயிச்சுக்கிடக்குது. சிரிப்பும் பேச்சும் விசிலடியுமாக போதாதென்று மூட்டைக் கடி இவ்வளவும் காசு கொடுத்து வாங்கினது. மிஞ்சி நிற்கிறது சினிமா ரசனை.

மூன்று சிகரெட் முடிந்து விட்டது. இடைவேளை, அப்பாடா! மின் விளக்குகள் எரிகின்றன. பக்கத்தில் இருந்தவரைப் பார்க்கிறேன். திகைத்துப் போகிறேன். முதியவர், என்னுடைய தமிழ் ஆசிரியர், சிகரெட் புகையை இழுத்திழுத்து அவர் முகத்திலா ஊதிக்கொண்டிருந்தேன்? வேதனையாக இருக்கிறது. வெளியில் செல்லவும் முடிய வில்லை. மன்னிப்புக் கேட்டகவும் முடியவில்லை.

அவர் எதையும் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. இயல்பாக இருந்தார். என்னைக் கண்டு, “வெண்ணிற ஆடை நிர்மலா நடத்த படம் என்றார்கள். ஒருத்தியிலும் ஆடையைக் காண வில்லை.” என்று சிரிக்கிறார். நானும் மெல்லச் சிரிக்கிறேன். “வெளியில் போவிட்டு வாறன் ஸேர்” சொல்லிக்கொண்டு எழுகிறேன். தியேட்டருக்கு வெளியே வருகிறேன். மீண்டும் உள்ளே போகும் மனம் இல்லை. சயிக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு புறப்படுகிறேன். போகும் போது இருந்த சலிப்பு இப்ப அலுப்பாகத் தோன்றுகிறது.

எல்லாரும் அம்மாவைப் பற்றித்தான் நினைப்பார்கள். சொல்லுவார்கள். அம்மாவின் அன்பு வெளிப்படையானது. அரவணைப்பது நெருக்கமானது. ஐயாவைப் பெரிதாகச் சொல்லுவாரில்லை. சொன்னால் அம்மாவிலும் தாழ்த்தித்தான் நோக்குவார்கள். இதுவரை சொன்னவர்களைப் பார்த்தால் நானும் அப்படித்தான் போல. அதிகம் சொல்லாததால் ஐயாவைக் குறைத்துப் பார்க்கிறேன் என்றில்லை. வெளிப்படையாக அன்பு காட்டாதவர் ஐயா. எந்த வகையிலும் குறைவானவரல்ல. வெகு புத்திசாதாரியம் உள்ளவர். ஒரு காலத்தில் சோக்குப் பேர்வழியாக இருந்திருப்பார் போல. அதன் அடையாளங்களைப் பின்னர் கண்டு கொண்டேன்.

பிள்ளைகள் பிறந்த பின்னர் ஐயா முற்றாக மாறிப்போனார். அவருடைய உலகம் பிள்ளைகள்; நாங்கள். எங்களுக்காகவே வாழ்ந்தார். அன்பை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளமாட்டார். ஆடினால் பாடினால் காணாதது போல கண்டு இரசிப்பார். தம்பி நல்லா பாடுவான், மறைந்து நின்று கேட்பார்.

எங்களுக்காக உழைத்தார். ஒரு குறையும் வைக்கக் கூடாது. உணவு, உடை, படிப்பு... எல்லாம். மூத்தவருக்குப் படிப்பில் அக்கறையில்லை. நின்றார் மேலே போகாமல், மறித்துப் போட்டார் தனக்குத்துணையாக.

சினிமா என்றால் மூத்தவருக்கு உயிர். முதல் நாள் இரண்டாவது காட்சிக்குப் போனார். மறுநாள் மாலையிலும் படுத்துத் தூங்கினார். ஐயாவுக்குத் துணையாகப் போகவில்லை. ஐயாவுக்குக் கோபம். “நான் அண்டறுத்தானும் வெள்ளெலியும் போல புண்ணடித்திரிகிறன். உனக்கென்ன கவலை? நித்திரையைக் கொள்ளு. வரப்படாது அந்தப் பக்கம்” சினந்தான். அரிக்கன் லாம்பைக் கொளுத்தினார். புறப்பட்டு விட்டார். மூத்தவர் அசண்டையாப் புரண்டு படுத்தார். ஐயாவின் விற்பனை இடம் ஒரு கிலோ மீற்றர் தூரம்.

நான் வீட்டில் நின்றேன். ஆசிரியகலாசாலையில் இருந்து வந்து நின்றேன். ஐயாவை நினைக்கக் கவலை. எங்களுக்காக சக்திக்கு மீறி உழைத்தார். உண்மையில் ஐயாவின் வாழ்வு

பிள்ளைகளுக்கான தியாகம். நினைக்க, நெஞ்சில் துயரம் பெருகிறது. “யாரொடு நோகேன், யார்க்கெடுத்துரைப்பேன்!” எனக்குள் கேட்டுக்கொண்டேன். ஐயா போன பாதையில் புறப்பட்டேன். அம்மா தடுத்தா. நான் கேட்கவில்லை. ஐயா பாவம்! இந்த எண்ணம் மேலோங்கி நின்றது. விடு விடு என்று நடந்தேன்.

நான் இப்ப அங்கு போவதை ஐயா விரும்புவதில்லை. ஆசிரியராகிவிட்டேன். கௌரவக்குறைவு. கூடப்படிக்கிறவை ஆரும் கண்டு விட்டால் மரியாதை இல்லை என்பார். எனக்குள் சிரித்துக் கொள்ளுவேன். வெட்கப்படவேண்டிய காரியம் இதுவல்ல என நினைப்பேன். தோட்டம் செய்கிறவன் மகன் தோட்டத்துக்குப் போகிறான். மீன் பிடிக்கிறவன் மகன் கடலுக்கு போகிறான். துணி வெளுக்கிறவன் மகன் துறைக்குப் போகிறான். கள்ளுக்காரன் மகன் விற்கப்போனால் என்ன குறை?

கள்ளு விற்கும் இடத்துக்குப் போய்ச்சேர்ந்தேன். நான் எதிர் பார்த்தது போல இருந்தது. ஏழெட்டுப்பேர் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐயா இல்லை. நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவரை இருத்திவிட்டு ஐயா போயிருப்பார். அண்மையிலுள்ள பனைகளில் கள்ளிறக்க. நான் வியாபாரத்தைத் தொடங்குகிறேன். போத்தலில் கள்ளை அளந்து கொடுப்பதும், பணத்தை அறவிடுவதுமாக செயல்படுகிறேன்.

கள்ளுக்குடித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒருவரைச் சுற்றி நாலைந்து பேர். அவர்களும் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறார், சேய் நாட்டு விசுவாசத்தோடு தாய் நாடு பற்றி. தமிழ் நாட்டு அரசியல் பற்றி. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பெரியார். அண்ணாதுரை, கருணாநிதி...முரசொலி, திராவிட நாடு... இப்படி... இப்படி. அங்கிருந்தவர்கள் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் என்ற நினைப்பு. எல்லோரும் கள்ளைப் பருகி வாயைத் திறந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மறுத்துப் பேசுகிறவர்கள்; அபிப்பிராயம் சொல்லுகிறவர்கள், ஆருமில்லை. அவர் தனிக் காட்டுராஜா. ‘மது உள்ளே போக, அறிவு வெளியே போகும்’ என்பது சீனப் பழமொழி. அது சரி போலத் தோன்றுகிறது. அறிவு வெளியே பாய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

நான் எனது காரியத்தில் கவனம். காதை மட்டும் கொடுத்துக்கொண்டு,

பிரசங்க மழையில் குளித்துக்கொண்டிருந்த ஒருவர் கடல் தொழிலாளி. கிறிஸ்தவர். அவரைத்தான் ஐயா இருத்தி விட்டுப் போயிருப்பார். சின்ன வயது முதல் என்னைத் தெரியும். அதிகம் பேசாதவர் பிரசங்கியின் சவடால்கள் அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை போல. ஒரு கட்டத்தில் சொன்னார். “அந்தத் தம்பியும் படிச்சவர்தான்” என்னைச் சுட்டி. “என்ன படிச்சவர்?” பிரசங்கியின் அலட்சியமான கேள்வி. “றையினிங் கொலிச்சில் படிக்கிறார்” என்கிறார். பிரசங்கியார் உடனே ஒரு ஏளனச் சிரிப்பு. “ஆ... என்ன படிப்பு! இந்தக் காலத்துப் படிப்பு எனக்குத் தெரியாதா?” என ஒரு நையாண்டி.

சாதி அகம் பாவமும் அரைகுறை ஞானமும் மதுவின் போதையும் சேர்ந்தால் எப்படி இருக்கும்? கல்வி தங்களுக்குரியது, அறிவு தங்களுக்குரியது என்ற எண்ணத் திமிர்.

அந்த உரையாடல்களை உன்னிப்பாக கேட்கிறேன். என்னுடைய வேலைகளை முடிக்கிறேன். குந்தி இருக்கத்

தோதாக, நறுக்கி வைத்த தென்னோலை அடிமட்டை, கையில் எடுக்கிறேன். அவர் முன்னே போட்டு விட்டு அமர்கிறேன். அவர் பிரசங்கத்தைக் கேட்பது போல சற்று நேரப்பாவனை.

நான் வாசிக்க ஆரம்பித்த காலத்தில் படித்ததெல்லாம் தி.மு.க. நூல்கள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், பெரியாரின் கருத்துக்கள். அவைகளெல்லாம் எனக்கு அத்துப்படி.

அவரோடு மெல்லக் கதைக்கத் தொடங்கினேன். அவரது சவடால்கள் வெளிக்கத் தொடங்கியது. கதையிலே சூடு பிறந்தது. அவர்கள் மத்தியில் கௌரவத்தை விட்டுக் கொடுக்க அவர் தயாரில்லை. இறுதியில் மரியாதைக் குறைவாக “நீ”, “உனக்கு” என்று கதைக்க ஆரம்பிக்கிறார். எனக்குச் ‘சுர்’ என்று ஏறகிறது. “வயதில் மூத்தவர் எண்டதுக் காகத்தான் இவ்வளவு மதிப்பும் தந்தனான்” என்கிறேன். “இல்லையெண்டால் என்ன செய்து போடுவாய்?” கேட்கிறார். “மரியாதையாகக் கதைக்க வேணும்” மீண்டும் நான். ஐயா வந்து குறைபட்டுக் கொள்ளுவார் என்ற பயத்தில் என்னை அடக்கி அடக்கி கதைக்கிறேன். அவருக்கு கள்ளு வெறியல்ல. பிறப்பிலுள்ள வெறி. சாதி வெறி அவதானிக்கிறேன். “நான் ஆர்” உனக்கு நான் என்ன மரியாதை தாறது?” கேட்கிறார் சாதித்திமிரோடு. “ஆராகவும் இருக்கலாம் மரியாதையாகப் பேச வேணும்” திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். நான் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது அவருக்கு உசாரைக் கொடுக்கிறது. “என்னடா மரியாதை உனக்கு?” கெம்புகிறார். பொறுமையை நான் முற்றாக இழந்து போகிறேன். “மூட்டா வாயை, இனிமேல் கதைச்சியெண்டால் நடக்கிற வேறை” கொதிக்கிறேன்.

அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. அலுக்குலைந்து போனார். இருந்த, அவர் சாதியருக்கு முகம் சுண்டிப் போச்சு. ஆரும் வாய் திறக்கவில்லை. திறந்தால், மானம் போகுமென்ற பயம். அவர் மாத்திரம் “வரட்டும்... வரட்டும்...” சொல்லிக் கொள்ளுகிறார். ஐயாவைத்தான். இருந்தவர்கள் மெல்லக் கழலுகிறார்கள். அவர் மட்டும் இருக்கிறார். அவர் விறுவிறுக்கிறார் அவரோடு இன்னொருவரும் இருக்கிறார். ஐயா இருக்க சொல்லி வைத்துப் போனவர்.

ஐயா வர சற்றுத் தாமதம் ஆகுகிறது. அவருக்குப் பொறுமையில்லை. துடிக்கிறார். ஐயா வந்து சேருகிறார். “ஏன் மேனை நீ வந்தனி?” என்னைக் கேட்கிறார். “சண்டித்தனம் பண்ண வந்திருக்கிறார், மரியாதை இல்லாமல் கதைக்கிறார்” அவர் படபடக்கிறார். “என்ன நடந்தது?” ஐயாவின் கேள்வி “என்ன நடந்ததோ...” சினந்து முறைப்பாடு செய்கிறார். காவல் இருந்தவர் ஆதியோடந்தமாக எடுத்துச் சொல்லுகிறார். ஐயா பொறுமையாக எல்லாம் கேட்கிறார். “பிறகு படிச்ச பிள்ளைகளோட கண்டபடி கதைக்கக்கூடாது” என்கிறார். அவரைப் பார்த்து, “தம்பி, நீ உப்பிடியேன் கதைக்கிறாய்?” கண்டிக்கிறார் என்னை.

அவரை அனுப்பி வைத்துவிட்டு இறுதியாகச் சொல்லுகிறார்; “மேனை இண்டைக்கு கடைசியாக இருக்கட்டும். இனி, நான் என்ன கஷ்டப்பட்டாலும் நீ இந்தப் பக்கம் வரக்கூடாது. இது கடைசி நாளாக இருக்கட்டும்” கண்டிப்பாக கூறுகிறார்.

ஐயா சொல்லப் போல் அதுதான் கடைசி நாள். அதன் பிறகு நான் அங்கு போனதே இல்லை.

(இன்னும் சொல்லுவேன்)

ஈழத்துப் படைப்பாளிகளுக்கும் வெளியீட்டாளர்களுக்கும் அன்பான வேண்டுகோள்

என். செல்வராஜா, நூலகவியலாளர்

ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் இருப்பினைப் பதிவுசெய்து வைக்கும் பாரிய பணியினை மேற்கொள்ளும் நோக்குடன் நூல்தேட்டம் தொடங்கப்பட்டது. லண்டனில் தற்போது புலம்பெயர்ந்து வாழும் நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்களினால் 2000ம் ஆண்டில் இத் தொகுப்பு முயற்சி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இன்று ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் இருப்பினை ஆவணப்படுத்திவைக்கும் ஒரேயொரு பதிவேடாக நூல்தேட்டம் விளங்குவதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். நூல்தேட்டம் தொகுப்பின் பிரதிகள் பிரித்தானிய நூலகம் உள்ளிட்ட உலக நாடுகளின் தமிழியல்துறைச் சேகரிப்புகளும், ஆய்வுத்துறைகளும் உள்ள பல்வேறு நூலகங்களில் உசாத்துணை ஆவணமாகவும் பேணப்படுகின்றன.

இதுவரை நான்கு தொகுதிகள் முறையே 2002, 2004, 2005, 2006 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 1000 நூல்கள் என்ற அடிப்படையில் 4000 நூல்களை குறிப்புரையுடன் கூடியதாக நூல்தேட்டம் பதிவுசெய்துள்ளது. ஐந்தாவது தொகுதி 2008 ஏப்ரல் மாதத்தில் மேலும் 1000 நூல்களின் பதிவுகளுடன் வெளிவரவுள்ளது.

ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களை நூல்தேட்டத்தின் வாயிலாகப் பதிவுசெய்து உலகளாவிய ரீதியில் ஈழத்தவரின் நூல்வளத்தின் தேட்டத்தை வெளிப்படுத்த இதனால் முடிந்துள்ளது. இது எவ்வித வர்த்தக நோக்கமுற்ற தனிமனித முயற்சியாகும். இத்தொகுப்பினைத் தடையின்றித் தொடர்வதற்குப் படைப்பாளிகளினதும், வெளியீட்டாளர்களினதும், பதிப்பகங்களினதும் உதவியை வேண்டுகின்றேன்.

நீங்கள் செய்யவேண்டியது யாதெனில், உங்கள் வெளியீடுகளில் ஒவ்வொரு பிரதியை தொகுப்பாசிரியரின் கொழும்பு முகவரிக்கு தபாலிலோ, நேரிலோ சேர்ப்பித்து வைக்கவேண்டியதே. (N. Selvarajah, C/1/6 Veluvanarama Flats, Hampden Lane, Wellawatha, Colombo 6.) இவ்வாறு

அனுப்பிவைக்கப்படும் நூல்கள் மாதாந்த அடிப்படையில் லண்டனுக்குப் பதிவிற்காக அனுப்பிவைக்கப்படும். இந்நூல்கள் அனைத்தும் பதிவாக்கப்பட்ட பின்னர் லண்டனில் உள்ள எமது ஈழத்துத் தமிழ் நூல் காப்பகத்தில் ஆய்வுத்தேவைகளுக்காக பேணிப் பாதுகாக்கப்படும். ஒரு படைப்பாளி நேரடியாக அனுப்பிவைக்கும் நூல் ஒருவருட காலைத்துக்குள் பிரசுரமானதொன்றாக இருந்தால் அந்நூல் பற்றிய அறிமுகத்தினையும் ஐரோப்பிய ஊடகங்களில் வெளிப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இதற்கான வேண்டுகோளை படைப்பாளிகள் கடித மூலம் நேரடியாக விடுப்பது விரும்பத்தக்கது. (நேரடி தொடர்பு முகவரி: N. Selvarajah, 48, Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, United Kingdom)

நீங்கள் வெளியிட்ட நூல்களின் பிரதிகள் தற்போது கைவசம் இல்லாதுபோனால் அல்லது ஓரிரு பிரதிகளே கையிருப்பில் இருந்து தொகுப்பாசிரியருக்கு அவற்றை அனுப்பிவைக்க நீங்கள் தயங்கினால், தயவுசெய்து அதற்கென உள்ள படிவத்தைப் பிரதியெடுத்து அதனை முழுமையாக நிரப்பி நூலின் தலைப்புப் பக்கம், நூலியல் விபரம் கொண்ட 2ம் பக்கம், பொருளடக்கம், முன்னுரை, வெயியீட்டுரை, நூலாசிரியர் பற்றிய குறிப்பு ஆகியவற்றின் புகைப்படப்பிரதியையும் ஒவ்வொரு படிவத்துடனும் இணைத்து நேரடியாக லண்டனுக்கு அனுப்பிவைக்கலாம். நூல்தேட்டம் தொகுதியொன்றின் இறுதிப்பக்கத்தில் இப்படிவத்தைக் காணலாம். தொகுப்பாளருடன் தொடர்புகொண்டும் இப்படிவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒரு நூலின் வெளியீட்டை வரலாற்றுப் பதிவாக்குவதில் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளுக்கிடையே எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் இருக்காது என்று திடமாக நம்புகின்றேன். உங்கள் ஆதரவை வழங்கி நூல்தேட்டம் தொடர்ந்து துரிதமாகத் தன் ஆவணப்பதிவினை மேற்கொள்ள உதவுங்கள்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் எழுத்தாளர்களே! உங்கள் படைப்புக்கள் நூலுருப் பெறவேண்டுமா?

எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

உங்களது படைப்புக்களை சிறந்த முறையில் குறைந்த செலவில் நூலுருவாக்கித் தருவோம்.

தொடர்புகளுக்கு:

T. Gnanasekaran
Gnanam Pathippakam
3-B, 46th Lane, Colombo - 06,
Sri Lanka,
T.P : +94 011 2586013

ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ளவர்களின்
தொடர்புகளுக்கு:

N. Selvarajah
48, Hallwicks Road, Luton,
LU2 . 9BH,
London, UK.
T.P : 0044 1582703786

பிதாமகன்!

- இலக்கியச் சித்தன்

2008 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி “ஞானம்” இதழில் வெளியான “தெளிவுற மொழிவோம்” என்பதின் தொடர்ச்சியாக இக்கட்டுரையைக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, இலக்கிய விமர்சனம் சம்பந்தமான கட்டுரைகள், பேச்சுக்களில் “பிதாமகர்” என்ற சொல் இடம் பெறுவதை நாம் அடிக்கடி பார்க்கின்றோம். நவீன இலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்றான சிறுகதையை முதன் முதலிலே தமிழில் எழுதியவர் வ.வே.சு. ஐயர் அவர்களே எனக் கருதுவோர் அவரைத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் பிதாமகர் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். புதுக் கவிதையைப் பொறுத்தவரை அதன் பிதாமகமராகக் கொள்ளப்படுபவர் ந. பிச்சமூர்த்தி. மஹாகவி பாரதியாரைத் தமிழ் மறுமலர்ச்சியின் பிதாமகராகப் பலர் குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்களைப் போல், வேறுபல துறைகளுக்கு “பிதாமகர்” கள் உண்டு. இவர்களுடைய தகுதி, தகுதியின்மை பற்றி ஆராய்வது என் நோக்கமன்று, பிதாமகர் என்ற சொல்லின் உபயோகத்தைப் பற்றி இலக்கிய நெஞ்சங்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதற்காகச் சில குறிப்புக்களைத் தருகின்றேன்.

“பிதாமஹ” என்ற வடசொல், தமிழில் “பிதாமகன்” என்றே வரும்; “பிதாமகர்” என்பது தேவையற்றது. பிதாமகன் என்றால் தந்தையின் தந்தை – பாட்டன் என்பதே கருத்து, பிதாமகன் என்பதற்குத் “தந்தை” என்ற கருத்து இருப்பதாகச் சிலர் கருதுகின்றார்கள்; அவர்கள், தமிழ்ச் சிறுகதையின் பிதாமகர் என்ற தொடரைத் தமிழில், “தமிழ்ச் சிறுகதையின் தந்தை” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். உண்மையில் தமிழ்ச் சிறுகதையின் பாட்டன் என்றே குறிப்பிடவேண்டும்!

பிதாமகன் என்பதற்குப் “பிரம்மா” என்ற கருத்தும் உண்டு சிறுகதை என்ற நவீன இலக்கிய வடிவத்தை முதன் முதலில், தமிழுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தவர் – முதன் முதலிற் தமிழிலே சிறுகதையை எழுதியவர் என்ற கருத்தையே

“சிறுகதையின் பிதாமஹர்” என்ற தொடர் சுட்டுமென்றால், தமிழில், “சிறுகதையின் தந்தை” எனக் குறிப்பிடாமல், “சிறுகதைப் பிரம்மா – சிறுகதையின் பிரம்மா” என்றே குறிப்பிட வேண்டும்!

பிரம்மாவாக்கும் எழுத்தாளர்கள் – கவிஞர்களுக்குமுள்ள “சிருஷ்டித்தல், ஆக்குதல், படைத்தல்” என்ற பொதுப் பண்பின், பொதுப் பணியின் அடிப்படையில், எழுத்தாளர் களையும் கவிஞர்களையும் “இரண்டாவது பிரம்மா” என்று சிலர் குறிப்பிடுவதையும் காண்கின்றோம்.

குமரகுருபர சுவாமிகள் பாடிய வெண்பா ஒன்றைப் பார்த்தால், “பிரம்மா” என எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிடுவதும் பொருத்தமற்றதாகவே தோன்றும்!

கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினும்
மலரவன் வண்டமிழோர்க் கொவ்வான் – மலரவன் செய்
வெற்றுடம்பு மாய்வனபோல் மாயா புகழ்கொண்டு
மற்றிவர் செய்யு முடம்பு

- என்பதே அவ் வெண்பா

முகம் = வாய், மலரவன் = பிரம்மா.

கல்வித் தெய்வமும் கலைத் தெய்வமுமான கலை மகளைத் தன் வாயிலே (நடுவிலே) கொண்டுள்ள பிரம்ம தேவன், வளம் மிக்க தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு ஒப்பாக மாட்டான். அவன் படைக்கின்ற வெற்றுடம்புகள் மறைந்து, அழிந்து மடிந்துவிடுகின்றன. ஆனால் (சரஸ்வதி கடாட்சத்தினால்) புலவர்கள் படைக்கும் காவியங்கள் என்றும் புகழுடன் நீடித்து நிலைக்கின்றன.

எனவே, பிதாமகன், பிரம்மா போன்ற சொற்களைத் தவிர்த்து, சிறுகதையின் தந்தை புதுக்கவிதையின் தந்தை மறுமலர்ச்சியின் தந்தை என்று சொல்வதே பொருத்த மாயிருக்கும். தமிழ் அறிஞர்களே! எழுத்தாளப் பெருமக்களே! உங்கள் கருத்துக்களை வெளியிடுவீர்களா?

ஈழத்தமிழர்களுக்கு (இலக்கியவாதிகளுக்கு)

தமிழகத்தில் கிடைத்த கௌரவம்

- அன்புமணி

திருச்சியில் இயங்கிவரும் புனித வளனார் கல்லூரி (St. Joseph's College) எனப்படும் தன்னாட்சிப் பல்கலைக்கழகம் அண்மையில் “அயலகத் தமிழர் வாழ்வும் இலக்கியமும்” என்ற தொனிப் பொருளில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு ஒன்றை நடாத்தியது. இக்கருத்தரங்கிற்குப் பலநாடுகளிலிருந்தும் பேராளர்கள் சென்றிருந்தனர். இக்கருத்தரங்கில் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த 7 தமிழ் இலக்கியவாதிகளுக்கு “புனித வளனார்” விருது வழங்கப்பட்டது. விருது பெற்றோர் விபரம் வருமாறு

1. சுபாஷினி கனகசுந்தரம் (ஹொம்னி), 2. டொமினிக் ஜீவா (இலங்கை), 3. காசி ஆனந்தன் (இந்தியா), 4. பத்மாவதி விவேகானந்தன் (இந்தியா) (சென்னை பல்கலைக்கழகம்), 5. சை. பீர்முக்கம்மது (மலேசியா), 6. துரைவி பிரசாத் (இலங்கை), 7. சு. ஸ்ரீகந்தராசா (இலங்கை – தற்போது அவுஸ்திரேலியா) இவர்களில் டொமினிக் ஜீவா விருது பெறச் செல்லவில்லை.

திரு. சு. ஸ்ரீகந்தராசா மட. கழுவாஞ்சிக்குடியைச் சேர்ந்தவர் சட்டத்தரணி, “தமிழின் பெருமையும் தமிழர் உரிமையும்” “ஓர் ஆஸ்திரேலிய ஈழத்தமிழரின் இந்தியப் பயணம்” ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர், மேற்படி நிகழ்ச்சி நடந்த மறுநாள் பகல் தஞ்சை பல்கலைக்கழகத்திலும், திருச்சி தமிழ்ச் சங்கத்திலும் சு. ஸ்ரீகந்தராசாவுக்குப் பாராட்டு வைபவமும் நடைபெற்றது.

புதுக்கவிதையில் படிமவியம் (Imagism)

பெரிய ஐங்கரன்

அறிமுகம் 26 – புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

புலோலியைச் சேர்ந்த பெரிய ஐங்கரன் 11.10.1981ல் பிறந்தவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வெளிவாரி மாணவராகப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளும் இவர் தற்போது தனியார் கல்வி நிலையமொன்றில் தமிழ் ஆசிரியராகவும் பணி புரிகிறார். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புக்கள் சங்கு நாதம், சுடர்ஒளி, மெட்றோ நியூஸ், புதியதரிசனம், ஞானம் ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. இவரது முதற்சிறுகதையான ‘கண்கொத்திப் பாம்புகள்’ ஞானம் செப்டெம்பர் 2007 இதழில் வெளியானது. ‘எனக்கு மரணம் இல்லை’ (கவிதை-2004), ‘ஞானக்கண்’ (கவிதை - 2007), ‘வானவில்’ (கைக்கூ 2007) ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். அகில இலங்கை இளங்கோ கழகத்தில் ஆரம்ப காலம் முதல் உறுப்பினராக விளங்கும் இவர், அக்கழகத்தால் மேடையேற்றப்படும் பட்டிமன்றம், கவியரங்கம், வழக்காடு மன்றம், சூழலும் சொற்போர், பிரசங்கம், வில்லிசை, நாடகம் ஆகியவற்றில் பங்குபற்றித் தனது ஆழுமையை வெளிப்படுத்தி வருகிறார். திருவிளையாடல், பாஞ்சாலிசபதம், சத்தியவான் சாவித்திரி, அரிச்சந்திரா, கோவலன் கண்ணகி (இசை நாடகம்) காத்தவராயன் (சிந்து நடைக் கூத்து) ஆகிய நாடகங்களில் நடித்துப் புகழ்பெற்றவர். ‘சிறைவாசம்’ என்ற இவர் எழுதிய நாவல் வெளிவரவிருக்கிறது.

படிமம் புதுக்கவிதையின் சொத்து. படிமத்தை கையாள்வதால் புதுக்கவிதை புதுமையும் புத்தொளியும் பெறுகிறது. படிமம் என்றால் என்ன? கவிதையில் அதன் பங்கு என்ன? படிமத்தைக் கையாள்வதால் கவிதை பெறும் வெற்றி யாது? என்பன போன்ற வினாக்களை பலர் இன்றும் கேட்பதை நாம் காண்கின்றோம். அதனால் படிமம் பற்றிய மேலோட்டமான குறிப்பை இங்கு தரலாம் என எண்ணுகிறோம்.

1909^{ல்} தோன்றிய படிமக் கவிதை இயக்கம் 1918வரை அமெரிக்கா இங்கிலாந்து நாடுகளில் செல்வாக்குப் பெற்று திகழ்ந்தது. எஸ்ரா பவுண்ட், கில்லா டீலிட்ஸ், அமி லோவல் போன்ற அமெரிக்கர்களும் ரிச்சர்ட் ஆல்ஃபர்ட், பிளின்ட் ஆகிய ஆங்கிலேயரும் படிமக் கவிதை இயக்கத்தில் பங்குபற்றினர். 1909 – 1914 வரை எஸ்ரா பவுண்டும் 1914 – 1920 வரை அமி லோவலும் படிமவியக்கத்திற்குத் தலைமைதாங்கினர்.

எஸ்ரா பவுண்ட் “ஒரு ஓவியமோ அல்லது சிற்பமோ தன்னை சொற்களின் மூலமாக வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் முறையே கவிதைப்படிமம்” என்றார். ஓவியம் அல்லது சிற்பம் நம் புலன் உணர்வுகளை வசீகரித்து உணர்ச்சிகளை நம்மீது ஏற்றிவிடுகின்றன. இவ் உணர்ச்சிக்கு அர்த்தம் தேடும் பணியை நம் அறிவு நிகழ்த்துகிறது. இதனால் உணர்ச்சியும் அறிவும் இணைந்த மனவிளைவே படிமம் எனலாம். படிமம் அலங்காரத்தை அதிகம் விரும்புவதில்லை. தேவையில்லாத வெற்றுச் சொற்களை அது ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. படிமக் கவிஞர்கள் சில விதிகளையும் வகுத்துக்கொண்டனர்.

- * அகநோக்கோ புறநோக்கோ எதுவாயினும் கவிதைப் பொருளை நேரடியாக அணுகுதல்.
- * கருத்து வெளியீட்டுக்குத் தேவையற்ற சொல்லை கட்டாயமாக நீக்குதல்.

இவ்விரண்டு விதிகளும் முக்கியமானவை ஆகும். நவீன கவிதை இயக்கத்திற்கு இக் கருத்துக்கள் சிறப்பாக உதவின.

“உணர்வுகள், உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றில் தாக்கம் ஏற்படுத்தி ஒரு நொடிப்பொழுதில் கருத்தை விளக்கும் சாகசத்தை படிமம் நிகழ்த்திக் காட்டுகிறது” என்கிறார்

ஆய்வாளர் பாலா. அருவத்தை உருவமாக்கிச் சொல்வதுதான் உண்மையான உயர்ந்த கவிதைப் படிமம் என்கிறார் அப்துல் ரகுமான். கருத்துக்களும் உணர்வுகளும் அருவமானவை. அவற்றை என்னதான் வர்ணித்தாலும் மனம் அதை வாங்கிக் கொள்ளாது. எனவே அவற்றைக் கண்ணுக்குப் புலப்படும் உருவங்களாக ஆக்கிச் சொல்லுங்கள் என்று படிமவியம் கூறுகின்றது. இதனால்தான் “படிமம் என்பது ஓர் ஓவியத்தைப் போல் ஒரு காட்சியை நம் கண்முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்தும்” என்கிறார் முனைவர் நிர்மலா சுரேஷ்.

அன்றாடம் நாம் பேசுகின்ற போது எங்களை அறியாமல் அதிக படிமங்களை கையாள்கின்றோம். அவை படிமங்கள் என்று எங்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. “உருகிப்போயிட்டேன்”, “வெட்கம் பிடிங்கித் தின்கிறது” ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டி நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்துகின்ற படிமங்கள் என்று அப்துல் ரகுமான் விளக்குவார். காதல் வலிக்கிறது, உள்ளம் குளிக்கிறது, அவன் கொந்தளித்தான் என்று நாளாந்தம் பயன்படுத்துகின்ற படிமங்கள் பலவற்றை நாமும் சொல்ல முடியும்.

உணர்வுகளை வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்த முடியாது. ஆதலாலே அவற்றை உயிரோட்டமான முறையில் சொல்ல வேண்டுமானால் படிமம் மட்டுமே ஒரு வழி என்று படிம வியலாளர் கூறுவர். ஒருவனுடைய மன உணர்வை நேரடியாக வெளிப்படுத்த முடியாது. அவன் கொந்தளிக்கிறான் என்று கூறும்போது அவனது மன உணர்வை வெளிப்படுத்த முடிகிறது. இங்கு சமுத்திரம் படிமம் ஆகின்றது. உள்ளம் குளிக்கிறது என்கிறபோது பணிக்கட்டி படிமம் ஆகிறது.

உச்சிமலைமீது

நாங்கள்

தேயிலைக்கொழுந்து

எடுக்கவில்லை என்றால்

உங்கள் பொருளாதாரம்

உச்சத்தில் இருந்து

உங்கள் தலைமீது

விழுந்து விடும்

“எனக்கு மரணம் இல்லை.” என்ற எனது நூலில் இடம்பெற்ற இக்கவிதையில் படிமத்தைக் கையாண்டேன். வானத்துக்கு ஒளி கொடுக்கும் மின்னல் தலையில் விழுந்து அழிவை ஏற்படுத்தும் என்கிற அச்ச உணர்வை இப்படிமம் உணர்த்துகிறது.

உச்சத்தில் இருந்து
உங்கள் தலைமீது
விழுந்து விடும்

இங்கு மின்னல் படிமமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. மின்னல் உச்சத்தில் தெரியுமானால் அழகு. வானத்தை விட்டு விழுந்து விட்டால் அழிவு. பொருளாதாரமும் அப்படித்தான். உயர்ந்தால் பெருமை; இறங்கினால் தாழ்வு. இங்கு மின்னல் உருவகம். படிமம் உருவகத்தில் இருந்து தோன்றலாம் என்பதற்கு இது உதாரணம். ஒரு காட்சிப்படிமமே குறியீடாய் அமைந்து சிந்தனைக்கு விருந்தாவதும் உண்டு.

ரோஜாப்பூ
அழகென்று
புகழ்வார் சிலர்...

அச்செடியில்
முட்கள்
உண்டென்று
இகழ்வார் பலர்

பூவையும் முள்ளையும்
இரட்டைக் குழந்தைகளாக
பிரசவிக்க
வோர்கள் பட்ட
வேதனையை
இவர்கள் அறிந்திருக்க
நியாயமில்லைத்தான்

என்ற எனது கவிதையில் ஒரு காட்சிப் படிமமே குறியீடாக விரிந்து பல வாசிப்பிற்கு இடம் தருகிறது. இதனை “படிமக் குறியீடு” என அழைப்பார்.

இவ்வாறான படிமங்களை மட்டுமல்ல ஆழ்மனப் படிமங்களையும் சில புதுக்கவிஞர்கள் கையாள்கின்றார்கள். “ஓர் ஆயுட்காலத்தில் இத்தகைய படிமம் ஒன்றே ஒன்றினை உருவாக்குவது என்பது பல இலக்கியத் தொகுதிகளை உற்பத்தி செய்வதை விடச் சிறந்தது” என்பார் படிமவியத்திற்கு தலைமை தாங்கிய எஸ்ரா பவுண்ட். இங்கு “இலக்கியத் தொகுதிகளை உற்பத்தி செய்வது” என்பதை அழுத்தி வாசித்தால் பவுண்டின் உள்ளக் கிடக்கையை ஓரளவு புரிந்து கொள்ளலாம்.

“பழுத்து விழுந்த இலையில்
பச்சை இலையைக் காண்கிறேன்
பிச்சை எடுக்கும் ஏழையில்
பிரபஞ்சத்தை தரிசிக்கின்றேன்”

“ஞானக்கண்” என்ற எனது நூலில் இடம்பெற்ற இக்கவிதையில் ஆழ்மனப்படிமம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒரு மூலத்தில் இருந்து உருவானது. அதனால் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்துப் பொருட்களும் ஒன்றோடு ஒன்று ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்புடையன. தொடர்பில்லாத எதுவுமே இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இருக்க முடியாது. பழுத்து விழுந்த இலையும் பச்சை இலையும் ஒரு மூலத்தில் இருந்தே தோன்றின. அதனால் அவை இரண்டிற்கும் தொடர்பு உண்டு ஆகவே பழுத்து விழுந்த இலையில் பச்சை இலையைக் காணலாம். பச்சை இலையில் பழுத்து விழுந்த இலையைக் காணலாம். பிச்சைக்காரன் கையில் பிச்சைப் பாத்திரம் இருக்கும். அது பிரபஞ்சத்தை போல உருண்டையாக இருக்கும். ஆழ்ந்து நோக்கினால் அந்தப் பிச்சைப்பாத்திரம் பிரபஞ்சமாகத் தெரியும். பிரபஞ்சத்தை ஆழ்ந்து நோக்கினால் அது பிச்சைக்காரன் பாத்திரமாகத் தெரியும். மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி தியான நிலையில் இருந்து இக்கவிதையை நான் எழுதினேன். கவிதை எழுதி முடிந்த பிறகுதான் பிரபஞ்ச தத்துவத்தை படிமமாக்கி இருப்பது எனக்குப் புரிந்தது.

(இடம் பெயர்ந்த குழந்தையொன்றைத் தாய் தாலாட்டும் தன்மையான கவிதை)

ஆராரோ ஆராரோ,
ஆரிவரோ ஆராரோ,
பாரார் புகழ் எங்கள்,
பொளத்திரனே கண்ணுறங்கு

அகதியாய் வந்தவனே!
யாகும் உறவற்றவனே!
சுகதியிலே பிறந்த, எந்தன்
தமிழ் மணியே கண்ணுறங்கு,

தந்தையை இழந்து - உன்
சகோதரனையும் பிரிந்து,
வந்தனையே ஐயா, என்
வளர்மதியே கண்ணுறங்கு.

ஏணையிலே நீ யுறங்கு, என்
இந்திரனே நீயுறங்கு;
சாணை இல்லாது குளிரில்
நடுக்கமுடன் கண்ணுறங்கு.

ஆராரோ ஆராரோ
ஆரிவரோ ஆராரோ
பாரார் புகழ் எங்கள்
பொளத்திரனே கண்ணுறங்கு.

மலர்வியோள்

சீனா. உதயகுமார்-சுருபகு

அறிமுகம் 27 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

சீனா. உதயகுமார் கூனந்தோட்டம், சமரபாகு, வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்தவர். பிரதேச செயலகம் (பரு) முகாமைத்துவ உதவியாளராகக் கடமையாற்றும் இவர் ஒரு B.A. பட்டதாரி ஆவார். தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் கணித ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றுகிறார். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புகள் உதயன், வலம்புரி, தினக்குரல், அமுது, ஈழநாடு, தினகரன், சுடர்ஓளி, வீரகேசரி ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. அரசு அலுவலர் கட்டகான ஆக்கத்திறன் போட்டியில் (2006) இவரது “முன்மாதிரியாய்...” என்ற சிறுகதை மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது. விசேஷத்தில் இவரது இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவரவிருக்கின்றன. இவரது தொடர்பு முகவரி :- கூனந்தோட்டம், சரபாகு, வல்வெட்டித்துறை. தொ. பே : 0776063422

நான் சைக்கிளிலிருந்து மெல்ல இறங்குகிறேன். மலர்விழி ஓடி வருகிறாள். உருட்டிச்செல்லும் என் சைக்கிளை மெல்ல இழுத்து மறித்து, என் முன் ஓடி வந்து நிற்கிறாள். என் இடது கரத்தை பிடித்து தன் மார்போடு அணைத்துக்கொள்ள, சைக்கிளை நான் நிறுத்துகிறேன். என் இரு கரங்களாலும் அவளைக் கட்டியணைத்து, பஞ்சு போன்ற அவள் கன்னங்களைக் கிள்ளுகின்றேன். அவள் என் வரவிற்காக நீண்ட நேரம் காத்திருந்தவள் போல, அவசர அவசரமாக என்னிடமிருந்து அவள் ஏதோ எதிர்பார்க்கிறாள். நீண்ட தூரம் சைக்கிள் ஓடிய களை எனக்கு, அவளின் கன்னத்தில் செல்லமாய் ஒரு கிள்ளு கிள்ளி விட்டு அப்பால் செல்கிறேன். தன் பெருத்த உருண்டை விழிகளால் சாடையாய் ஏதோ சொல்லி அப்பால் சென்று விடுகின்றாள். மீண்டும் ஒரு தடவை அவளைக் கட்டியணைத்துக் கடிக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் என்னைத் தூண்டிக்கொண்டிருந்தது.

நான் குளியலறையில் குளித்துக்கொண்டிருக்கிறேன், அவள் மெதுமெதுவாக வந்து குளியலறைக்குள் உள் நுழைகிறாள். படக்கென்று கதவைச் சாத்திவிட்டு தன் உடைகளைக் களைந்துகொண்டிருந்தாள். அவளின் அதிகூடிய அழகில் கதிகலங்கி என்னை நான் மறந்து விடுகின்றேன். இன்றும் அவளுக்கு நான் குளிப்பாட்டுகிறேன். அவளும் குஷி பண்ணி... குஷிபண்ணிக் குளிக்கிறாள். அவளின் இந்த ஆனந்தம் கண்டு என்னுள்ளத்தில் புதுப்புது எண்ணங்கள் வந்து வந்து போகின்றன. நானும் போதும் போதும் என்கின்றேன். அவளோ! போதாது இன்னும் வேணும் வேணும் என்கிறாள்.

என் ஆனந்தக்குளிப்பாட்டலில் மகிழ்ந்து போன மலர்விழி உள்ளிருந்து வெளியேறுகிறாள். அவள் நெஞ்சு மேல் மூச்சு, கீழ் வாங்குகிறது. நானும் வெளியில் வருகிறேன். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்வைகளால் எறிந்தெறிந்து நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகிறோம்.

அவள் இரவுப் படுக்கைக்கென்று நயிப்டிதான் போட்டுக் கொள்வாள். அப்படியொரு அலாதி விருப்பம் அவளுக்கு நீண்ட நாட்களாய் இருந்து வந்தது. இன்று அவள் போட்டிருக்கும் அந்த நயிப்டி அவளுக்கென்று நேற்று வாங்கி வந்த இரண்டில்

ஒன்றுதான் அது. மென்மை நீலமான அந்த உடையில் அவள் வழமைக்கு மாறான, எடுப்பான ஒரு தோற்றத்தில் என் கண்களுக்கு விருந்தளித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் பாதம் முதல் உச்சிவரையில் என் பார்வைகள் ஏற இறங்க அவளை ரசித்த வண்ணம் இருந்தன. ஏதோ நினைவு வர அடுக்களைப் பக்கம் நான் செல்கிறேன்.

இன்று இரவுச் சாப்பாட்டுக்கென இடியப்பம், பால்சொதி தயாராகியிருந்தது. அவ்வுணவினை எடுத்து வந்து சாப்பிடத் தயாராகிறேன். இடது கையில் உணவுத்தட்டினை வைத்துக் கொண்டு, வலது கையால் அவளை அழைக்கிறேன். நான் சாப்பிடத் தயாராகுவது என்பது அவளுக்காகத்தான் என்பதும் அவளுக்கு நன்கு தெரிந்த சமரச்சாரம்தான்.

“நான்தானே உங்களைச் சாப்பாடு கேட்பேன். அதென்ன புதுமாதிரி இப்படி..... என் அனுமதியில்லாமல் எப்படி இன்று உணவை எடுத்து வர முடிந்தது....”

வழக்கத்தில் என்றும் என்னைக் கவரும் அந்தப் பேச்சு, இன்றும் என்னை உச்சத்திற்குக் கொண்டு சென்று விட்டது. “இன்று நீ புதுமாதிரியாயுள்ளாய். அதுதான் நானும் புதுமையாய் இப்படி.....” என்று நான் இழுத்தேன்.

இப்ப அவள் என்னருகில் நெருங்கி வருகிறாள். என்னை அவள் நெருங்கி வருவதே எனது அந்த அன்பு வேட்கைக் காகத்தான். அவள் முதுகோரமாய் என் இடது கரத்தால் சுற்றி, அவளை என்னருகே அணைக்க என் மடியின் ஓர் ஓரமாய் உட்கார்ந்து விடுகிறாள். எதிர்பார்த்தது போல் அதில் அவளுக்கோர் இன்பம். எனக்கும் அப்படித்தான்.

அவளுக்கு என் கரங்கள் உணவினை ஊட்டுகின்றது. பதிவுக்கு அவளும் தன் பொன் நிறக்கரங்களால் உணவினை அள்ளி எனக்கு ஊட்டுகிறாள். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் உணவினைப் பரிமாறி இனிதே மகிழ்ந்து போகிறோம். என்னை விட அவள்தான் நீண்டதாய் மகிழ்ந்தாள் போலும். அவள் கையினை நானே சுத்தம் செய்து கொள்ள நினைத்த பொழுதிலேயே, அவள் என் கரத்தினை சுத்தம் செய்து விடுகிறாள். அப்படியொரு வேகம் அவளுக்கு இருந்திருக்க வேண்டும்.

இப்ப அவளும் நானும் செல்லமாய் சிறு... சிறு ... ஊடல் செய்கிறோம். நின்று கொண்டிருந்த அவளை என் கரங்களால் பற்றி இழுத்துவிடுகிறேன். நான் இருக்கும் ஆசனத்திற்கு வலதுபுற ஆசனத்தில் அவள் இருந்து விடுகிறாள். அவள் தோள் மூட்டில் சின்னதாக ஒரு அடி அடிக்கிறேன். நோகுது என்கிறாள். பின் ஏதோ யோசித்தவள் போல், ஆசனத்திருந்து எழுந்து விடுகிறாள். எழுந்து வந்து என் நெஞ்சோடு சாய்ந்து, தன் இரு கரங்களாலும் என் கழுத்தினைச் சுற்றி வளைத்து, தன் இரு கால்களையும் அகல விரித்து என் கால் தொடைகளின் இரு மருங்கிலும் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு, தன் நெஞ்சினால் என் நெஞ்சோடு முட்டி மோதுகிறாள். கழுத்து வலித்து விடுகிறது. தொடையும் வலிகொள்ளத் தொடங்கிவிட்டது. அவளை அப்படியே கட்டியணைத்து தூக்கிக் கொண்டு கட்டிலில் போடுகிறேன். அவள் தன் முகத்தினை கட்டில் மெத்தையில் புதைத்துக் கொள்ள, கால்கள் ஒருவகை அபிநயம் கொள்ள அவள் வாய் ஏதோ முணுமுணுக்கிறது. ஆனால் எனக்கு எதுவும் விளங்கவில்லை.

நேரம் சரியாக இரவு 10.00 மணி. அவள் வலது கரம் கட்டிலில் எதையோ தேடுகின்றது. அவள் கரம் அசையும் தூரத்தில் நானில்லை. திடுக்கென எழும்பிவிடுகிறாள். கட்டிலில், அவளிலிருந்து சற்றுத்தள்ளி நான் உறங்க ஆயத்தமாவதை அவள் உணர்ந்தவள் போலும். நெருங்கி வந்து என் நெஞ்சிலே குப்புறப் படுத்துக் கொள்கிறாள். திடீரென வந்து விழுந்து விட்டதால் நெஞ்சில் ஒரு கணம் வலித்த போதும், அடுத்த கணம் அது சுகமான ஒரு சுமையாகத்தான் என்னைத் தாலாட்டிச் சென்று விடுகிறது.

அட்டா..... அவளால் நான் அடையும் இன்பங்களை என்ன வென்று சொல்லுவேன். அவள் எனக் கென்றும், அவளுக்கென்று நானும் பிறந்திருக்க வேண்டும். அவள் முதுகினை என் இரு கரங்களினாலும் கோலும் போது, அவளும் என்னை இறுகக் கட்டி, இன்னும் இன்னும் இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டிருந்தாள். ஒருவருக் கொருவர் கட்டிக்கொள்ளும் எம் இருவரது இறுக்கத்தையும், ஊக்கு விக்கு முகமாக வெளியே மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. தூறல் மழையும், மெல்லிய குளிர்காற்றும் எங்களின் சுகத்திற்கு மேலும் மேலும் மெரு கேற்றிக் கொண்டிருந்தன. இறுதியில் அவள் நெஞ்சிலேயே தூங்கிவிட்டாள். நானும் தூங்கி விட்டேன்.

புதிய விடியலுக்காய் பறவைகள் ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டிருந்தன. நாலா திசையெங்கும் கோயில் மணியோசைகள் போட்டி போட்டு நயம் வளர்த்துக் கொண்டிருக்க, நான் கட்டிலிலிருந்து எழும்புகிறேன். அவளின் முழங்காலுக்கு மேல் கலைந்திருந்த அவளின் உடையினை சரிசெய்து விட்டு நேரம் பார்க்கிறேன். நேரம் சரியாக ஐந்து மணி இரண்டு

நிமிடம். காலைக்கடமைகள் முடித்து, ஈரமான என் முகத்தினை துடை துண்டால் துடைத்துக் கொண்டு, குளியலறையிலிருந்து வெளியே வருகிறேன். வீட்டின் அழைப்பு மணி என்னை அழைக்கிறது. தெருக் கேற்றினை நோக்கி நடக்கிறேன். கேற்றினைத் திறந்து வெளியே எட்டிப் பார்க்கிறேன், மூன்று நாட்களுக்கு முன் எஸ். எல். ஈ. எஸ் பரீட்சைக்கென்று கொழும்பு சென்ற என் கணவர் நின்றுகொண்டிருக்கிறார். அவர் கொண்டு வந்த பொதிகளில் ஒரு சிலவற்றை நான் வாங்கிக்கொண்டு, அவர் பின்னால் நடக்கிறேன். எங்கள் படுக்கையறைக்குச் செல்லும் அவர் பின்னால் நானும் செல்கிறேன். எங்கள் ஐந்து வயது சுட்டிப் பெண் மலர்விழியாளின், பூப்போன்ற பாதம் முகர்ந்து நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகிறார். அவள் நல்லதொரு நித்திரை கொள்கிறாள். களைப்புடன் வந்த என் கணவருக்கு தேனீர் போடுவதற்காக நான் அடுக்களைப் பக்கம் செல்கிறேன்.

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

மாதாந்தம் ஒரு நால் இலவச வெளியீட்டுத் திட்டம்

தொடர்பு முகவரி:

தேர்வுக் குழு,

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

இல 25, அவ்வல் சாவிடா ரோட், கொழும்பு - 14.

தொ.பே. 0774161616 ; 0785318503

தமிழ் இலக்கியத்தில் தனிப்பாடல்கள்

- சீரகஜரஜீரணன்

மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றினை யுடையது தமிழ் இலக்கியம். இந்த நீண்ட நெடிய காலப் பரப்பில் காவியம், சிற்றிலக்கியம் (பிரபந்தம்) கதைப்பாடல், சிறுவர் பாடல், நாட்டுப்பாடல், தனிப்பாடல், நாடகம், சிறுகதை, புதுக்கவிதை என்னும் பல்வேறு இனிய இலக்கிய மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் தண்ணறுஞ் சோலையாகவே தமிழ் இலக்கியம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

இவ்விலக்கிய மலர்களில் ஏனையவை போலவே, தனிப் பாடல்களும் ஏற்றம் மிக்கவை. இதற்குச் சங்கப் பாடல்களே தக்க சான்று. ஏனெனில் இப்பாடல்களில் பெரும்பாலானவை தனிப் பாடல்களாகும். இவ்விலக்கியம் பற்றி டாக்டர் த. கு. ஞானமூர்த்தி அவர்கள் பேசுங்கால், இவை தனிநிலைச் செய்யுட்களா தலின் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் ஒவ்வொரு உணர்ச்சியே அமைந்துள்ளது என்பார். (இலக்கியத் திறனாய்வியல் - பக் - 97)

தனிப்பாடல்கள் அவற்றைத் தந்த கவிஞர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களை அப்படியே வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட வல்லன. காவியம் ஒன்றை இயற்றும் கவிஞன் தனது கற்பனையை அல்லது எண்ணத்தை அப் படைப்பினில் புகுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்படும் போது அதனை அவன் இயற்கை மீது ஏற்றிச் சொல்லல் வழக்கம். இதனைத் தண்டியலங்காரம் தற்குறிப்பேற்றணி என்று கூறும். ஆனால் தனிப்பாடல் இயற்றும் கவிஞன் இவ்வித அணிகளைச் சாராது தனது எண்ணங்களையும் கற்பனைகளையும் தன் கூற்றாகவே மிக அழகாக வெளியிட்டு விடுவான். இதற்கு ஒரு நல்ல காட்டாக கி. பி. 15ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த காளமேகப் புலவரின் பாடல்கள் விளங்குவதைக் காணலாம்.

தனிப்பாடல்கள் பல்வேறு சுவைகளைக் கொண்டவை. அதனால் தான் தமிழறிஞர் டி. கே. சி. அவர்கள் 1929 வரை இப் பாடல்களில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்தச் சுவை அனுபவமே கம்பராமாயணத்தையும் முத்தொள்ளாயிரத்தையும் அவர் தம் கை எடுக்கச் செய்திருக்க வேண்டும். (ஆதாரம் - பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையின் 'தமிழ்ச்சுடர்மணிகள்')

தனிப்பாடலைத் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் அல்லது தன் விளக்கப்பாடல் (Subjective Poetry) என்று கூறும் டாக்டர் ஞானமூர்த்தி அவர்கள் ஏனையவற்றை புறநிலைப் பாடல் (Objective Poetry) என்று அடையாளப்படுத்துவார். எனினும் இவ்விரண்டு வகைகளின் எல்லையினைத் திட்டவட்டமாக வரையறுத்தல் கடினம் என்பது அவரது கருத்து. (இலக்கியத் திறனாய்வியல் பக் - 234)

பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் பார்வையில், தனிப்பாடல் தனியொருவருக்குரிய ஆக்கக்கூறுகளின் திரண்ட வடிவம் ஆகும். கவிஞனின் ஆளுமை அதில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இக் கூற்றுக்குச் சிறந்ததொரு உதாரணமாக பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் வீரத் தமிழன் எனும் கவிதையை அவர் விதந்து கூறுவார். (இலக்கியமும் திறனாய்வும் பக்கம் - (50 - 51)

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தை வகித்துக் கொண்டிருக்கும் இத் தனிப்பாடல்கள் சங்க காலத்தில் மட்டுமன்றி அதற்குப் பிற்பட்ட காலங்களிலும் பெருமளவில் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. அறநெறிக்க காலத்தைச் சேர்ந்த நாலடியார் இதற்கு நல்லதொரு உதாரணம். இந்நூலில் அடங்கியுள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் சமணமுனிவர்களால் பாடப்பட்ட தனிப் பாடல்களாகும்.

இது போன்றே பல்லவர் காலத்தில் பக்தி வெள்ளத்தைப் பெருக்கெடுத்தோடச் செய்தவர்களில் ஒருவரான திருஞான சம்பந்தர், பாசுரங்கள் தந்த திருமங்கை ஆழ்வார், திருமழிசை ஆழ்வார் முதலானோரும், சோழப் பெருமன்னன் 3ம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் கம்பராமாயணம் என்னும் காவிய மாளிகையைக் கட்டி எழுப்பிய கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன், ஓட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி, ஓளவையார் ஆகியோரும் தனிப்பாடல் களிலும் தமது முத்திரைகளைப் பதித்தவர்களே!

எனினும் தமிழகம், நாயக்கர், மராட்டியர், முகலாயர் (முஸ்லிம்கள்) ஆகிய பிற இனத்தவர்களின் ஆட்சிக்குட் பட்டிருந்த இருண்ட காலத்தில் தனிப் பாடல்களே தமிழ்ப் புலவர்களின் தனிப்பெரும் சொத்தாக விளங்கின.

இப்பெரும் புலவர்களில் ஆசுகவியென அழைக்கப்பட்ட, காளமேகம், இரட்டையர், பட்டினத்தடிகள், பொன்விளைந்த களத்தூர் அந்தக்ககவி வீரராகவர், மதுரகவிராயர், படிக்காகப் புலவர், சவ்வாதுப் புலவர், கடிகை முத்துப் புலவர், இராமச் சந்திரக் கவிராயர் முதலானோர் முக்கியமானவர்கள்.

இத்தகு புலவர் பெருமக்களால் காலந்தோறும் பாடப்பட்ட தனிப்பாடல்கள் அறிஞரின் அயரா முயற்சியினால் பல திரட்டுக் களாக வெளிவந்தமையை தமிழ் கூறு நல்லுலகம் நன்கறியும். அவற்றில் 17ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கொள்ளப்படும் புறத்திரட்டு, பேராசிரியர் மு. இராகவையங்காரின் பெருந் தொகை, சந்திரசேகர கவிராச பண்டிதரின் 'தனிப்பாடல் திரட்டு' பாண்டித்துரைத் தேவரின் 'பன்னூல் திரட்டு' தமிழ் நாவல் சரிதை, தமிழ் நாட்டு அரசுக் கையெழுத்துச் சுவடி நிலையத் தாரின் பன்னூற்பா, சின்னூல் திரட்டு, தனிப்பாடல் திரட்டு, கொட்டாம்பட்டி கருப்பையா பாவலரின் தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆயினும் இவை அனைத்தும் இன்று நமக்குக் கிடையாமல் போனமைக்கு நாம் செய்த அவமே காரணம் எனக் கூறல் வேண்டும்.

தனிப்பாடல்கள் ஆங்கிலத்தில் Lyric Poetry எனப்படும். இச்சொல் (Lyric) Lyre எனும் லத்தீன் சொல்லில் இருந்து உருவானது. இதற்கு யாழ் என்று பொருள். ஆரம்பத்தில் யாழ் மீட்டியபடி பாடல்கள் பாடப்பட்டமையால் ஆங்கிலத்தில் அப்பெயர் உருவானது என்பார் டாக்டர் ஞானமூர்த்தி அவர்கள்.

அறிஞரின் இவ்வாக்கு மூலம் சங்ககாலத்து பாணர்களை மட்டுமன்றி, பல்லவர் காலத்துத் திருஞானசம்பந்தருடன் இணைந்து கோயில் தோறும் யாழ் மீட்டுப் பாடிய யாழ்ப்பாணர்

திரு நீலகண்டரையும் நினைவு கூரச் செய்யும் அதேவேளை – உலகின் பல பாகங்களிலும் இத்தகு இசைவாணர்கள் இருந்திருக்கக் கூடும் என்ற எண்ணத்தையும் நம் நெஞ்சில் எழுப்புகிறது அன்றோ!

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் 20ம் நூற்றாண்டு தனிப்பாடல்களின் யுகம் என்பதில் ஐயமேயில்லை. மகாகவி பாரதி, பாவேந்தர் பாரதிதாசன், ஆகிய இரு கவியரசர்களும் கொடி கட்டிப் பறந்த இந்த யுகத்தில் அவர்கள் வழியில் அற்புதமான தனிப்பாடல்கள் வடித்த சுரதா, வாணிதாசன், கம்பதாசன், கண்ணதாசன், குடியரசன், தமிழ் ஒளி, ச. து. ச. யோகி முதலான கவிஞர்களை தமிழ் உலகம் என்றுமே மறந்து விடாது.

இக் கவிஞர் பெருமக்கள் போல், ஈழத்தில் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை, நீலாவணன், மகாகவி, காசி ஆனந்தன், தாமரைத் தீவான்,

பாண்டியூரான், சில்லையூர் செல்வராசன், க. வேந்தனார் ஆகிய கவிஞர்களும் தமது அரிய தனிப்பாடல்களால் தமிழுக்கு அழகு சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

இன்றையத் தமிழ்க்கவிதை இலக்கியத் துறையில் ஒரு வெறுமையைச் சுட்டி நிற்கும் புதுக்கவிதைகள், பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளை மட்டுமன்றி புத்தக உலகையும் ஆக்கிரமித்துள்ள இக்காலத்தில், மரபுக்கவிஞர்களின் தனிப்பாடல் யுகம் தட்டுத்தடுமாறி நடைபோடுவது என்னவோ உண்மை தான். ஆனால் பிரபல விமர்சகர் க. நா. ச. ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல அது செத்துவிடவில்லை என்பதைத் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் அவ்வப்போது வெளிவரும் தனிப்பாடல்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இந்த உணர்த்துதல் மீண்டும் வரலாறு திரும்பும் என்பதன் அறிகுறியாகவும் இருக்கலாம் அல்லவா?

ஓ! கடவுளே! என்னை ஏன்
இப்படிக் கையாலாகாதவனாகப்
படைத்துத் தொலைத்தாய்
எல்லாரும் என்னை அப்படித்தான்
அழைக்கிறார்கள், கையாலாகாதவனாம்
என்ன காரணம் தெரியுமா?
என்னால் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமுடியவில்லை
வாழ்க்கையை வளம்படுத்த முடியவில்லை
என்ன காரணம் தெரியுமா?
என்னால் பொய்சொல்ல முடியவில்லை
புகழ்பாட முடியவில்லை
சுயநலத்தைப் பேணமுடியவில்லை
அடுத்துக் கெடுக்க முடியவில்லை
அரசியல் வாதிகளை அணுக முடியவில்லை
அதனால் என் குடும்பம் அப்படியே இருக்கிறது
அடுத்தவீட்டு அம்மாமி
என் மனைவியிடம் சொல்வது
“உன் புருஷனுக்குச் சமர்த்துப்போதாது”
மூளைச்சலவை செய்யப்பட்ட என் மனைவியும்
என்னைக் குத்திக் காட்டுகிறாள்
தாயின் வழிசெல்லும் என் பிள்ளைகளும்
என்னை மட்டம் தட்டுகிறார்கள்
என் போக்கை மாற்றிக்கொள்ள
எவ்வளவோ முயன்றேன் முடியவில்லை
எனவே உன்னிடம் வருகிறேன்
நீதான் வழிகாட்ட வேண்டும்
வாழ்க்கையை முன்னேற்றவேண்டும்
என் மனைவி மக்களை மகிழ்விக்கவேண்டும்
கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்
இனி எல்லாம் உன்பொறுப்பு

யாழ்ப்பாணம் கவிதைகள்

கவிதையில் பொதுத் தன்மை?

இதயராசனின் கவிதைகள் 'மீறல்கள்' எனும் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன.

மீறல்கள் தொகுப்புக்குறித்து கலாநிதி ந. இரவீந்திரன், விமர்சகர் லெனின் மதிவாணம், எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரன் ஆகியோரின் கருத்துக்கள் அவதானிப்பிற்குரியன.

“மரபைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொண்டு அவசியப்படும் மீறல்களை கலைநயங் குன்றாமல் கவிதைகளாகத் தரவல்ல வராய் உள்ளார் இதயராசன். இவருடைய கவிதைகள் படிப்பவர் உணர்வுத் தளத்துக்கு இடம் மாறித் தளமாற்ற வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடிவது, மரபும் மாற்றமும் அவசியப்படும் இடங்களை அவர் தெளிவாக விளங்கியவாற்றின் பேறானது” என்கிறார் கலாநிதி ந. ரவீந்திரன்.

“வாழ்விலிருந்து அந்நியப்படாமல், தொலைதூரத் தீவுகளுக்குள் ஒதுங்கியிராமல் இவர் தீட்டியிருக்கும் கவிதை வரிகள் ஈழத்து கவிதை உலகிற்குப் புதுவரவாகும்” என்பது விமர்சகர் லெனின் மதிவாணத்தின் கூற்றாகும்.

இடதுசாரிச் சிந்தனைகள் இதயராசனின் இதயத்தில் வேரோடி இருக்கின்றன. அதனால் கவிதைகளில் சொல்லப் படுகின்ற கருத்துக்கள் ஆழமானவையாக இருக்கின்றன. ஆனால் கவிதைகளைச் சொல்லும் பாங்கு (அழகியல்) அந்த உச்சத்தை எட்டவில்லை. கவிதைகள் பொதுத்தன்மை வாய்ந்தனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரன் நூலுரையின் சாராம்சம் இவ்வாறிருந்தது.

கூட்ட முடிவில் “அது என்ன பொதுத்தன்மை?” என்று நண்பர் இராஜரத்தினம் என் தலையைப் பிடுங்கினார்.

“அட ஆமா, கோகிலா விளக்கம் தரவில்லையே” என்று நானும் அங்கலாய்க்கவேண்டியிருந்தது. ஒரு சிறு உரையில் அனைத்திற்கும் விளக்கம் அளிக்க முடியுமா என்ன.

என்றோ எப்போதோ வாசித்த கவிஞர் இன்குலாப்பின் கவிதை ஒன்றில் புறநானூறில் வருகின்ற கபிலரின் பாடல் ஒன்றை அவர் சுட்டிக்காட்டியது லேசாக மனதில் ஊர்ந்தது. தெளிவாக நினைவில் இல்லை. அற்றைத் திங்களில் என்று ஆரம்பமாகும் அக்கவிதையின் பொருளடக்கம் அற்றைத் திங்களில் இந்நிலைவிருந்தது. நாமிருந்தோம், எந்தையு மிருந்தார். இற்றைத் திங்களில் நிலவு அங்கே இருக்கிறது.

எமக்கு அந்த மண் இல்லை. தந்தையும் இல்லை நாம் அதைவிட்டுப்பிரிந்து எங்கோ இருக்கின்றோம் என்ற பொருளடக்கம் கொண்டதாக உள்ளது.

இந்தியா பல குறு நிலங்களாக ஆளப்பட்டு வந்த காலம். அவர்களிடையே போர் மூளும். ஒருவருக்கு சொந்தமான இடத்தை இன்னொருவர் பிடித்துக்கொள்வார். மண் பறி போகும். உயிரிழப்புக்கள் ஏற்படும். உறவுகள் அழிந்து போகும். ஆனால் அந்த வானிலவும், மண்ணும் இன்னொருவருக்கு உரித்தாக அங்கேயே இருப்பதாகவும் அவற்றை இழந்த பெண்ணின் இதயத்துயரைச் சொல்வதாகவும் கவிதை அமைந்துள்ளது.

இன்று ஆபிரிக்கா, இலத்தின் அமெரிக்கா, இலங்கையிலும் இந்நிலைதானே நிலவுகிறது.

இலட்சக்கணக்கான ஆபிரிக்கர்களும் லத்தின் அமெரிக்க மக்களும், இலங்கைத் தமிழர்களும் அற்றைத் திங்களில் இருந்த தமது உடமைகளையும், உறவுகளையும் இழந்து எங்கெங்கோ சுயமிழந்து வாழ்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த மண்ணும் வாழ்வுச்சூழலும், அங்கேதான் இருக்கின்றன. உரிமைதான் மாறிவிட்டது.

கபிலர் காட்டும் பொதுத்தன்மை இதுதான். கவிஞர்கள் இதைத்தான் காண்பிக்கவேண்டும் என்பதா? கவிதையில் அது என்ன பொதுத்தன்மை?

சாமியே சரணம். நீங்கள்தான் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரனிடம் விளக்கம் கேட்கலாமா?

லட்டும் நெஸ்கபேயும் நாசமறுப்பானும்

எழுத்தாளர் ஒருவருடன் தெருமுனையில் சம்பாசித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவர் சொன்னார் “இலக்கியக்காரர் என்றால் கொஞ்சம் அடங்கிப் போகவேண்டும்” அதிகம் துள்ளக்கூடாது.

“அதென்னன்று, ஆடுதல் பாடுதல், சித்திரம், கவி, ஆதி கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈன நிலை கண்டு துள்ளுவார்.” என்றல்லோ பாரதி பாடி யிருக்கிறான்” என்று மனுஷனை கொஞ்சம் உசுப்பிவிட ஆக்ரோசம் முகத்தில் இரத்தமாகப் பாய்ந்தது. கொத்திக் குதறுவது போல மேலும் சாடத் தொடங்கினார்.

“உதைத்தான் உதைத்தான் கண்டு நான் துள்ளுறான்” என்று கத்தவாரம்பித்தார். இதென்னடா சங்கடம் என்று,

“சரி சரி என்னென்று சொல்லுமேன்” என்றேன்.

“நூல்வெளியீட்டு விழாக்களிலே உந்த லட்டு நெஸ்கபே போன்றவைகளைக் குடுக்கிறதை நிறுத்த வேண்டும். உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும்.”

“என்ட தம்பரானே! இதை எல்லாம் குடுக்கிறவங்களே, நானொரு பையன் ஏதோ பிளேன்ரி தான் குடுக்கிறவங்களாக்கு மென்று நினைச்சுப்போட்டு வேண்டாம்! என்ற ரொம்பவும் மரியாதையுடன் கையைக் காட்டிவிட்டு மேடையில் தொண்டைத்தண்ணி வற்ற கம்மிப்போன நூல் நயவுரை செய்து கொண்டிருக்கும் பேராசிரியர் ஒருவரின் குரலுக்கு செவி மடுக்கத் தொடங்குவேன். (இப்படி மனதிற்குள்ளாக முணுமுணுத்துக்கொண்டு) எழுத்தாளரை நோக்கினேன். அவர் தொடர்ந்தார்.

“நூல் நயவுரை என்பது லேசே! அன்னைக்கு நான் பேச எடுத்துக்கொள்வது பென்னாம் பெரிய புத்தகம். இரண்டு மூண்டு நாளா அதை விழுந்து விழுந்து உருப்போட்டுத்தான் ஸ்பீச்சை தயார் பண்ணி இருந்தனான். என்ட தவக் கோலத்தைக் கண்டு போட்டு மனுஷி கூட சத்தம் போட்டவன். உதென்ன கீதா உபதேசம். எப்ப ஞானம் உதிச்சது. நாலு பணத்தைச் சம்பாதிக்க கெட்டித்தனம் இல்லே, சந்நியாசம் போக நினைப்போ.

இரவென்றும் பகலென்றும் பாராமல் உருப்போட்டுக் கொண்டிருக்கிறியள். உருப்பட்டால் போலத்தான் என்ட மனுஷியின்ட பொச்சரிப்புத் தாங்காமல் எங்களின்ட வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற சிரன் பார்க்கிலே குந்தி படிச்ச நோட்ஸ் எடுத்தனான் அத்தனை முயற்சியும் வேஸ்ட்.”

“என் சேர் என்ன நடந்தது?”

“என்ட ஸ்பீச் நேர்த்தியாகத்தான் இருந்தது. ஸ்டாட்டிங்ஸ் வொண்டர்புல். சபைச்சனம் ‘கம்’ மென்று சைலன்சா கேட்டக் கொண்டிருந்தது”.

“பிறகென்ன! அதுதான் வாணவேடிக்கை காட்டிப் போட்டியிலே”

“ஆனால் அந்த நொடி...!”

“எந்த நொடி?”

“அதுதான் எங்களின்ட புத்தகக்காரர் கண்டறியாத வொரு லட்டையும், நெஸ்க்பேயையும் சபைக்கு அனுப்பிப் போட்டார். அந்த நொடியில் சபை குழம்பிப்போச்சது. நெஸ்க்பேயை லப லப என்று வயிற்றுக்குள்ளே கொட்டிப் போட்டு லட்டை கொரிச்சுக்கொண்டு சபையை விட்டு அரைவாசிப்பேர் கிழம்பிப்போட்டாங்கள்.”

என்று எழுத்தாளர் ரொம்பவும் விசனத்தோடு அழுது புலம்பிவிட்டு இடத்தைக் காலி பண்ண ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் தவறாது சமூகமளிக்கும் ஓர் இலக்கிய ஆர்வலர் அவதாரம் போல திடீரென அங்கு தரிசனமளித்தார்.

“எங்கள்என்ட எழுத்தாளர் என்னவாம் என்று தலை அசைத்துக் கேட்டுவிட்டு, இந்த மனுஷன் எழுதுரதோட நிறத்தப்படாதோ நயவுரை காண புறப்பட்டு மூக்குடை பட்டுப் போனார். ரெண்டு மணித்தியாலத்திற்கும் அதிகமான சபையைப் போட்டு அறு அறு என்று அறுத்தார். நல்ல காலம் புத்தகக் காரர் முழிச்சுக்கொண்டார். லட்டையும் நெஸ்க்பேயையும் சபைக்கு அனுப்பிப்போட்டார். பிறகென்ன அதை முடித்ததும் வெளிக்கிட வேண்டியதுதானே; உவையன்ண்ட பேச்சைக் கேட்கிறதால வயிறு நிறையப்போவதே. இல்லே புத்தகங்களைப் படிக்கிறதால கலாநிதி பட்டம் கொடுக்கப் போறாங்களே!” என்று கிண்டலடிச்சுப்போட்டு நழுவினார்.

“அட நாசமறுப்பானே!” என்று தலையில் கைவைத்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வேன் பராபரமே.

எவரெஸ்டில் படபடக்கும் செம்மொழி

“தமிழ் மொழி செம்மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற சமாச்சாரம் தெரியுங்களா?

“எப்போயிருந்து?”

“நண்பர் புருவங்களை உயர்த்தி ஆச்சரியத்துடன் விழிகள் பிதுங்கக் கேட்டார். அதுமட்டுமல்லாது அந்த அளவுக்கு துணிச்சல் வந்தவிட்டதா?” என்று வேறு முணுமுணுத்தார்.

“2004 ஆண்டு செம்ரம்பர் மாதம், 17 ஆம் திகதி இந்திய நடுவண் அரசால் இந்த தகுதி வழக்கப்பட்டிருக்கின்றன சொல்லி, ஆமா, இந்த ஆள் என்ன ஏதோ துணிச்சல் கிணிச்சல்ன்னு விஷமமாக் கேட்கிறானேன்னு கேள்விக் குறியோடு பார்த்தேன்.

“அடப்பாவினா! என்னதான் ன்னாலும் ஒரு மொழியைச் செத்த மொழி’ன்னு அறிவிக்கலாமோன்னு அங்கலாய்த்ததோடு தமிழ் இனி மெல்லச் சாகும்’னு பாரதி அன்னிக்கே சொல்லி விட்டானேன்னு” என்றும் பிரலாபித்தார். அடிக்கடி தமிழகம் சென்று வருபவர் நண்பர். அங்கே தமிழே இல்லையென்று சொல்வார். சாதாரண கூலித் தொழிலாளிகளிலே இருந்து பேராசிரியர்மார் வரை, கலப்படமாகத்தான் பேசுவார்கள். அதிலும் இந்த சினிமா நடிகைகள் இருக்காங்களே சத்தமோசம் என்பார். இந்த லெட்சணத்திலே தமிழ் செத்த மொழியாக இல்லாமல் செம்மைத் தமிழாகவா இருக்கப்போகுது’ன்னு ஒரு வக்கீலைப் போல வாதாடத்தொடங்கினார்.

‘செம்மொழி’ என்றது, என் உச்சரிப்புக் கோளாரோ, இல்லை அங்கலாய்ப்புக்காரரின் செவிப்புலன் தோஷமோ என்னவோ ‘செத்த மொழியாக’ அவர் காதில் விழுந்துவிட்டது. அதுதான் சங்கடம்.

“அடே, செத்தமொழி இல்லேங்க, செம்மை மொழி”

“செந்தமிழ் என்போம். அது சரி அது என்ன செம்மொழி?”

“அடேயங்கப்பா! மனுஷன் மனோரம்மா பாணியிலதான் கேட்டார். சட்டு புட்டுன்னு எப்படிப் பதில் சொல்வது கொஞ்சம் விலாவாரியாகத்தான் சொல்ல வேண்டும். வீதி ஓரத்தில் நட நட சுடும் வெயிலில் ஒரு சின்ன பிரசங்கம் செய்ய வேண்டியதாயிற்று.

“ஒரு செம்மொழியாக பதினொரு தகுதிகள் வேணுமுங்க. இன்னிக்கு உலகத்திலே உள்ள மொழிகளிலே நம்ம தமிழ் மொழிக்கு மட்டும்தாங்க இந்தப் பதினொரு தகுதியும் இருக்கு.

“அடேயங்கப்பா! என்ன இப்படிப் புழுகிறியே! தமிழ் நம்ம மொழி. நாம் எல்லாம் தமிழைத்தான் பேசறோம். அதுக்காக அதை இப்படி தன்னந்தனியாக எவரெஸ்டில் போய் குந்த வைக்கலாமோ?”

“உலகிலே மொத்தமாக 6000 மொழிக்கு மேலே இருக்குங்க. இதில இலக்கிய இலக்கணம் கொண்டதுகள் 3000. இதுகளுக்குள்ள இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பேசப்படுகின்ற மொழிகள் ஆறே ஆறுதாங்க. தமிழ், சமஸ்கிருதம், சீனம், கிரேக்கம், இலத்தீன், ஈபுரு தாங்க அந்த மொழிகள். இந்த ஆறு மொழிகளுக்குள்ளே தமிழைத்தவிர மற்ற ஐந்து மொழிகளுக்கும் பிறப்புச் சான்றிதழ் இருக்குங்க. ஆனா நம்ம மொழியை பேசற மக்களை கல்தோன்றி மண்தோன்றா மூத்த குடி’ன்னில்லே சொல்லுறோம். பிறந்த சாடிபிக்கேட் இல்லியே”

“இலத்தீன் ஹிப்ரு மொழிகள் கிட்டத்தட்ட கல்லறை

பக்கத்துக்கு வந்துட்டுதுக. மூச்சிழுந்துன்னு இருக்கிற ஹிப்ரு மொழிக்கு கிரேக்க அரசு உயிர் கொடுக்க முயற்சி பண்ணிக் கிட்டிருக்கு. சமஷ்கிருதம் தேவ மொழி அம்புட்டுத்தான். என்னைக்கும் பேச்சு மொழியாக இருந்ததில்லை. சீன மொழி தமிழைப்போலவே நீடித்து வந்துக்கிட்டிருந்தாலும் அதன் எழுத்துக்கள் இன்னமும் மழலைகளின் கீறல் போலவே இருக்கு.

தொன்மை, தனித்தன்மை, அனைவருக்கும் ஏற்பான பொதுமைப் பண்பு, நடுநிலை பல மொழிகளுக்கு தாயாகவுள்ள தகுதி, பண்பாடு கலை, அனுபவ அறிவு வெளிப்பாடு, பிறமொழிச் சொற்களின் உதவி இன்றியேதனித்தியங்கும் தன்மை, இலக்கிய வளம் உயர்ந்த சிந்தனைகள், இலக்கியத்தன்மை வெளிப்பாடு மற்றும் பங்களிப்பு, மொழிக்கோட்பாடு இப்படி பதினொரு தகுதியோடும் இருப்பது நம்ம செம்மொழி - தமிழ் மொழி ஒன்றுதான். அதுதான் எவரெஸ்டிலே கொண்டுபோய் குந்தவைச்சிட்டேன்.” என் பிரசங்க மழையில் நனைந்துவிட்ட நண்பர் ஒன்றும் விளங்காமல் தலைக்கேசத்தை ஒவ்வொன்றாகப் பிடுங்கத்தொடங்கினார்.

வானொலி இன்பம்

“தூய இருமனம் சிதைந்து போனது
நின் திருவிளையாடலோ தேவா
காதல் நதியினை
வேதனைத் தடையால்
தடுப்பதும் உனக்கழகாமோ?”

ஒரு பழம்பாடல் இது. பசியின் கொடுமை எனும் திரைப்படத்தில் வந்தது. ஏ.எம்.ராஜா பாடியிருக்கிறார். 1950களில் வெளிவந்த படம் என்றாலும் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் கூட நமது வானொலியில் இத்தகைய நெஞ்சையுருக்கும் பாடல்களை கேட்க முடிந்தது. இன்றைய ஒலி ஒளிபரப்புத் துறையின் அசுர வளர்ச்சியின் பிறகு, இத்தகைய இதயத்தை ஈர்க்கும் சோக இசையை, ஆழமான கருத்தோட்டமிக்க அமைதியான பாடல் களை செவிமடுக்கும் பாக்கியமே இல்லாமல் போய்விட்டது.

“கடவுளை நம்பினேன்
கற்பூரம் செலவு
கல்வியை நம்பினேன்
காசெல்லாம் செலவு”

போன்ற பாடல்களின் இசைத்தட்டுக்கள் எல்லாம் குப்பையோடு குப்பையாகி விட்டன போலும். ஆரவாரம் பரபரப்பு கூச்சல் மிகுந்த பாடல்களையே நமது தொ(ல்)லைக் காட்சிகள்

தொடர்ச்சியாக ஒலி ஒளிபரப்புவதில் கரிசனையுடன் திகழ்கின்றன. ஏனெனில் நல்ல இசையை வழங்குவதை ஆடை அவிழ்ப்புக்கள் அதிகமாகவுள்ள பாடல்களை காட்சி களுடன் ஒலி ஒளிபரப்புவதில் அவர்களுக்குள் முக்கோணப் போட்டியே பரபர்ப்புடன் அரங்கேறுகின்றது.

நமது வானொலிகளின் பங்களிப்பு இருந்தவகையில் மனத்திற்கு இதமாகவே இருந்தது.

எமது தனியார் வானொலிகளின் வருகை ஒலிபரப்புத் துறையில் புதிய அத்தியாயத்தை ஆரம்பித்து வைத்தன, என்ற போதும் கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பானது போல அவற்றின் போக்கும் அமைந்தது.

நமது முதலாவது தனியார் வானொலியாக எப்.எம்.99 அமைந்தது. ஒரே அலைவரிசையில் மும்மொழிகளும் இடம் பெற்றன. பின்னர் ‘கலை ஒலி’ என தமிழ் ஒலிபரப்பு தனியாக அமைந்தது. தில்லைநாதன் இதற்கு பொறுப்பாக இருந்தார். பின்னர் சில வருடங்களின் பின்னர் கைமாறி சுவர்ணஒலி ஆனது. அப்புறம் அதுவும் ஒலியற்றுப் போனது. என்றாலும் அது சும்மா போகவில்லை. ஒலிபரப்பு சமாச்சாரங்களில் சில கொச்சைத்தனமான எச்சங்களையும் சிலைமேல் காக்கை களின் பீய்ச்சல்களாக போட்டுப் போய்விட்டது.

1998 ஆம் ஆண்டில் சூரியன் எப்.எம். அதைத் தொடர்ந்து சக்தி என்பன ஒலிபரப்புத் துறையில் இறங்கின. புதிய புதிய வானொலி கலைஞர்களின் அவதார காலகட்டமாக அது இருந்தது. நல்ல எண்ணங்களோடு உருவான இந்த வானொலிகளின் சேவை சவடால் கலைஞர்களின் போர்க்கள மாயிற்று. பாடல் ஒலிபரப்புகளில் தான் மோசமான நிலை. நல்ல விசயங்கள் ஒரு பக்கமாக ஒலிபரப்பாக சவடால் கலைஞர்கள் சுவர்ணஒலி விட்டுச் சென்ற காக்கை எச்சங்களை முகத்திற்கு வர்ணப் பவுடர்களாக்கிக் கொண்டார்கள். இதே கூத்தோடு சூரியனும் அஸ்தமனமாகிப் போனான். மீண்டும் தோன்றுவான் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

இதேவேளை புதிய ஒலிபரப்புகளாக தாளம், வெற்றி என்பன முழுக்கமிடத் தொடங்கியுள்ளன. இவையாவது, இனிமேலாவது எச்சங்களை முகத்தில் வர்ணங்களாக்கிக் கொள்ளாது,

எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய்
எங்கள் இறைவா! இறைவா!

என்று வானொலி ஒலிபரப்பின் கண்ணியத்தையும் தனித்துவத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும்.

ஆவர்கள் எங்கே போகிறார்கள்?

வாசகர்களே! இந்த இதழின் அட்டைப்படத்திற்குப் பொருத்தமான கவிதை ஒன்றை எழுதி அனுப்புங்கள். சிறந்த கவிதைக்கு ஆறு மாதம் ஞானம் இதழ்கள் பரிசாக அனுப்பப்படும்.

கவிதைகள் வந்து சேரவேண்டிய கடைசித் திகதி : 25. 03. 2008.

- ஆசிரியர்

நேர் காணல் (9)

சந்திப்பு : த. ஞானசேகரன்

செங்கை ஆழியான்

ஈழத்தின் நன்கு அறியப்பட்ட மூத்த தலைமுறைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழியான். ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் இவரே அதிகமாக எழுதியவர். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும் நூற்றுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும் இவர் படைத்திருக்கிறார். இவரது எட்டு நூல்கள் இவங்கை அரசின் சாகித்தியப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளன. ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக வாசக சூட்டத்தைக் கொண்டவரும் இவரே. மறுமலர்ச்சிக்கதைகள், ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள் மல்விகைச் சிறுகதைகள் போன்ற பல முக்கியமான தொகுப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை எழுதியவர். ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவரது உழைப்பும் பங்களிப்பும் அபாரமானது. அற்புதமானது இவரது படைப்பு முயற்சிகள், ஆய்வு முயற்சிகள், தொகுப்பு முயற்சிகள் யாவும் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு செழுமை சேர்ப்பவை.

நீங்கள் புகழ் பெற்ற ஒரு நாவலாசிரியர். அதனால் கேட்கிறேன். நவீன நாவலின் ஆக்கக்கூறுகள் என்னவென நினைக்கிறீர்கள்?

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியத்துறைக்குள் புகுந்த புதியதொரு வடிவம் நாவலாகும். செய்யுள் வடிவில் தனிநூறு தனிப்பாடல்களாகவும் காவியங்களாகவும் தமிழ் இலக்கியத்தை ஆக்கிரமித்திருந்த வடிவம் சிலப்பதிகாரத்தில் உரை நடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளாகி இன்று நாவல் என்று சொல்லப்படுகின்ற வசன காவியமாக உரை நடை வடிவமாக இலக்கியத்தை இன்று ஆக்கிரமித்துள்ளது. பொது மக்கள் விரும்பிப்படிக்கும் இலக்கிய வகையாக இன்று நாவல் மாறி விட்டது. நாவல் என்பது உரைநடையிலானது. உலகாணிய வத்தை ஒட்டியது. சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையே நாவலின் பொருளாக அமையும். சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கும் பாத்திரங்களைக் கொண்ட மையும் உரையாடல்கள் பழகு தமிழில் பெரிதும் காணப்படும். எனவேதான் மரபு மீறும் விபரீதப் போக்குகள் நவீன நாவல்களில் காணப்படும் என்பர். நல்லதோர் நாவலில் பாத்திர வார்ப்பு உண்மையான மனிதரின் சித்திரங்களாக அமைய வேண்டும். பாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கும் பாத்திரங்களின் இயல்புக்கும் அமைய உயிர்த்துடிப்புள்ளதாக அமைய வேண்டும். தொகுத்துக்கூறின் நல்ல தொரு நாவலின் ஆக்கக் கூறுகளாக கதைப்பின்னல், கதைக்கரு, பாத்திரப் படைப்பு, கதைப்பின்னணி அல்லது கதைக்களம், கதை விபரிக்கும் மொழி நடை, கதைஞர் நோக்குநிலை, என்பன அமைகின்றன. பாத்திர வார்ப்பும் ஏற்ற உரை நடையும் ஆகிய இவ்விரு ஆக்கக்கூறுகளும் நாவல்களில் சிறப்பாக அமைவது அரிதும் அற்புத அனுபவமுமாகுமென்பர்.

தமிழில் உள்ள நாவல்களை எவ்வாறு வகுக்கலாம்?

1876 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2005 ஆம் ஆண்டு வரையிலான தமிழ் நாவல்களை அவற்றின் உள்ளடக்கம், முக்கியத்துவம், உருவம், இயற்பண்பு, உலகியல் முதலானவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு வகுத்து ஆராயலாம்: 1. மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை காலம் 2. ஆரணி குப்புசாமி முதலியார் காலம் 3. கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி காலம் 4. ஜெயகாந்தன் காலம் 5. நடப்பியல் காலம் ஒவ்வொரு கால கட்டத்தில் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் ஒவ்வொருவர் முதன்மை பெற்று விளங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தம் எழுத்துக்களின் சமூகத் தாக்கத்தினால் அல்லது நாவல்களின் எண்ணிக்கையால் அல்லது சமூகத்தில் அவர்களுக்கிருந்த எழுத்துலக செல்வாக்கினால் அவ்வாறு கருத வைத்துள்ளார்கள். ஆனால் அவர்களையொத்த வகையில் அல்லது வேறான பண்படிப்படையில் பல எழுத்தாளர்கள் அவ்வவ் காலத்தில் இருக்கின்றனர்.

தமிழில் வழங்கி வருகின்ற நாவல்களை மூன்று தரத்தினவாக வகுத்து நோக்க முடியும். ஒன்று இலக்கிய நாவல்கள், இரண்டு இரசனை நாவல்கள், மூன்று மலின நாவல்கள் என அவ்வகுப்புக்கள் அமைகின்றன. இலக்கிய நாவல்கள் காலத்தால் அழியாது மக்களால் என்றும் பேசப்படுகின்றவையாகவும், நாவல் இலக்கியத்தின் ஆக்கக் கூறுகளைச் செழுமையாகக் கொண்ட இலக்கிய முழுமையாகவும், தமிழ் இலக்கியத்தில் காலத்தை வென்று நிற்கின்ற இன்றைய பழந்தமிழ் காவிய நூல்கள் போன்றும் நாவலாசிரியர் ஹார்டி சொல்வது போல இந்த உலகத்தை ஆட்டுவிக்கின்ற குரூரசக்தியைச் சீர்ப்படுத்துகின்ற வகையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வசன காவியங்களாகும். இவை மீண்டும் மீண்டும் வாசித்துச் சுவைக்கத் தூண்டுவன. இவை புகழ் பெற்ற நாவல்களாக

இருக்கின்றன. இரசனை நாவல்களோ மக்களின் மனங்களைக் கவர்ந்து, வாழும் சமூகத்தின் குற்றங் குறைகளை வாசகனுக்கு ஓரளவாவது உணர்த்தி உலக வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை கொள்ள வைத்து, மனிதத்தோடு வாழவும் பயனுள்ளதாகப் பொழுதைச் செலவிடவும் வைப்பவை இரசனை நாவல்களாகும். இவையும் நாவல் இலக்கணத்தின் ஆக்கக் கூறுகளை ஓரளவேனும் கொண்ட மைந்திருக்க வேண்டும். வாசிப்பதால் வியப்புணர்வு, பாலுணர்வு போன்ற உணர்வுகளை ஏற்படுத்தி கனவுலகில் சற்று வேளை உலவவிடும் கதைகள் மலின நாவல்களாகவுள்ளன. அவை வாசித்து விட்டு தூக்கி அப்பால் வீசிவிடும் புத்தகங்களாக உள்ளன.

தமிழ் நாவலின் ஆரம்ப காலம் எப்படியிருந்தது?

மயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை காலத்தில் தமிழ் ஆரம்ப நாவல்கள் தோன்றின. நூற்றுக்கணக்கான நாவல்கள் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த போதிலும் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், கமலாம்பாள் சரித்திரம், பத்மாவதி சரித்திரம், தீனதயாளு என்பன தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் ஆரம்ப நாவல்களாகத் தேறுகின்றன. அவற்றோடு நொறுங்குண்ட இருதயமும் சேர்த்து நோக்கப்படலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டில் முதல் கால் நூற்றாண்டு ஆரம்பம் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் வீழ்ச்சிக் காலமாகும். இது ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரின் காலமாகும். புற்றீசல்கள் போல ஆயிரக்கணக்கான கதைப் புத்தகங்கள் நாவல் என்ற பெயரில் வெளிவந்தன. இந்த யுகத்தை ஆரம்பித்து வைத்த பெருமை ஆரணியாருக்கே சேரும். வாசகர்களின் மலின உணர்வுக்குத் தீனி போடும் நூல்களாக அவை அமைந்தன. கொலை, கொள்ளை, திருட்டு போன்ற குற்றச் செயல்கள் நாவல்களின் கருப்பொருளாக அமைந்து துப்பறியும் கதைகளாகவும் தழுவல் நாவல்களாகவும், மொழி பெயர்ப்பு நாவல்களாகவும் மலிந்தன. இந்த வீழ்ச்சிக் காலத்தில் கதை உலகில் செங்கோலோச்சியவர்கள் ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், வடுவூர் கே. துரைசாமி ஐயங்கார், ஜே. ஆர். ரங்கராஜ ஆகிய மூவராவார். இவர்களின் நூல்கள் அக்கால வாசகர்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டன. ஆரணியார் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக 43 நூல்களை வெளியிட்டார். வடுவூர் கே. துரைசாமி ஐயங்காரின் 47 நாவல்களும் இவ்வகையினவே. இவை வாசகர்களை விழுந்து விழுந்து படிக்க வைத்தன. மிக மிக மலினமான படைப்புகளாக அவை அமைந்தன. 21 ஆம் நூற்றாண்டின் ரமணிச்சந்திரனுக்கு கோதைநாயகி அம்மையார் நிகரானவர். கோதை நாயகி அம்மாளின் 60 க்கு மேற்பட்ட நாவல்களில் விதவைகள் துயர், வயதான ஆண்களை மணம் முடிக்கும் பெண்களின் துயரம், நவ நாகரீக மோகம், இளம் வயதுத் திருமணம், இலஞ்ச ஊழல், போன்ற சமூகப் பிரச்சினைகள் எடுத்துக் கையாளப்பட்டுள்ளன. அக்கால நாவல் அரசியாக அவர் கூறப்பட்டார்.

கல்வி கற்ற மத்தியதர வகுப்பாருக்கு வாசிப்புப் பழக்கம் மிகுந்தேற்பட்ட நிலையில் இலகுவாகவும், எளிமையாகவும் தாமே படித்துணர்ந்து கொள்ளத்தக்கதும், இன்னொருவர் படித்துக் கருத்துச் சொல்லி தெளிவுபடுத்த அவசியமற்றதுமான உரைநடையில் விபரிக்கும் கதை நூல்களின் தேவை அதிகரித்த காலமாதலால் புற்றீசல்கள் போல நாவலென்ற

பெயரில் பலர் கதை நூல்களை எழுதி வெளியிட்ட காலமாக ஆரணியார் காலம் அமைந்தது. அந்த இருண்ட காலத்தில் ஈழத்தவர்கள் பின்னிற்க வில்லை. 50 க்கு மேற்பட்ட நாவல் புத்தகங்களை எழுதித் தந்தனர். சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளை – உதிர பாசம், விஜயசீலம், தம்பிமுத்துப்பிள்ளை – சுந்தரன் செய்த தந்திரம், செம்பொற் சோதீஸ்வரன் செல்லம்மாள் – இராசதுரை, இராசாம்பாள் – சரஸ்வதி அல்லது காணாமற் போன பெண்கள், வரணியூர் இராசையா – பவளகாந்தன் அல்லது கேசரி விஜயம், அருணோதயம் அல்லது சிம்மக்கொடி, நல்லையா – சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்தியர் நட்பு, காந்தாமணி அல்லது தீண்டாமைக்குச் சாவடிமணி, என விரியும் இவை அனைத்தும் மலின நாவல் வகைக்கு அடங்கி விடுவனவாம்.

நாவலுலகிற்கு கல்கி வருவதற்கு முன் நாவல் இலக்கியத்தரமான நாவல்கள் வெளிவரவில்லையா?

ஏன் இல்லை..? தமிழ் நாவல் உலகில் கல்கி கிருஷ்ண மூர்த்தியின் வருகையுடன் இருண்ட காலம் மறைந்து ஒளி பரவலாயிற்று. துப்பறியும் கதைகளுடன், வியப்புத் தரும் கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, மர்மக்கதைகளுடன் மலினமான நாவல்களில் மயங்கிக்கிடந்த தமிழ் வாசகர்களை விழிப்படைய வைத்து, புதியதொரு தடத்தில் வழி நாடாத்திய பெருமை கல்கிக்குரியதாகும். கல்கியின் நாவல் காலத்தை கல்கியின் யுகம் எனில் தவறில்லை. வாசகர்களை நாவல் இலக்கியத்தின் சரியான தடத்தில் திருப்பிவிட்ட பெருமை அவருக்குரியதாகும். எனினும் கல்கிக்கு முதல் இரு நாவலா சிரியர்கள் அதற்கான பாதையைச் செப்பனிட்டுத் தந்தார்கள் என்பதை இவ்விடத்தில் நினைவு கூர்ந்தேயாக வேண்டும். ஒருவர் வ. ராமசாமி ஐயங்கார் எனப்படும் வ. ரா. ஆவார். மற்றையவர் கா. சி. வெங்கட்ரமணியாவார். இவர்களோடு நாராயண துரைக்கண்ணன் என்பவரையும் குறிப்பிடலாம். வ. ரா. அவர்கள் 'சுந்தரி, விஜயம், கோதைத் தீவு, சின்னச்சாம்பு' ஆகிய நான்கு நாவல்களை எழுதியுள்ளார். வ. ரா. அவர்கள் ஒரு சமூகவியலறிஞராகவும், சமூகப்புரட்சி யாளராகவும் விளங்கியுள்ளார். தனது பூணூலை அறுத் தெறிந்து விட்டு தலித்துக்களுடன் தன் இல்லத்தில் சமபோசன விருந்துண்டார் என அறியக்கிடக்கின்றது. சாதி வேறுபாடற்ற சரிநிகர் சமமான சமூகத்தை உருவாக்க அவர் கனவு கண்டார். தமிழின் ஆரம்ப நாவல்கள் அனைத்தும் உயர்குடிப்பிறந்த, கல்வி வாய்ப்புப் பெற்றவர்களால் தான் எழுதப்பட்டன. வ. ரா. வின் வருகையோடு தலித்துக்களின் துயரங்களும் பிரச்சினைகளும் நாவல்களில் பேசப்படலாயின. அவரது நாவல்கள் ஒரு வகையில் சமூக அறிவூட்டல் செய்வனவாகவுள்ளன. அவ்வகையில் நாராயண துரைக் கண்ணனின் 'உயிரோவியம்' நவீன நாவலின் ஆக்கக் கூறுகளை அறிந்து ஆக்கப்பட்டுள்ளன. கா. சி. வெங்கட் ராமனின் நாவல்களான 'முருகன் ஓர் உழவன், தேசபக்தன் கந்தன்' எனும் அற்புதமான இரண்டு நாவல்களை ஆக்கியுள்ளார். அவரின் நாவல்களுடன் அரசியல் நாவல்கள் தமிழில் தோன்ற ஆரம்பிக்கின்றன. தேசியப் பற்றுள்ள படைப்புக்கள், ஒரு சில கிராமங்களையும் தனி மனிதர்களையும் சுற்றி நின்ற

நாவல் இலக்கியம் தனது சிந்தனைப் பரப்பை வெங்கட் ரமணியின் நாவல்கள் மூலம் அகல்வித்துக் கொள்கின்றது. இச்சூழலில்தான் கல்கியின் நாவல்பிரவேசம் அமைகின்றது.

1937 களில் கல்கி நாவல்களில் கால் பதித்தார். திசை கெட்டு இருந்த தமிழ் வாசகர்களை ஓரளவு சரியான தடத்தில் திருப்பிவிட்ட பெருமை கல்கிக்குரியது. நாவல்களில் அவர் சாதித்தவை அனந்தம். யார் எதைக்கூறினாலும் அந்த மனிசனின் அசுர சாதனைகளை தமிழ் நாவல் உலகிலிருந்து ஒதுக்கி விட முடியாது. 'நாவல் என்பது நெடுங்கதை என்றும், அதுவே தலையாய சிறப்பியல்பு என்றும் மனதில் கொண்டு கதை எழுதினார் கல்கி. காவிய மரபில் கதையை எழுதிக் கொண்டு நாவலுக்குரிய உரை நடையையும் ஏக காலத்தில் எழுதுவது நடவாத காரியம்' என்பார் பேராசிரியர் கைலாசபதி. உண்மையில் தமிழின் கவிதை மரபைத் தெரிந்து, காவியக்கதை ஒழுங்கைப்பறிந்து கொண்டு வசன காவியத்தைக் கல்கி படைத்தார் எனலாம். கல்கி சமூக நாவல்களையும் வரலாற்று நாவல்களையும் படைத்தளித்தார். வரலாற்று நாவல்களாக பார்த்திபன் கனவு, சிவகாமியின் சபதம், பொன்னியின் செல்வன் ஆகிய மூன்று மகோன்ன தமான படைப்புக்களைத் தந்தார். தமிழில் முதன் முதல் வரலாறு நாவலை எழுதிய பெருமை திருகோணமலை சரவணமுத்துப் பிள்ளையையே சாரும். மோகனாங்கி என்பது அந்நாவலாகும். வரலாற்று நாவல்களை எழுதுவதற்கு மிக்க கூடிய ஆய்வும், வரலாற்று உணர்வும், பொறுப்புணர்ச்சியும், கற்பனைத்திறனும் தேவை. அவை கல்கிக்கு நிறையவே இருந்தன. 1938 ல் முதன் முதல் அவர் எழுதிய நாவல் கள்வனின் காதலி என்பதாகும். தியாக பூமி, சோலைமலை இளவரசி, அலை ஓசை, மகுட பதி, அமரதாரா முதலான சமூக நாவல்களை ஆக்கினார். அலை ஓசையில் நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பின்னணியாக வைத்து சித்திரித்தார். காந்தியக்கொள்கைகளைத் தன் சமூக நாவல்களில் அவர் ஆங்காங்கு முன்வைத்தார். கல்கியைப் போல பரந்தொரு வாசகர் கூட்டத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு எவராலும் இயலவில்லை. பெரும்பாலானவை பத்திரிகையில் தொடர் கதைகளாகக் கல்கியால் எழுதப்பட்டன. வாராவாரம் எதிர் பார்ப்பை வாசகனுக்கு ஏற்படுத்தும் வகையில் அவை அமை வதால் நாவல் என்ற கட்டுக்கோப்புக்கள் அவை வரா என்பார் உளர். கல்கியின் சித்திரிப்பு உரைநடையிலுள்ள இனிமையும் எளிமையும், தத்ரூபமும், வரலாற்று நாவல்களில் உள்ள செம்பாங்கான பாத்திர உரையாடலும் சமூக நாவல்களில் உள்ள கிராமிய உரையாடலும் நாவல் இலக்கியத்தின் ஆக்கக்கூறு களைக் கொண்டுள்ளன. கிராமப்புறங்களில் உள்ள பேச்சு வழக்கிலுள்ள கொச்சைகளை அவர் தவிர்ந்தார்.

கல்கியின் காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்கள் யாவரெனக் கருதுகிறீர்கள்?

கல்கியின் காலத்தில் தமிழ் நாவல் உலகில் குறிப்பிடத் தக்க இன்னொரு நாவலாசிரியர் தேவன் ஆவார். அவர் எழுதியவை வெறும் இரசனை நாவல்களாக அமைந்தன. இக்காலத்தில் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தில் காத்திரமான ஒரு எழுத்தாளர் கூட்டம் எழுத ஆரம்பித்தது. சங்கரராம், பி. எம்.

கண்ணன், க. நா. சுப்பிரமணியம், தி. ஜானகிராமன், ஆர்வி, கு.ராஜவேலு, அகிலன், மாபாவி, மு. வரதராசன், ஜெகதீசுப்பியன், நா. பார்த்தசாரதி (மணிவண்ணன்), ஆர். சண்முகசுந்தரம், சிதம்பர ரகுநாதன், மணியன், அனுத்தமா, லக்ஷ்மி, விந்தன், ராஜம் கிருஷ்ணன், லா. சா. ராமாமிர்தம், சோமு, ரா. கி. ரங்கராஜன், கி. ராஜநாராயணன், கோவி மணிசேகரன், விக்ரமன், சாண்டில்யன் எனப்பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர். இக்காலத்தில் இலங்கையில் இளங்கீரன், செ. கணேசலிங்கம் ஆகிய இருவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களில் ஒவ்வொரு வரும் தத்தம்மளவில் சிறப்பான படைப்புகளைத் தந்துள்ளனர். நாவலிலக்கியத்தின் ஆக்கக் கூறுகளைப் புரிந்து கொண்டு இவர்கள் நாவல்களை எழுதினர். இவர்கள் எழுதியவைகளில் பெரும்பாலானவை இரசனை நாவல்கள் என்ற வரையறைக்குள் அடங்கின. ஒரு சில இலக்கிய நாவல்களாகவும் விளங்குகின்றன.

தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் ஜெயகாந்தன் காலம் எவ்வாறிருந்தது?

தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு காலகட்டத்தில் பலராலும் பேசப்பட்டவரும் விதந்துரைக்கப்பட்டவரும் ஜெய காந்தன் ஆவார். தமிழ் நாவலிலக்கியத்தில் ஜெயகாந்தனின் பங்களிப்பு மிக அதிகம். நாவலாக்கக் கூறுகளைக் கலைத்து வத்தோடு தனது படைப்புகளில் அவர் கையாண்டார். நாவலிலக்கியத்துக்குச் சரியான படிமம் கொடுத்த பெருமை அவருக்குரியது. சிறுகதைத்துறையிலும் சரி நாவலிலக்கியத் துறையிலும் சரி ஜெயகாந்தனின் இடத்தை இன்னமும் எவராலும் தகர்க்க முடியவில்லை. சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள், பாரிஸுக்குப்போ, சினிமா பார்த்த சித்தாளு, ஜயஜயசங்கரா போன்ற தரமான படைப்பு களைத் தந்துள்ளார். கதைகளின் களமும், பாத்திரங்களின் முரண்பாடு களற்ற ஊடாட்டமும் இயல்பான பாத்திரங்களின் உரையாடல்களும் அவருக்குக் கைவந்திருந்தன. முற்போக்குச் சிந்தனைகளால் பீடித்திருந்த ஜெயகாந்தனின் நாவல்களில் வருகின்ற பாத்திரங்கள் அடிமட்டமக்களிலிருந்து வசதி படைத்த மாந்தர் வரை இருந்தனர். ஜெயகாந்தனின் காலத்தில் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் உண்மையில் காத்திரமான படைப்பாளிகளாக இருந்தனர். இந்திரா பார்த்தசாரதி, தி. ஜானகிராமன், நீலபத்மநாதன், சா. கந்தசாமி, ஹெட்சிபா யேசுதாசன், கு. சின்னப்பாரதி, சு. சமுத்திரம், சுஜாதா, ர. சு. நல்லபெருமாள், டி. செல்வராஜ், பொன்னீலன், ப. சிங்காரம், பா ஜெயப்பிரகாசம், சி. சு. செல்லப்பா, அசோகமித்திரன், சிவசங்கரி, இந்துமதி, பாலகுமாரன் இலங்கையில் கே. டானியல், செங்கை ஆழியான், செ. யோகநாதன், தி. ஞானசேகரன் என அப்பட்டியல் நீளும். இந்த நாவலாசிரியர்கள் அனைவரும் நாவல் இலக்கியத்தின் ஆக்கக் கூறுகளை நன்கு அறிந்துள்ளனர். அவர்கள் தம் நாவலுக்கு எடுத்துக்கொண்ட சூழல் களங்கள் தத்ரூபமாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. தனிமனித சிந்தனைகளிலிருந்து விடுபட்டு சமூகம், நாடு, உலகம் என்ற பரந்த சிந்தனைக்குள் பாத்திரங்கள் செல்கின்றன. புதுமை நோக்கமும் புரட்சிகரச்சிந்தனைகளும் கொண்ட பெண்கள் இந்நாவல்

களில் வருகின்றனர். பாலுறவையும் பக்குவமாகப் பயன்படுத்தும் எழுத்துக்கள் வெளிவந்துள்ளன. உளவியல், அறிவியல் சம்பந்தமான சிந்தனைகள் நாவல்களில் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. சமூகக் கட்டவிழ்ப்பு நாவல்கள் இவற்றில் உள்ளன. காந்தியக் கொள்கைகள், மார்க்சியக் கோட்பாடுகள், பெரியாரிசம் முதலான சிந்தனைகள் இந்த நாவல்களில் காணலாம். மக்களின் பேச்சு மொழி சிறப்பாக இந்த நாவல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வட்டாரத் தமிழ் இந்நாவல்களில் சிறப்புற்றிருக்கின்றது. உத்தி, உருவம், நடை என்பனவற்றில் புதிய போக்குகளை இந்நாவல்களில் காணலாம். சமூகத்துக்கும் பிரதேசத்துக்கும் ஒட்டிய பாசாங்கற்ற உரையாடலை இந்த நாவல்களில் காணலாம். பாத்திர வார்ப்புக்கேற்ற உரையாடலைக் காணலாம்.

நடப்பியல்காலத்து நாவலிலக்கியம் எவ்வாறானது?

நடப்பியல் காலத்தில் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தில் எண்ணிக்கையில் அதிகமான படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. இக்காலத்தில் மேலோங்கி நிற்கின்ற இயல்பு தலித் சிந்தனைகளாகவுள்ளன. ஆதலால் இதனைத் தலித்காலம் எனவும் வகுக்கலாம். சாதியச்சிந்தனைகள் தமிழகத்தில் இன்று முனைப்புப் பெற்ற சமூகப் போராட்டமாவும் இலக்கிய அம்சமாகவும் விரிவடைந்துள்ளது. நடப்பியல் காலப்படைப்பாளிகளில் ஜெயமோகன், வண்ணநிலவன், அஸ்வகோஷ், வண்ணதாசன், அம்பை, பிரபஞ்சன், பாவண்ணன், தோப்பில் முஹம்மது மீரான், ஐசெக் அருமைராசன், ராஜ் கௌதமன், பூமணி, இமையம், பாமா, அறிவுழகன், மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி, எஸ். ராமகிருஷ்ணன், அழகிய பெரியவன், ஆ. மாதவன், ஷோபாசக்தி முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம். மார்க்சியப் பார்வையுடன் இந்தப் படைப்பாளிகள் சமூகத்தைப் பார்த்தார்கள். தமது ஏமாற்றங்களையும் வேதனைகளையும் வலிகளையும் தம் படைப்புகளில் விமர்சித்தார்கள். வர்க்க முரண்பாடுகளையும் சாதிய இழிநிலைப் பிரச்சினைகளையும் தம் நாவல்களின் பொருளாகக் கொண்டார்கள். அருவருப்போடு இதுவரை பயன்படுத்தாதது ஒதுக்கிவிடப்பட்ட சில சொற்கள் இவர்களின் நாவல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டன. தீட்டுப் பொருள் என்பது இவர்களிடம் இருக்கவில்லை. இவர்களின் தேடலிலும், பார்வையிலும், அவதானிப்பிலும் முன்னைய படைப்பாளிகளிடம் காணாத சங்கதிகள் என்பன அடங்கியிருந்தன. கதாபாத்திரங்கள் உயிரோட்டமானவையாக அமைந்திருக்கின்றன. இக்காலத்தில் ஈழத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கே. டானியல், செங்கை ஆழியான், செ. யோகநாதன், தி. ஞானசேகரன், தெணியான், கோகிலா மகேந்திரன், தாமரைச் செல்வி, தேவகாந்தன் முதலானோர் நவீன நாவல் இலக்கியத்தில் தம் பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளனர்.

சுந்தரராமசாமி, ஜெயமோகன், கோணங்கி ஆகியோரின் பரீட்ச நாவல்கள் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

நாவல்கள் என்ற பெயரில் சுந்தரராமசாமி, ஜெயமோகன், கோணங்கி என்போர் பரிசோதனைப் படைப்புக்களை எழுதியுள்ளனர். சுந்தரராமசாமியின் ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள்,

ஜெயமோகனின் விஷ்ணுபுரம், கோணங்கியின் எழுத்துக்கள் ஆகிய பரிசோதனைப் படைப்புகளை நாவல் என்ற பெயரில் எழுதித் தந்துள்ளனர். உண்மையில் கூறுவதாயின் இவை நாவல்களேயல்ல. இவர்களது நாவல்களில் யதார்த்தப் பண்பு இருக்காது. 'மனம்போன போக்கில் கிறுக்கி வைத்ததை வாசகர்கள் மீது சுமத்துகின்ற மனப்பாங்கு இருக்கின்றது. தமிழில் இதுவரை வெளிவந்திருக்காத, நாவல் இலக்கியத்துடன் இலக்கணரீதியாக ஒப்பிட்டுக் கூறமுடியாத, தான் தோன்றித்தனமாய் தன்னை வடிவமைத்துக் கொண்டு வெளிவந்திருக்கிறது' என த. ராசு போன்றோர் சுந்தரராமசாமியின் ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிடுவர். சுந்தரராமசாமி துதி பாடுவோர் தமக்கு விளங்கியதாகக் கூறிப்போற்றிக் கொள்வர். நிர்வாணமாக நிற்கும் அரசன் தான்கண்களுக்குத் தெரியாக ஆடை அணிந்திருப்பதாகச் சொல்வது போலவும் அதனை நம்பிக்கொள்வது போலவும் நடிக்க வேண்டும். விஷ்ணுபுரமும் இந்தக் கருத்துக்குச் சோடை போனதல்ல. இப்படைப்புகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஆசிரியர் கூடவே இருந்து விளக்கம் தந்தால் தான் முடியும். இவை தமிழ் நாவல் துறையில் வந்திருக்கும் பரிசோதனைகளாயின், நாவல் என்ற சம்பிரதாய அமைப்புக்கு அப்பாற்பட்டவையாயின் அதில் எமக்கு உடன்பாடே. ஆனால் நாம் நல்ல இலக்கிய நாவல்கள் என்று கருதுவனவற்றிற்கு அப்பால் சிறப்புடையனவாக வற்புறுத்துவார்களாயின், தமிழிலக்கியத்தில் நாவலுக்கு அடுத்ததாக ஒரு புதிய இலக்கியத்துறை வரும்போது, (அறிமுகமாகும் போது), அத்துறையின் ஆரம்ப முயற்சிகளாக இந்நாவல்கள் நிச்சயம் இடம் பெறும்.

அவ்வாறாயின் தமிழில் நாவல்கள் தேறவில்லையா?

அப்படிச் சொல்லிவிட முடியாது. தமிழில் வெளிவந்திருக்கும் இலக்கியத்தரமான மிகச் சிறந்த நாவல்களாகவும், நாவல் இலக்கியத்தின் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஆக்கவறுப்புக்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டமைந்தனவாகவும், அமையாவிடத்தும் 18 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்று வரை பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. சொரிந்து கிடக்கின்ற ஏராளமான சருகுகளிடையே நாவல் மலர்களாக எஞ்சியிருப்பவை வ. ரா. வின் சுந்தரி, கல்கியின் அலையோசை, சுந்தர ராமசாமியின் ஒரு புளிய மரத்தின் கதை, ஜெயகாந்தனின் சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள், சிதம்பர ரகுநாதனின் பஞ்சம் பசியும், நீலபத்ம நாதனின் பள்ளிகொண்டபுரம், சா. கந்தசாமியின் சாயாவனம், ஹெப்சிபா ஜேகதாசனின் புத்தம் வீடு, கு. சின்னப்பாரதியின் தாகம், சு. சமுத்திரத்தின் சத்திய ஆவேசம், தி. ஜானகிராமனின் மோகமுள், பொன்னீலனின் கரிசல், அசோகமித்திரனின் பதினொட்டாவது அட்சக்கோடு போன்ற இலக்கியத் தரமான நாவல்களை பெருமைப்படும் வகையில் நாம் பெற்றுள்ளோம். ஈழத்தில் டானியலின் கானல், செங்கை ஆழியானின் காட்டாறு தி. ஞானசேகரனின் குருதிமலை, செ. யோகநாதனின் கிட்டி என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

தொடரும்

நாட்டுத்தொழில்

■ கருப்பையா தந்திரம்

கருப்பையா வாயிலிருந்த சுருட்டை கடைசியாக ஒரு இழுப்பு இழுத்துவிட்டு கீழே தேங்கியிருந்த தண்ணீரில் வீசி விட்டு தன் வீட்டை நோக்கி நடந்தான். அவனுடைய லயன் காம்பரா மாடி வீட்டுத்திட்டத்தின் கீழ் புதுப்பொலிவு பெற்றிருந்தது. ஆனாலும் மாடிவீடெல்லாம் அவனுக்கு கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. இந்தத்திட்டத்தினால் அவர்களை குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் அடைத்துவிட்டதாகவே அவன் எண்ணினான். முன்னர் அவனிடம் இரண்டு பசு மாடுகள் இருந்தன. பத்து பதினைந்து நாட்டுக் கோழிகள் இருந்தன. அவற்றால் அவனுக்கு அதிக லாபம் இருந்தது. ஆனால் இப்போது எதுவுமேயில்லை. வயதுக்கு வந்த தன் மகளின் சடங்குக்காக பக்கத்து லயத்துக்கு போய் ஒரு நாட்டுக் கோழியைப் பிடித்து வந்து மாடிக்கு செல்லும் படிக்கட்டில் கயிற்றால் கட்டி வைத்திருக்கிறான். அது இரவெல்லாம் அவர்களை தூங்க விடாமல் ஒரே சத்தம்.

கருப்பையா - வேகமாக நடந்தான். மழை இன்னமும் இலேசாக தூறிக்கொண்டிருந்தது. இன்று இரவு தான் நாட்டுக் கோழியை வெட்டி குழம்பு வைத்து மகள் செல்லக்கிளியின் சடங்கைச் செய்யவேண்டும். கருப்பை யாவின் தகப்பன் குருசாமிக்கு சேமலாப நிதி காசுக்கான காசோலை பதினைந்து தாயிரம் வந்திருந்தது. அந்தப்பணத்தில் செல்லக் கிளிக்கு சேலை நகை வீட்டுச்சாமான் என்று செலவாகி விட்டது. கடைசியாக போத்தலுக்கும் நாட்டுக் கோழிக்கும் பணம் பற்றாமல் போய்விட்டது. கருப்பையாவுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. அவன் மனைவி முத்தம்மாவிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடி அவள் கதிர்காமம் போவதற்காக சேர்த்து வைத்திருந்த உண்டியல் பணத்தை சம்பளம் வந்தவுடன் தந்துவிடுவதாக கூறி வாங்கிவிட்டான். ஆனால் அந்தப் பணம் போத்தலுக்கே சரியாகிவிட்டது. நாட்டுக்கோழி வாங்க பணம் போதவில்லை. எப்படியோ பக்கத்து லயத்தில் போய் பிடித்து வந்துவிட்டான். சடங்குக்கு குறிப்பிட்ட சில பேரை மட்டுமே அழைத்திருந்தான்.

அவன் தன் லயத்தை அடைந்தான். இன்று வேலைக்கும் போகவில்லை. கங்காணியையும் இரவு விருந்துக்கு வரச் சொல்லி விட்டமையினால் அவர் அவனை ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. கருப்பையா தன் வீட்டுப் படிக்கட்டுக்களில் ஏற காலெடுத்து வைத்தான். அப்போது அவன் தகப்பன் குருசாமி எங்கிருந்தோ கத்தினான்.

“எலே கருப்பையா..... இப்பத்தான் வந்தியா.....”

“ஆமாம்.... ஏன் இப்படி வெளியில் இருந்து சத்தம் போடுறே.....”

“என்னோட பணம் பதினைஞ்சாரம் பேங்குக்கு வந்திடுச்சா.....”

“இன்னும் செக்கு மாறலையாம்.....”

“ஏய் பொய் சொல்லுறியா உண்மையா.....”

“நான் எதுக்கு பொய் சொல்லணும்.....”

“இவ்வளவு தட்டலா சடங்கு செய்யிறியே..... என்னோட பணத்திலதான் செய்யிறதா பேசுறாங்க.....”

“ஊர் ஆயிரம் பேசும்..... அதெல்லாம் நீ நம்பலாமா.....?”

“ஆமா இவ்வளவு செலவு செஞ்சி சடங்கு செய்யிறியே..... அங்கே நானும் உன் தாயும் தனியா கிடக்கிறோமே..... எங்களை வான்கூட கூப்பிடலையே.....”

“இதுக்கெல்லாம் வெத்தலை பாக்கு வச்சதான் கூப்பிடணுமா..... வரவேண்டியதுதானே.....”

“என்னடா கருப்பையா இப்படி பேசுறே..... அன்னைக்கு என்னோட செக் வந்தப்ப ரொம்ப நல்லவிதமா பேசி அதை வாங்கிட்டுப் போனே..... நீ சொன்ன இடத்துலயெல்லாம் ஒப்பமும் போட்டேன். பெத்தவன்தானேன்னு நம்பிக்கையில சொன்ன இடத்துலயெல்லாம் ஒப்பம் போட்டேன். ஆனா ஒப்புக்குக்கூட வான்கூட சொல்லலையே.....”

“சரி..... சரி..... ராத்திரி எட்டு மணி போல ஆத்தாவையும் கூட்டிக்கிட்டு வந்து சேரு..... நாட்டுக் கோழிக் குழம்பும் நாலு மடக்கு தண்ணியும் ஊத்திட்டு போகலாம்.....”

“உன்னோட நாட்டுக் கோழி விருந்துக்காக நாங்க நாக்கு செத்துப்போயிருக்கோம்னு நினைச்சியா..... எப்போ கல்யாணம் முடிச்சியோ அப்பவே எங்களை ஒதுக்கிட்டே. எங்களுக்கும் வெட்கம் மானம் மரியாதை இருக்கு. அழைக்காத உன்னோட விருந்துக்கு நிச்சயமா நாங்க வரமாட்டோம். அந்திம செலவுக்காக வச்சிருக்கிற அந்தப்பணத்தை ஏமாத்திடாம கொடுத்தாலே போதும்.....”

குருசாமி பொட்டிலடித்தமாதிரி சொல்லிவிட்டு செல்ல கருப்பையா அதையெல்லாம் காதில் வாங்காததைப் போல விடு விடென பக்களில் தாவி ஏறினான். மேலே வயதுக்கு வந்த செல்லக்கிளி எதுவுமே இன்னும் விளங்காத நிலையில் தன் தந்தையைப் பார்த்தாள்.

“அப்பா ஒருவாரமா ஸ்கூலுக்குப் போகவிடாம இங்கேயே இருக்க வச்சிட்டீங்க. பரீட்சை நேரம் நான் எப்படிப் படிக்கிறதாம்.....”

“ஆமா நீ படிச்சி கிழிச்சது போதும். மாவும் மண்ணெண்ணையும் விக்கிற விலையில் உன்னையெல்லாம் படிக்க வைக்கிறதற்கு நாங்க எங்கே போறது. கொழும்புல பேசிட்டீன். அடுத்தமாசம் நீ வேலைக்குப் போகணும்.....”

“என்னால முடியாது. நான் படிக்கணும். டீச்சர் வேலை செய்யணும்.....”

“நீ டீச்சர் வேலைக்குப் போறதுக்கு முன்னாடி நாங்க கட்டையிலதான் போகணும்..... பேசாம வாயை மூடிக்கிட்டு மூலையில் கிட.....”

செல்லக்கிளிக்கு அழுகை அழுகையாய் வந்தது. அவள் படிப்பில் கெட்டிக்காரி. நன்றாகப் படித்து ஆசிரியர் தொழில் செய்யவேண்டுமென்பது அவளின் ஆசை. ஆனால் வயதுக்கு வந்துவிட்ட ஒரே காரணத்திற்காக அவளை வாயில்லாத பூச்சியாக்கி எதிர் காலத்தையே பூச்சியமாக்க நினைப்பது எந்தவிதத்தில் நியாயம்?.

ஆயிற்று - சுமார் எட்டுமணி போல செல்லக்கிளியின் சடங்கு வேலைகள் ஆரம்பமாயின. மாடிக்கு கீழே பின் புறத்தில்

நாட்டுக் கோழிக்குழம்பு கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. மாடியில் சுமார் பத்துபதினைந்து பேர் இருந்தார்கள். சாராயப் போத்தல்கள் தயாராக இருந்தன. கருப்பையா சுமார் ஒருவருடத்திற்குப் பின் இன்றுதான் மகளின் சடங்கினை சாக்காக வைத்து நாட்டுக் கோழியை ருசி பார்க்கப் போகிறான். ஏற்கனவே நாட்டுக் கோழியின் சில முக்கிய பாகங்களை வேக வைத்து தனியாக எடுத்து வைத்திருந்தான்.

சடங்கு ஒருமாதிரி முடிந்து சாப்பாட்டு நேரம் வந்தது. போத்தல்கள் உடைக்கப்பட்டன. சாப்பாடு பரிமாறுவதற்கு தயாரானது. அப்போது சுமார் பன்னிரண்டு வயது மதிக்கத்தக்க சிறுவன் ஒருவன் பற்றத்தூடன் ஓடி வந்தான். கருப்பையாவை தனியாக அழைத்தான்.

“முன்னூறு ரூபாய் கோழியை உங்களுக்கு இருநூறு ரூபாய்க்கு அப்பனுக்கு தெரியாம குடுத்தேன். எனக்கு படிக்கிறதுக்கு கொப்பி புத்தகம் இல்லை. அப்பனைக் கேட்டா படிச்சது போதும் கடைக்கு வேலைக்குப் போன்னு கத்தும். நான் நல்லா படிக்கணும், பெரிய படிப்பெல்லாம் படிக்கணும். நீங்க கேட்டவுடனேயே படிப்பு செலவுக்கு உதவுமென கோழியைக் குடுத்துட்டேன். இப்போ... நல்லா குடிச்சிட்டு வந்து எங்கப்பன்

அம்மாவைப்போட்டு அடி அடித்து அடிச்சுக்கிட்டு இருக்கு.... இந்தாங்க நீங்க குடுத்த பணம் எனக்கு கோழி வேணும்....”

“என்னடா பைத்தியக்காரனாட்டம் உளர்ற, கோழி ஏற்கனவே குழம்பாயிடுச்சி. இப்போ பணத்தைக் குடுத்து குழப்பம் பண்ணுறே.... நான் இன்னும் நூறு ரூபாய் தாரேன். உங்கப்பன்கிட்ட குடுத்திடு....”

“ஐயோ அதெல்லாம் முடியாது. இப்போ கோழியைக் கொண்டு போகலைன்னா எங்கப்பன் என்னையும் சேர்த்து

தோலை உரிச்சிடும்....”

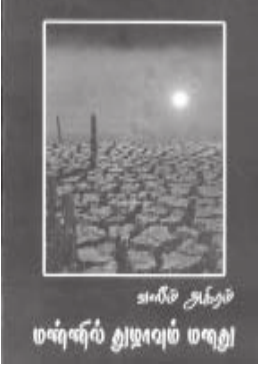
“செத்துப் போன கோழி எப்புடா உயிரோட வரும். ஆமா எதுக்காக அந்தக் கோழியை உங்கப்பன் உயிரோட கேட்கிறான்.....?”

“டவுண்ல யாரோ கடை முதலாளி மகளுக்கு சடங்காம். ஏற்கனவே இருநூறு அட்வான்ஸ் வாங்கியாச்சாம். அறுநூறுக்கு பேசியாச்சாம். முதலாளி மகளுக்கு என்னமோ தோசம் கழிக்கணுமாம். அதுக்கு இந்தக் கோழியைத்தான் பலி கொடுக்கணுமாம். இப்போ கோழியைக் கொண்டு போகாட்டி அது என்னையும் அம்மாவையும் பலிபோட்டுடும்....”

“இங்க பாருடா.... இப்போ விருந்து நடக்கிற நேரம். வீணா நீ இங்கே நிற்கிறதால எந்தவொரு பயனும் இல்லை. யாருக்குமே உபயோகமில்லாம பலியாகப் போகிற கோழி இங்கே குழம்பாயிடுச்சி. நீ.... இடத்தை விட்டுப் போயிடு.... போ....”

கருப்பையா சொல்லிவிட்டு நாட்டுக் கோழிக்குழம்பை ருசி பார்ப்பதற்காக வேகமாக நடக்க அந்தச்சிறுவன் தலையைத் தொங்கப் போட்டவாறு வெளியேறினான்.

(யாவும் கற்பனை)

நால் : மண்ணில் துழாவும் மனது
ஆசிரியர்: வஸீம் அக்ரம்
வெளியீடு : தமிழ்ச்சங்கம்,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
விலை : 90/=

தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழக மாணவரான வஸீம் அக்ரம் தமிழ் அன்னைக்குப் படைத்துள்ள இனிமையானபடையல் 'மண்ணில் துழாவும் மனது'. இத்தொகுப்பில் இருபத்தாறு கவி மலர்கள் இடம்

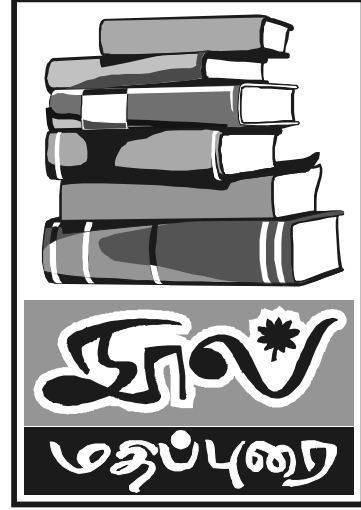
பெற்றுள்ளன. அத்தனையும் ஆழமானதாகவும், யதார்த்தமானதாகவும் சிந்தனையைத் தூண்டுவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. நெஞ்சிலிருந்து வெடித்துச் சிதறும் உணர்ச்சிப் பிரவாகமாக அமைந்துள்ளன. அவரது வயதுக்குத் தக்க வேகம் சொல்லோவியமாக கவிதைகளில் பரிணமிக்கின்றது.

இக்கவிதை நூல்பற்றி அவரது பல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறைத் தலைவர் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் அருமையான முகவரையை அளித்து வாழ்த்தியுள்ளார். தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் எம்.எஸ்.எம். அஸாருதீன் வெளியீடு பற்றிய குறிப்பைத் தந்துள்ளார். கவிதைகளில் பல போர்க்கால சூழலைப் பற்றிப் பேசுகிறது. விடியலைத் தேடும் விழிகள், மரணப் பொழுது என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சொந்த மண்ணில் பிறந்து விளையாடி ஆடி ஓடி நண்பர்களுடன் சல்லாபம் செய்து மகிழ்ந்த நாட்களை எண்ணி எண்ணி மனம் வேதனையில் உழல்வதனை சித்தரிக்கின்றன கவிதைகள். பெரும்பாலும் போர்ச்சூழல்களால் ஏற்பட்ட அவலங்கள், மன உளைச்சல்கள், இழப்புக்கள், இடம் பெயர் வாழ்வு, வறுமை, சிறுமை இவைகளைப் பேசுகின்றன. அவரது சொல்லோவியங்கள் வாசகனின் மனத்தில் உதிரும் பாயச் செய்யும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சொற்களஞ்சியம் பிரவாகமெடுத்து காட்டா றாய்ப்பாய்வதனை உணரலாம். அநீதி, அநியாயம் வஞ்சனை இவைகளைக் கண்டு மனம் கொதிப்படைந்து பாடியுள்ளார். மாற்றான் சொந்த மண்ணை அபகரிக்க அதனைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது அகதியாய்ப் போன மக்களின் ஆற்றாமையை கவிதைகள் கண்ணீர் வடித்துக் கூறுகின்றன. கவிஞரின் மனித நேயம் பல கவிதைகளில் பளிச்சிட்டுத் தெரிவதை உணரலாம். இனக் கோஷமும் இனத்துவேஷமும் கொளுந்து விட்டு எரியும் பூமியில் அமைதியைக் காண முடியுமா என்று அங்கலாய்க்கிறது கவிதை. தேசியம் பற்றிய எண்ணக்கரு சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. 'அட்டைகள்' என்ற கவிதை முதலாளித்துவத்தின் மோசடியையும், அசுரத்தனத்தையும், வஞ்சனையையும் வடித்துக் காட்டுகிறது. ஓய்வு, ஊதியம் ஓரங்கட்டப்பட்டு, உழைப்பு ஒன்றையே உறிஞ்சும் அட்டைகள் என்று விலாசம் காட்டியுள்ளார். இவரது கவிதைகள், ஞானம், மல்லிகை, தினமணி, தினக்குரல், படிகள், நிஷ்டை, எங்கள் தேசம் ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன. ஆயுதத்தின் ஓலம் என்ற கவிதையில்

மலர்ந்துள்ள அமைதிக்கு
மரணச் சடங்கு செய்ய
என் ஆத்மா துடிக்கிறது

என்று யதார்த்தத்தை விளக்கியுள்ளார். சிந்தனையைத் தூண்டும் இக்கவிதைத் தொகுதியை அறிமுகம் செய்வதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

-குறிஞ்சிநாடன்-

நால் : பதக்கடச் சாக்கு (கவிதைகள்)
ஆசிரியர்: துரையூரன் அஸாறுதீன்
வெளியீடு : தமிழ்ச் சங்கம் ,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
விலை : 190/=

ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும், பிரதேச வழக்காக பேச்சுமொழி இருக்கும். மொழியானது அப் பிரதேசத்திற்குரிய பண்புகளை எடுத்துக் காட்டும். கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம் மக்களின் கிராமிய மொழியிலேயே இத்தொகுப்பினை நிரப்பியுள்ளார் ஆசிரியர். 'பதக்கடச் சாக்கு' என்னும் இந்நூல் தொன்னூற்றாறு பக்கங்களைக் கொண்டதாக இருபது கவிதைகளை தன்னுள் அடக்கியுள்ளது. தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் அவர்கள் சிறப்பான அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். மேற்படி பல்கலைக்கழக அ.ப.மு. அவர்கள் அவர்களும் நூலாசிரியரை வாழ்த்தி நயவுரை வழங்கியுள்ளார். கவிஞர் தன்னைத் தனித்துவமாக இனம் காட்டியுள்ளார். "வாய்மொழி இலக்கிய மரபின் தாக்கம் அவரது 'பலம்'. அதுவே அவரது பலவீனமாக மாறக்கூடியது" என்றும் எச்சரித்துள்ளார்.

நூலின் உள்ளே நுழைந்து அவரது பாடுபொருள் என்ன என்று விரித்துப் பார்த்தால், விவசாய வாழ்க்கை முறை, தனவந்தப் போடியார்களின் ஆணவ அடக்குமுறை, முறை தவறிய ஒழுக்கம், பாலியல் சார்ந்த உணர்வுகளைத் தருவன, கற்பு, ஒழுக்கம், இறைநம்பிக்கை, வறுமை இனமுரண்பாடு போன்ற பலவற்றைக் கூறலாம். கவிஞரின் பிரதேச மொழியில் தேர்ச்சி இல்லாதவர்களுக்கு உதவுவதற்காக பிரதேச மொழிச் சொற்களுக்குரிய பொருளையும் அட்டவணைப்படுத்தி தந்திருப்பது எல்லோராலும் படிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நன் நோக்கமாகும். 'காக்கா' என்னும் தலைப்பிலுள்ள கவிதையில், கதிரு பொறுக்கியாவது கற்போடு வாழொணுண்டா' என்று ஒரு பெண்பேசுவது பெண்களுக்குரிய தனித்துவமான ஒழுக்கமாகும். 'கொச்சையா தெரியலியா புள்ள' கவிதையில் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட வறுமைப்பெண்பேசுகிறார் பலநூறு காசிக்கி, பாய விரித்திருந்தா..... கைவிரிச்சி நிப்பேனா காக்கா' இதுவும் கற்பின் திண்மையைப் பேசுகிறது. 'அடியே வாயாடி' காதல் உணர்வால் தவிக்கும் மச்சாளின் மனவுணர்வுகளை பிரதிபலிக்கிறது. 'நாயும் கறிச்சட்டியும்' இளமை விளையாட்டுக்

களை மீட்டுத்தருகிறது. 'சோலி இல்லாத சொறிநாய்' குடும்பப் பொறுப்புகளைச் சிறிதும் எண்ணாது கள், சாராயம், கஞ்சா, சீட்டாட்டம் என்றிருக்கும் கணவனைத் திருத்தும் கருத் தோவியம் மிக்க கவிதை. வயதில் மிக இளையவரான கவிஞரின் படைப்பு வியக்க வைக்கிறது. அவர் பார்த்தவை கேட்டவை அனுபவித்தவைகள் கவிதைகளாகப் பரிணமித்துள்ளன. புதிய கோணம் - புதிய பார்வை சுவைத்துப் பாருங்கள்.

-குறிஞ்சிநாடன்-

நால் : போர்வைக்குள் வாழ்வு
(கவிதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர்: இ. இராஜேஸ்கண்ணன்
வெளியீடு : சாத்வீக சுருதி
இமையாணன், உடுப்பிட்டி 2007.
விலை : குறிக்கப்படவில்லை.

திரு. இராஜேஸ்

கண்ணன் 'முதுசொமாக' என்ற தனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு அறிமுகமானவர். மானிடவியலை ஒரு பாடமாக எடுத்து பட்டதாரியாகி, 'கல்வி டிப்ளோமா' கற்றுவரும் ஆசிரியரான இவர் கவிதை வீச்சிலும் சிறந்து விளங்குகிறார். இக்கவிதைத் தொகுதியில் அவரது பன்னிரண்டு கவிதைகள் பரிமளம் வீசி மணப்பதை இதனைப் படிப்போர் அறிவர். அந்நிய மண்ணிலிருந்து ஒருமடல், சுயம் கரைந்து வெறுமையானேன், உயிர்த்தெழ வைத்திடுமா? மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு, ஊர்நாயின் உளறல், ஊடுருவல், கண்ணில் சுடரேந்து, பிள்ளைக் கூலிகள், போர்வைக்குள் வாழ்வு, விட்டில்களும் அவற்றின் வாழ்வும், படிப்பினை ஆகியவை இத்தொகுதியில் அடங்கி யுள்ளன. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி. த. கலாமணி ஆசிரியரை நமக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். மயிலிட்டி ச. குணேஸ் வரன் அவர்கள், கவிதை நூலை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து கனதியான அணிந்துரையை வழங்கி ஆசி கூறியுள்ளார். இக்கவிதைத் தொகுதியின் சாரமாக பின்வருவனவற்றை எடுத்துரைக்கலாம். புலம்பெயர் வாழ்வு, மனித வாழ்வின் சுயம் இழந்த நிலை, மாணுத்தின் வீழ்ச்சி, திசை மாறிப்போன வாழ்வு, காணிச்சண்டை, ஊரடங்கு வாழ்வு சிறுவர் ஊதியம், போர்க்கால இடர், அகதி வாழ்வு என்பன வற்றைப் பேசுகிறது.

புலம் பெயர்ந்து அந்நிய மண்ணில் வாழும் வாழ்க்கையை சித்தரிக்கிறது 'அந்நிய மண்ணிலிருந்து ஒருமடல்'. "கஞ்சல் இல்லாத தெரு, கண்ணுக்கு நெருக்கமில்லா கடன முகங்கள், கரண்டு பாய்ச்சிய கம்பியூட்டர் வாழ்க்கை" என்று பாடுகிறார். "சுயம்கரைந்து வெறுமையானேன்" இளமைக் காலத்து நினைவு களை அசை போடுகிறது. போரால் விளைந்த அவலத்தை 'உயிர்த்தெழ வைத்திடுமா' கவிதை பேசுகிறது. மஹாகவி உருத்திர மூர்த்தியின் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு கவிதைக்கு சவாலாக அமைந்து விட்டது வாழ்க்கை என்று குமுறுகிறார் கவிஞர். காணிப்பிரச்சனை இன்றைய சூழ்நிலையிலும் விஞ்சி நிற்கிறது என்பதை ஊடுருவில் கவிதை தெளிவுபடுத்துகிறது. போர்க்கொடி தூக்கிய இரு கட்சியினரும் காவல்படை வருவதைக்கண்டு மறைந்து விடுவதை நகைச்சுவையாகவும் தந்துள்ளார். மனித நேயத்தைக் காட்டும் வகையில், 'பிள்ளைக் கூலிகள்' கவிதை அமைந்துள்ளது. 'படிப்பினை' என்ற கவிதை ஒவ்வொரு கோணத்திலும்

பிரச்சனையைப் பேசுகிறது. கவிஞரின் வீச்சு நடை கவிதைக்கு உத்வேகத்தையும் புத்துயிரையும் அளிக்கிறது. கவிதைப்பிரியர்களுக்கு இது ஒரு விருந்தாக அமையும்.

-குறிஞ்சிநாடன்-

நால் : இலங்கை கிராமத்து
முஸ்லீம் மக்களின் தாலாட்டுப்
பாடல்கள்
ஆசிரியர்: எஸ். முத்துமீரான்
வெளியீடு : தேசிய வெளியீட்டகம்,
தி. நகர். சென்னை
விலை : ரூபாய் 350/=

கிழக்கு மாகாணத்தில் தோன்றிய எழுத்தாளர்களில் மிக முக்கியமானவரும் பிரசித்தமானவரும். திரு. முத்துமீரான் ஆவார். ஈழத்து எழுத்துலகில் பிரகாசிப்பவர் நூலாசிரியர் முத்துமீரான் அவர்கள். இவர் சிறுகதை, மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, நாடகம், கிராமத்து இலக்கிய ஆய்வு முதலிய பல்வேறு தளங்களில் கால்பதித்து இமயம் போல் வேருன்றி நிற்பவர். இவரது எழுத்துப் பணி ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு வலிமை சேர்த்து வருகிறதென்றால் அது மிகையான கூற்றல்ல. பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் கள ஆய்வு செய்து முஸ்லீம்களின் பாரம்பரிய தாலாட்டுப் பாடல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். அவருடைய முயற்சி பாராட்டத் தக்கதும் வரவேற்கத் தக்கதுமாகும்.

இந்நூலை அணிசெய்யும் விதமாக முதுபெரும் எழுத்தாளர் கரிசல் இலக்கிய மேதை கி. ராஜ நாராயணன் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். அத்துடன் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்களும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக செவி வழிமூலம் தாய்மார்கள் வழங்கி வரும் நடைமுறை குறித்தும் விரிவாக அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். பேராசிரியரும் தமிழ்த்துறைத் தலைவருமான நுஃமான் அவர்கள் நூலாசிரியரைப் பற்றிய அறிமுகத்தை பதிவு செய்துள்ளார். மேற்கூறியவர்களுடைய காத்திரமான கருத்துக்கள் மேலும் இந்நூலுக்கு வலுவைச் சேர்க்கின்றன. என் மூதாதையர்களின் நாட்டார் இலக்கியங்களான பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், தாலாட்டுக்கள், அம்பாப் பாடல்கள், பொல்லடிப் பாடல்களை எல்லாம் களம் இறங்கித் தேடி எடுத்து, நூலுருவாக்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் அடைகிறேன் என்று நூலாசிரியர் கூறுவது சாலப் பொருத்தமாகும். விலை மதிப்பில்லா இப்பொக்கிஷங்களை வருங்காலச் சமூகம் அறிந்து பெற வேண்டுமென விரும்புகிறார்.

இந்நூலை வெளிக்கொணர முன் தாலாட்டு வழக்குபற்றி ஏனைய ஆசிரியர்கள் எழுதியுள்ள ஆய்வு நூல்களை ஆழமாகப் படித்து அவர்களுடைய மனப்பதிவும் திரட்டித் தந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியதாகும். தமிழண்ணல், ஆறு. அழகப்பன், நா. வானமாமலை, ஆர். ஐயாசாமி, இல. பாலசுந்தரம், சண்முக சுந்தரம், தே. லுர்து, கோதண்டராமன், இ. முருகையன் ஆகியோர் ஆய்வுகளைப் படித்தறிந்து, இஸ்லாமிய தாலாட்டுப் பாடல்களைத் தேடித் தந்துள்ளார். அம்பாறை மாவட்டம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார், காலி, மாத்தறை, பொலன்னறுவை, அநூராதபுரம் முதலிய இடங்களில் கள ஆய்வு செய்து பதினாறு தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பூரண விளக்கங்களுடன் தந்துள்ளார். பாடல்களில் வரும் அடிகளுக்கு

குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. எல்லாப் பாடங்களிலும் இறை பொருள் மார்க்கவழி என்பன தாராளமாக இடம்பெற்று தாய்ப்பாலுடன் இறை சிந்தனையும் ஊட்டுவனவாக அமைந்துள்ளதுடன், உறவினர்கள், மிருகங்கள், பறவைகள், பேச்சு மொழி, அறபுச் சொற்கள், சமுதாயப்பார்வை, விளையாட்டுகள், விழாக்கள் என்பனவும் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடப் படவேண்டிய அம்சமாகும்.

‘மக்கத்து... மணிவிளக்கே... என்ற மதினத்து... மாணிக்கமே... சொக்கத்து... ரோசாவே... என்ற சோக்கான... பொட்டகமே.

இந்த அடிகளில் இஸ்லாம் சமயப் பண்புகள் மிளிர்வதைக் காணலாம். இது ஒவ்வொரு இஸ்லாமிய இல்லத்திலும் இருக்க வேண்டிய பொக்கிஷ நூலாகும்.

-குறிஞ்சிநாடன்

இறுவட்டு : தமிழிசைப் பாடல்கள் பாடியவர் : திருமுறைக் கலாநிதி கனக சபாபதி நாகேஸ்வரன் ஒலிப்பதிவு : சரகு ஸ்ருடியோ - இரத்மலான.

திருமுறைக் கலாநிதி, அருட் கலைமணி, வாகீச கலாநிதி நயினை கனகசபாபதி நாகேஸ்வரனின் தமிழிசைப் பாடல்கள் இறுவட்டு ஒலி நாடாவாக அண்மையில் வெளியிடப்பட்டது. கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் அவர்கள் பல கௌரவப் பட்டங்களை அவரது இசைக்காகவும், சமயச் சொற்பொழிவுக் காகவும் பெற்றுக் கொண்டவர். சங்கீத ஞான அருட்கொடை கொண்டவர். திருமுறைப் பாடல்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட வையாயுள்ளன. கணீர் என்ற குரலில் பாடும் பாடல்களைக் கேட்கும் போது மெய்மறந்து விடுவோம். இவரது பாடல்கள் செளந்தரராஜன், பொன் சுந்தரலிங்கம் ஆகியோர் பாடுவதைப் போல நமக்குள் ஒரு பிரமிப்பு ஏற்படுகிறது. யோகர் சுவாமிகளின் கீர்த்தனைகள் கிராமிய மெட்டில் அமைக்கப்பட்டிருந்ததும் சிறப்பாகவுள்ளது. ‘சிவனார் மனங்குளிர்’ என்ற திருப்புகழ் ஐம் பொறிகளையும் அடக்கி மயக்கிவிடுகிறது. இந்த இசையை எழுத்தில் வடித்துக் கவைக்க முடியாது. தேன்பாயும் அத்தேனமுதை செவியில் நுகர்ந்து இன்புற வேண்டும். இறை எண்ணத்தை தூண்டும் பாடல்கள் நிரம்பிய இவ்வொலிநாடா ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நாதம் எழுப்பும் என்பதில் என் உணர்வு ஒன்றி நிற்கிறது.

இந்த ஒலி நாடாவில் பின்வரும் பதினாறு பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

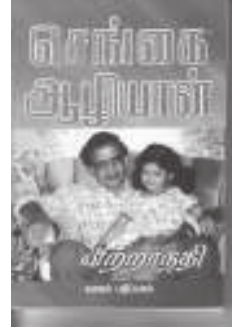
1. பூழியர் கோன்...	2. சைவத்தின் மேல்
3. பிடியதன் உருவுமை	4. கூற்றாயினவாறு
5. சலம்பூவொடு	6. மனத்தகத்தான்
7. நல்லூரான் திருவடிமை	8. ஆடுபாம்பே
9. பொன்னரசி	10. ஆஞ்சநேய
11. ஒருமடமாதும்	12. நெஞ்சில் உர
13. மரகதவல்லி	14. சரவணபவ
15. ஆறுமுகம் இருக்கு	16. சிவனார் மனம்

கனகசபாபதி நாகேஸ்வரனுக்கு நயினை அம்பாள் சங்கீத ஞானத்தை பூரணமாக அநுக்கிரகம் செய்திருக்கிறாள்.

-பூ. சோதிநாதன்

‘வற்றாநதி’ ஓர் உணர்வலையின் தோற்றம்

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் புனை கதை இலக்கியத்திற்கு வளமும் செழுமையும் சேர்க்கப்பணி செய்பவர் செங்கை ஆழியான். அவருடைய புதிய படைப்பு ஒன்று அண்மையில் வெளி வந்துள்ளது. ‘வற்றாநதி’ என்ற பெயரைத் தாங்கி 11 கதைகளைத் தொகுப்பாகக் கொண்டதொரு சிறு நூல். 108 பக்கங்கள் கமலம் பதிப்பகத்தின் வெளியீடு. பல சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் நாவல்களையும் எழுதிய செங்கை ஆழியானின் இச் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒரு தனித்துவமான பதிப்பு.

வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல் பத்திரிகைகளில் ஏற்கனவே வெளிவந்த கதைகளுடன் மல்லிகை, ஞானம் என்னும் சஞ்சிகைகளில் வெளி வந்த கதைகளும் இதுவரை வெளிவராத 2 கதைகளும் சேர்ந்து இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு ஓர் இலக்கினைக் கொண்ட வெளியீடு.

எல்லாச் சிறுகதைகளும் ஆசிரியரின் நினைவுப் பதிவேட்டிலிருந்து கருக்கொண்டுள்ளன. அவரது உணர்வலை களில் வளர்ந்து உருவாகிப் பிறந்தவை. இது செங்கை ஆழியானின் தன்வரலாறு கூறும் முயற்சியாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளது. எழுத்தாளனின் எழுத்துகளுடே அவரது படைப் பாற்றலின் ஊற்றைத் தேடுவோர்க்கு ஒரு சான்றாகவும் அமைகிறது. நெஞ்சின் அழியாத கோலங்களை, எழுத்துப் புள்ளிகள் இட்டு, வாசகரின் வாசிப்பு முற்றத்தைக் கவினுறச் செய்ய எண்ணிய ஆசிரியரின் இலக்கு கதைகளிடையே துல்லியமாய்த் தெரிகிறது.

வாசகர் உள்ளத்திலும் உணர்வலைகளை எழுப்பி அதில் மிதந்து செல்லும் சுகமான நிலையை அநுபவிக்கச் செய்யும் ஒரு இலக்கிய இன்பத்திற்கான வழிகாட்டல் இது. செங்கை ஆழியானின் மொழிநடையும் காட்சிவிரிப்பும்கதைகளிடையே வாசகனின் வாசிப்பு ஆர்வத்தைக் கைப்பற்றி அழைத்துச் செல்லும் பக்குவமும் எழுத்தாளனின் எழுத்து அநுபவத்தின் முதிர்ச்சியை இனம் காட்டி நிற்கின்றன.

கதைகளின் தலைப்பு பண்பாட்டு மாற்றத்தில் மறந்துவிட்ட எமது வாழ்வியலின் தடங்களை நினைவூட்டும் சொற் றொடர்கள். உறவின் நெருக்கத்தை உணர்த்தும் பண்பான சொற்கள். அவற்றை வாசகனின் உள்ளத்தில் எழுதிவிட எண்ணும் செங்கைஆழியான், நமது மண்ணின் பண்பாடு பேணும் பணியினையும் நிறைவேற்றியவராகிறார். யாழ்ப்பாணத்தின் வாழ்வியல் காட்டும் ‘வழிகாட்டல்’ எல்லாச் சிறுகதைகளிலும் நிறைந்துள்ளது. கதைஞன் தன்னைச் சிறுவனாகப் படைத்திருப்பது இரு நோக்குகளை நிறைவு செய்துள்ளது. ஒன்று எழுத்தாளனின் உள்ளத்தின் பசுமையான நினைவுகளை வாசகர்க்கு உணர்த்துவது. மற்றதில் இளம் வாசகரை மனப்பதிவு செய்யும் பயிற்சிக்குள்ளாக்குவது தொகுப்பின் நிறைவாக அமைந்த கதையின் நிறைவுத் தொடர் “குட்டித் தம்பியாகப் பிறக்கவேண்டும்!” இதனை நன்கு உணர்த்தும் மந்திரச் சொற்றொடராக எல்லாக் கதைகளிலும் விரவி நிற்பதை உணரவேண்டுமானால் ஒருமுறை இச்சிறுகதைத் தொகுப்பை வாசிக்கவேண்டும்.

தீந் தேன்...

- சண்முகம் சிவகுமார்

அந்முகம் 28 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

மலையகத்திலுள்ள கொட்டகலை டெரிக்கிளையர் தோட்டத்தில் 22.07.1979 ல் பிறந்த சண்முகம் சிவகுமார் ஸ்ரீபாத கல்லூரி கற்பித்தலில் தேசிய டிப்ளோமா பெற்று தற்போது அக்கரப் பத்தனை நு/கிளைன்லைன் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

இவரது கவிதைகள் தினமுரசு, தினகரன், தினக்குரல், வீரகேசரி, மெட்ரோ நியூஸ், வடம், வயம், ஞானம் ஆகியவற்றில் பிரசுரமாயுள்ளன. இவர் யுகாந்தினி, பாவகி, எஸ். சிவகுமார் என்னும் பெயர்களிலும் கவிதைகள் எழுதியுள்ளார்.

இவரது தொடர்பு முகவரி :- நு/கிளைன்லைன் த. வி. , அக்கரப்பத்தனை. தொலைபேசி : 077 4397303

தெளிவில்லாத பிம்பம் நகர்த்தும்
என் வாழ்வரைப் படத்தின்
புவியியல் வீரிட்டழகைகள்
உன் மறதியுட் புதைந்திருக்க முடியாது...

மானுஷ்ய நுகர்வு வேண்டிய
என் மொழிகள்
உனக்கு விளங்குவதேயில்லை...
சரித்திரம் திக்கும் குரல்
என் பெயரில் ஒலிச்சேர்ப்பை...
பதிவு பிரகை...
நாடற்றவர்...
குடிமை அற்றவர்...
என பலவாறு...
வாழ் புண் குடையும்...

அறுபடும் என்னிருப்பின்
வேர்...

கொணரும் செலாவணி
உன் பொருளாதாரம்...

என்பினும்
சீழ் முற்றிய
உன் அதிகார புண்ணின்
இனச் சொறிச்சல்கள் தந்த
வேதனை பொசுக்கும்
என் நெருப்பு...

உன் அதிகாரத்திற்கு
இடும் முற்றுப் புள்ளி...
என் விம்பங்களை
தெளிவாக்கும்
யாவருக்கும்...
என் நெருப்புவில் வழிவது
தீந் தேன் தானே...

சங்ககால

கலைஇலக்கிய நிகழ்வுகள்

சுவேதா சுவரம் நூல் வெளியீடு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க, சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் மேற்படி நூல் வெளியீட்டு விழா மிகச்சிறப்பாக நடந்தேறியது. மேற்படி நூல் வெளியீட்டு விழாத்தலைமையை கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் ஓவ்வு நிலைப் பேராசிரியர் திரு. சபா. ஜெயராஜா ஏற்றிருந்தார். தமிழ்ப் பண்பாட்டு முறையின்படி மங்கல விளக்கேற்றல், தமிழ்த்தாய் வணக்கம் வரவேற்புரை என்பவற்றுடன் ஆரம்பமானது. நூலாசிரியர் அறிஞர் முருகவேள் அவர்களைப்பற்றியும் நூலைப் பற்றியும் நகைச்சுவைப் பேச்சாளரும் நடிகருமான சோக்கல்லோ சண்முகம் அவர்கள் பேசினார். சிறப்புப் பேச்சாளரான வசந்தா வைத்தியநாதன் அம்மையார் வேதங்களின் பிரிவு, வேதத்தில் கூறப்பட்ட உண்மைகள், சுவேதாசுவரம் என்பவை பற்றியும் எடுத்துரைத்தார். நூலாசிரியரின் ஏற்புரையுடன் விழா இனிதே நிறைவேறியது.

நனவை நோக்கி நூல் வெளியீடு

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 'நனவை நோக்கி என்ற சிறுகதை' நூல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. மேற்படி விழாவுக்கு கல்வியமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் தில்லை நடராஜா அவர்கள் தலைமைவகித்தார். வரவேற்புரையை சோக்கல்லோ சண்முகநாதன் நிகழ்த்தினார். ஒவ்வொருவரிடமும் கதை உண்டு. திறமையாகக் கதை சொல்லக்கூடியவர்கள் எழுத்துலகில் பிரகாசிக்கிறார்கள். எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாகும் போது, வாசகர் இல்லாவிட்டாலும் அச்சில் வராவிட்டாலும் எழுத்தாளன் எழுதுவான். அவனது உணர்ச்சி பிரவாகம் எடுக்கும் போது கதையாகவோ, நாவலாகவோ அல்லது கவிதையாகவோ பரிணாமம் எடுக்கிறது என்றார். புத்தாண்டு பிறக்கும் போதெல்லாம் கலண்டர் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அன்பர்கள் நூல்களை அன்பாக அளிக்க முன்வந்தால் எழுத்தாளர்களுக்கு உற்சாகமாக இருக்கும் என்றார். நூலாய்வுரை செய்த பிரபல நாவலாசிரியர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் நூலாசிரியர் கயிலையரின் அனுபவ முதிர்ச்சி ஒவ்வொரு சிறுகதையிலும் தரிசிக்க கூடியதாக இருப்பதாகப் பாராட்டினார். ஓவ்வு பெற்ற நிலையில் ஒரு நூலை எழுதி வெளியிடுவது பாராட்டுக்குரியது என்றார்.

எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரன் நயவுரை நல்கும் போது சிறுகதை வடிவம் உத்திமுறை காலத்திற்குக் காலம் மாறும். ஆரம்பத்தில் இருந்த அஜீதத் தன்மை இன்று இல்லை. கயிலையரின் கதைகள் நல்ல ஆரம்பமாகவும் முடிவாகவும் உள்ளன. வாழ்க்கை அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அதனைக் கருவாகக் கொண்டு எழுதியுள்ளபடியால்தான் நூல் சிறப்பாக அமைந்துள்ளதென்றார். நூலாசிரியரின் ஏற்புரையுடன் விழா நிறைவேறியது.

கோடை கவிதை நாடகம்

மகாகவி உருத்திரமூர்த்தியின் 'கோடை' கவிதை நாடகம் 28-01-2008 மாலை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் அரங்கேறியது. நாடக நெறியாள்கையை சோக்கல்லோ சண்முகம் கையாண்டிருந்தார். தலைமையை திரு. எம். கதிர்காமநாதன் ஏற்றிருந்தார். நாடகத்தின் கதை மாந்தராக பின்வருவோர் பங்கேற்றுச் சிறப்பாக தத்தம் பாத்திரத்தை கவைபடச் செய்தனர். சோக்கல்லோ சண்முகம், ஏ. எம். சி. ஜெயஜோதி, கேம்பிருந்தினி, மகேந்திரன் பிரணவேந்திரன், லோறன்ஸ், சிவா சுப்பிரமணியம் மடுலுகிரியே விஜயரத்தன், இ. ருக்மணிகாந்தன், வி. சந்திரகுமார், எஸ். பால்கர் வசந்தன், கலாராணி சிறிஸ்கந்தராஜா ஆகியோர் நடித்தனர். ரசிகர் கூட்டம் மண்டபம் நிறைந்திருந்தது.

திருவள்ளுவர் விழாவும் பரிசளிப்பும்

மேற்படி நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 02-02-2008 ல் நடைபெற்றது. க. பொ. இரத்தினம் அவர்களின் அறக்கொடை மூலம் இந்நிகழ்வு இடம்பெற்றது. சங்கத்தலைவர் கலாநிதி. சபா. ஜெயராஜா அவர்கள் தலைமை வகித்தார். தமிழ்வேள் க. கந்தசாமி அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். வவுனியா கல்வியியல் கல்லூரி விரிவுரையாளர் கலாநிதி ரவீந்திரன் அவர்கள் திருக்குறளில் கல்வி என்னும் பொருள் பற்றிப் பேசினார். கல்வி தொடர்பாடலுக்காகவும், செயற்பாட்டுக்காகவும், சேர்ந்து வாழவும், வாழக்கற்கவுமாக நான்கு அம்சங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இது திருக்குறளில் காணப்படுகிறது. இப்படியான கொள்கைத் திட்டங்கள் இல்லாத கல்வியால் நாடுகளில் இளைஞர் கிளர்ச்சிகள் தோன்றியுள்ளன. தமிழ் இளைஞர் குறைகள் கவனத்திற் கொள்ளாதபோதும் கிளர்ந்தெழுதலும், ஜே. வி. பி. கிளர்ந்தெழுதலுக்குமான நிலை இலங்கையில் தோன்றியது. குறள் மெய்யியல் நூல்; கல்வி நூல்; அரசியல் நூல்; எல்லா நாட்டவருக்கும், எல்லாமதத்தவருக்கும் பொதுவான நூல் என்றார். திருமதி புவனேஸ்வரி வரவேற்புரை கூறினார். ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நிகழ்வை நெறிப்படுத்த பால சிறிதரன் நன்றியுரை கூறினார்.

வளீம் அக்ரமின் மண்ணில் துழாவும் மனது கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா

வளீம் அக்ரமின் மண்ணில் துழாவும் மனது கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா 13-01-2008 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 10 மணிக்கு படிக்க இலக்கிய இதழின் ஏற்பாட்டில் அநுராதபுரம் லாஹிரா மகா வித்தியாலயத்தில் கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா தலைமையில் இடம்பெற்றது. விழாவில் எம். சி. ரஸ்மின் நூல் அறிமுகவுரையையும் கெக்கிராவை ஸஹானா, நாச்சியாதீவு பர்வின் ஆகியோர் நூலாய்வுரையும் நிகழ்த்தினர். நூலாசிரியர் ஏற்புரையும் நன்றியுரையையும் நிகழ்த்தினார். முதற்பிரதியை அல்ஹாஜ் HSA முத்தலிப் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டதுடன் சிறப்பு விருந்தினராக சிவசிறி பா. ஞானச்சந்திரன்குருக்கள் அவர்கள் கலந்துகொண்டார். விழா நிகழ்வுகளை எம். ஏ. நிஸ்வான் மொஹமட் தொகுத்து வழங்கினார்.

—தகவல் அநுராதபுரம் ஸமான்

பிரபல எழுத்தாளர் செ. யோகநாதனுக்கு “ஞானத்தின் அஞ்சலி”

ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் ஒளிவிட்டுப்பிரகாசித்த பிரபல எழுத்தாளர் செ. யோகநாதனின் மறைவிற்கு ‘ஞானம்’ இரங்கற் கூட்டமொன்றை 22-02-2008ல் ஒழுங்கு செய்திருந்தது. செ. யோகநாதன் படைப்புக்கள் பல வாசகர்களை இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் உருவாக்கியது. அவர் எடுத்துச் சொல்லாத விடயங்களே இல்லை. மேற்படி இரங்கற் கூட்டம் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் பிரபல எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியான் தலைமையில் இடம்பெற்றது. எழுத்தாளர்களும் சுவைஞர்களுமாக மண்டபம் நிறைந்த கூட்டம். செங்கை ஆழியான் தன் தலைமையுரையில் பின்வருமாறு கூறினார். செ. யோகநாதனின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளையும் செயற்பாடுகளையும் இளமைக்காலம் – பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை – 1983 க்குப் பின் என்று பிரித்து ஆராய்ந்தால் அவரது வாழ்வியல் முறைகளையும், செயற்பாட்டுத் தன்மைகளையும் முழுமையாக அறியமுடியும். இளமைக் காலத்தில் தமிழ்த்தேசிய உணர்வு மிக்கவராய் தமிழரசுக் கட்சியுடன் இறுக்கமாகச் செயற்பட்டார். திரு. செல்வநாயகம் அவர்களுக்கு தனது விரலை வெட்டி இரத்தத்திலகமிட்டவர். சமந்தி பேசனம், ஆலயங்களுக்கு ஒடுக்கப்பட்டோர் பிரவேசம் போன்ற நிகழ்வுகளில் முக்கிய இடம் பெற்றார். பல்கலைக்கழக காலத்தில் தமிழ்த்தேசியத்தை உதறிவிட்டு பேராசிரியர் கைலாசபதியின் கொள்கையில் ஈர்க்கப்பட்டு மாக்கிஸ்ட்டாக மாறினார். அக்காலத்தில் தனது கொள்ளைக்கேற்ற வகையில் சிறுகதைகளையும், நாவல்களையும் எழுதினார். 1983 க்குப் பின் கொள்கையில் இருந்து மாறி தமிழ்த்தேசியத்தை பின்பற்றினார். தமிழகத்தில் சிறுகதை நாவல்களுக்காக ஐந்து முறை பரிசில்களைப் பெற்று பிரபல்யமானவர். தமிழகத்தில் 14 ஆண்டுக்காலம் எழுத்துலக ஜாம்பவனாகத் திகழ்ந்தார். இவரது மரண உணர்வுலத்தில் கலந்து கொண்டவர்களில் நான்கு எழுத்தாளர் மட்டுமே இருந்தனர். என் மனம் வேதனைப்பட்டது. மண்டபம் நிறைந்த இந்த அஞ்சலிக்கூட்டம் எனக்கு நிறைவு தருகிறது என்றார்.

மல்லிகை டொமினிக் ஜீவா பேசும் போது எங்களை விட்டுப்பிரிந்தாலும் இந்த அஞ்சலிக்கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சி. அஞ்சலிக்கூட்டம் தேவையா என டெலிபோனில் கேட்டனர். இறந்து விட்டவரை பகைமை பாராட்டுவது முறைமையல்ல. எழுத்தாளரைப்பார்க்காமல் அவரது எழுத்தை மட்டும் பார்க்க வேண்டும் என்றார்.

ஞானம் ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரன் பின்வருமாறு இரங்கற் கூட்டத்தில் பேசினார். சில முறை மட்டும் அவரை சந்தித்தேன் ஞானம் நேர்காணலுக்காக. ஞானம் நாலாவது இதழில் அவரது பேட்டி பிரசுரமாகியது. பலவீனம் எல்லா மனிதர்களுக்கும் உண்டு. நல்ல படைப்புக்களை நாம் வரவேற்றுள்ளோம். இவரை எழுத்தாளர் ஆக்கியவர் ‘கலைச்செல்வி’ சிற்பியாவார். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை எழுதுவோர், யோகநாதனை விட்டு எழுத முடியாது. அந்த அளவு தடம் பதித்தவர். இவர் குறுநாவலுக்கு ஆற்றிய பணி மகத்தானது. இரவல் தாய்நாடு 1973 ல் கணையாழியில் முதற் பரிசு பெற்றது. சிறுவர் இலக்கியத்திற்கும் இவரது எழுத்து சிறப்பாகத் திகழ்ந்தது. தமிழகத்தில் வாழும் போது குழந்தை எழுத்தாளர் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள இவரைத் தேர்ந்து அனுப்பியது தமிழக அரசு. இவர் எண்பத்தேழு நூல்களை எழுதியதாக பலர் கூறுவர். ஆனால் இதுவரை 13 நாவல்கள் 15 குறுநாவல் 14 சிறுகதைத்தொகுதிகள் மட்டுமே வெளிவந்துள்ளன. இவர் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதில் அக்கறை கொண்டவர் என்றார்.

கொழுந்து ஆசிரியர் ஜீவா தனக்கும் யோகநாதனுக்கும் இருந்த தொடர்பை விளக்கினார். பிரபல எழுத்தாளர் கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களும் யோகநாதனுடனான தொடர்பினை மிகச் சுருக்கமாகப்பேசினார். முன்னாள் இந்து கலாசார திணைக்களப் பணிப்பாளர் சண்முகலிங்கம், தமிழக ரவி தமிழ்வாணன், ஜனாப் சமீம், ஷெரிப், சட்டத்தரணி தேவராசா, கயிலாயர் செ. யோ. வின் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் திருக்குமாரன் என்போரும் தமது இரங்கலுரைகளை நிகழ்த்தினர். செ. யோகநாதனுடைய பலம் பலவீனம் என்பன பற்றி பேச்சுக்களில் அவரது நிறைவான எழுத்துப்பணியும் சமூக சிந்தனையும் மேலோங்கி நின்றன. எழுத்துலகில் அவர் நாமம் என்றும் நிலைத்திருக்கும். அவரது பதிவுகள் எதிர்காலச் சரித்திரமாகத் துலங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

புரவலர் புத்தகப்பூங்காவின் வெளியீடுகள்

புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்கள் இலக்கியக் கார்த்தாக்களுக்கு ஆற்றும் பணி மிகவும் சிறப்பானது. அவரால் நிறுவப்பட்டுள்ள ‘புரவலர் புத்தகப்பூங்கா’ மூலம் பல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் இலவசமாக புத்தகமாக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததே. 2007 நவம்பர், டிசம்பர் 2008 ஜனவரி ஆகிய மூன்று மாதங்களுக்குமுரிய மூன்று நூல்களுக்கும் 17-02-2008 மாலை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. மேற்படி வெளியீட்டு விழா கோலாகலமாக மண்டபம் நிறைந்த அறிஞர் பெருமக்களின் முன்னிலையில் இடம் பெற்றது. நிகழ்வுக்கு கலாசார அமைச்சின் முன்னாள் மேலதிக செயலாளர் எம். எச்.எம். ஜமீல் தலைமை தாங்கினார்.

கலையமுதன் எம்.சி. எம். இக்பால் எழுதிய உருவக்கதைகளின் தொகுப்பான ‘நான் நீ கடவுள்’ செல்வி ஷாமிலா ஸ்ஹவனின் ‘மை விழிப்பார்வையில்’ கல்லொழுவை பாரீஸ் எழுதிய பாலர் கவிதைகளின் தொகுப்பான ‘தேன்கூடு’ ஆகிய நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. வெளியீட்டுரையை ‘ஞானம்’ சஞ்சிகையாசிரியர் திரு. ஞானசேகரன் நிகழ்த்தினார்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழக கல்விப்பீடத்தின் தலைவர் சோ. சந்திரசேகரன் சிறப்புரையாற்றும் போது இன்று புதிய சிந்தனைகள் உருவாகின்றன. அவைகள் எழுத்துக்களாகி சமூகத்தை அடையவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். திரு. ஜமீல் அவர்கள் புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்களின் இலக்கியப்பணியை பாராட்டியதுடன், அவரது சேவைக்கு ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் கொடுத்துவரும் ஒத்துழைப்பையும் விதந்துரைத்தார்.

வாசகர் ஜோர் பேசுகிறார்

அன்புடன் ஆசிரியருக்கு,

சுபம். கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் தெரியப்படுத்தலின் பேரில் ஞானம் சஞ்சிகையை மின்னஞ்சலில் பார்த்தேன். முகப்பில் இடுகின்ற பெருமையை பத்திரிகையும் பெருங்கவிஞரும் சம நேரத்தில் பங்கேற்கும் ஒரு அற்புதப்படைப்பாக ஞானம் சஞ்சிகை மிளர்கின்றது. மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டேன். வேரடி மண் அற்புதமான சிறுகதை. சீரழிந்த காலத்திலும் வேரழிந்து போகாத இலக்கியப்பணி சிறப்புறுவதாக. இனிமேல் நானும் ஞானத்தின் வாசகனாக..

— புதியபாரதி, கனடா

ஞானம் இதழ் தவறாமல் கிடைக்கப் பெறுகின்றது. நன்றிகள். தரமான கலை, இலக்கிய, அறிவியல் விடயங்களுடன் சமூக நலன்சார்ந்த வகையில் அழுத்தமான ஆசிரியர் தலையங்கங்களையும் தாங்கிவருவதன் மூலம் தமிழ் உலகில் இக்காலத்தில் வெளிவரும் தரமான சஞ்சிகைகளில் ஞானம் முன்னணியில் இடம்பிடித்துள்ளது. மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள்.

கடந்த பெப்ரவரி மாத இதழில் (இதழ் இல :93) பிரசுரமாயிருந்த மூத்த எழுத்தாளர், நண்பர் அந்தனி ஜீவா அவர்களது “இலக்கியப்பணத்தில் அந்த ஏழு நாட்கள்” என்ற பயணக்கட்டுரையில் தவறான ஒரு தகவல் இடம்பெற்றிருந்தது. தமிழகத்தில் புனித வளனார் கல்லூரியின் தமிழ் ஆய்வுத்துறை நாடாத்திய அனைத்துலகத் தமிழ் ஆய்வு மாநாட்டில் எனக்கு “அயலக தமிழ் இசைப்பணிக்கான” விருது வழங்கப்பட்டதாக அந்தனி ஜீவா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். உண்மையில், “அயலக முத்தமிழ்ப் பணி” க்காகவே எனக்கு அந்த விருது வழங்கப்பட்டது என்பதை அறியத்தருகின்றேன். இது அந்தனி ஜீவா அவர்களது தவறு அல்ல. ஏனெனில் தமிழ்த்துறையால் வெளியிடப்பட்டிருந்த பல்வேறு அழைப்பிதழ்களில் ஒன்றில் தமிழிசைப்பணிக்கான விருது என்று தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அந்த அழைப்பிதழ் அந்தனி ஜீவா அவர்களுக்கும் கிடைத்திருக்கவேண்டும். அதனால்தான் அவர் அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். எப்படி ஏற்பட்டிருந்தாலும் சரியான தகவலை வெளிப்படுத்த வேண்டியது எனது கடமை என்பதால் இதனை எழுதுகின்றேன். நயமிகு நன்றிகள்.

— சு. ஸ்ரீகந்தராசா (பாடும்மீன்) அவுஸ்திரேலியா

கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் பற்றிய குறிப்பை எஸ். செல்வராஜா லண்டனிலிருந்து பெப்ரவரி 2008 இதழில் எழுதியுள்ளார். நான் வாசித்து புளகாங்காகிதமடைந்தேன். அவர் புசல்லாவை திரித்துவக் கல்லூரியில் கற்பிக்கும் போது நான் மாணவனாக இருந்தேன். அவரது இலக்கிய ஆளுமை உயர் வகுப்பு மாணவர்களை எல்லாம் கவர்ந்தது. புசல்லாவில் “இலக்கிய வட்டம்” என்ற அமைப்பு இயங்கி வந்தது. அதன் தலைவராக கவிஞர் குறிஞ்சிநாடன் (புசல்லாவை சீ. சீ. தமிழ் வித்தியாலய அதிபர்) இருந்தார். மாதாமாதம் கவியரங்கு நடக்கும். நிமிடக் கதைகள் என்ற ஒரு நூலையும் கவிஞர் பஞ்சாட்சரம் வெளியிட்டார். பேங்கர் முருகேசன், துரையாருணன், புசல்லாவை ஸ்மாலிகா, ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் போன்றோர் நெருக்கமாக இணைந்து செயற்பட்டனர். கவிஞர் பஞ்சாட்சரம் எங்கிருந்தாலும் வளமாக நலமாக வாழ வாழ்த்துகிறேன்.

— இராசேந்திரன், புசல்லாவை

பெப்ரவரி 2008 ஞானம் இதழ் கிடைத்தது. வெளிவந்துள்ள மூன்று சிறுகதைகளும் ஆழமாகவும் அழகாகவும் தீட்டப்பட்டுள்ளது. முதற்பரிசு பெற்ற வேரடி மண் தரும் செய்தி மிகவும் முக்கியமானது. கதாசிரியை கமலினி சிவநாதன் பாராட்டுக்குரியவர். போடியாரின் எதிர்ப்பையும் ஆசைக் கனவுகளையும் பொடியாக்கும் மகனின் செயல் வெறுக்கத்தக்கது. வெளிநாடு செல்லுவோர்க்கு மண் வாசனையை மதிக்க கற்றுக் கொடுக்கும் கதை. ச. முருகானந்தனின் ‘நான் சாகமாட்டேன்’ ‘நாட்டின் பயங்கர நிலையை சுட்டுகிறது’ ‘சொல்லிவருவதில்லை சொந்தம்’ திருமதி பவானி சிவகுமாரனின் படைப்பு இதயத்தை வருகுகிறது. ஏனைய அம்சங்களும் நிறைவாக உள்ளன.

— எம். சிவகுமாரன், திருகோணமலை

ஞானம் பெப்ரவரி 2008 இதழ் கைவரப் பெற்றேன். எடுத்த எடுப்பில் சிறுகதைகளையும் கவிதைகளையும் வாசித்து சுவைத்தேன். வெளிவந்துள்ள மூன்று கதைகளும் வெவ்வேறு மையக் கருவைக் கொண்டுள்ளது. சித்திரா சின்ன ராஜனின்

‘இத்தனையும் இழந்து விட்டோம்’, ‘கடவுளே காத்தருள்க’ வாகரை வாணன் கவிதை நயம் மிக்கது. நேயர் கடிதத்திற்கு மூடுவியூர் செய்துவிட்டமை குறித்து வருந்துகிறேன்.

- ஆர். தேவகி, தாமரைக்கேணி, மட்டக்களப்பு

2008 பெப்ரவரி ஞானம் வந்து சேர்ந்தது. ஞானத்தின் சுவையான தரமான சிறுகதைகள் கவிதைகள் கட்டுரைகள் நேர்காணல் பத்தி எழுத்துக்கள் என்பன வழக்கம் போல சுவை குன்றாமல் இருந்தன. எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாக நீங்களும் விமர்சகராகலாம் என்னும் புதிய சேர்க்கை ஒரு வரப்பிரசாதம். ஞானம் தன்னை உரைத்துப் பார்த்துக் கொள்ள உரைகல்லாக அமையும், யோகா பாலசந்திரன் அவர்களை ரூபவதனன் கடுமையாகக் விமர்சித்துள்ளார்.

- பரணீதரன், வவுனியா

பெப்ரவரி ஞானம் படித்தேன். அதில் வெளியான ஈழத்தின் மூத்த தலைமுறைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழியானின் நேர்காணல் (8) தொடர்பாக எனது கருத்துக்களை எழுத விரும்புகிறேன்.

“ஆச்சி பயணம் போகிறாள்” ஒரு நகைச்சுவை நாவலாக ஈழத்து நாவல் துறையில் என்ன தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்ற வினாவுக்கு செங்கை ஆழியானின் பதில், வினாவுக்கு தொடர்பில்லாமல் அமைந்துள்ளது. அவர் குறிப்பிடும் பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, நாவலாசிரியர் டானியல் ஆகியோர் விமர்சனத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களா? கருத்துச் சொல்பவனுக்கு கல்விப் புலமை அவசியமா? அவசியமெனில் டானியல், டொமினிக் ஜீவாவின் கல்விப் புலமை யாது! மற்றும் செங்கை ஆழியானின் வார்த்தைப் பிரயோகம். ‘விசர் நாய்’ போன்ற சொற்களை ஆசிரியர் தவிர்ந்திருக்கலாம்.

மேலும் வினாவுக்கான செங்கை ஆழியானின் பதில் “வட்டுக்கோட்டைக்குப் போற வழியென்ன” என்பதற்கு “துட்டுக்கு இரண்டு கொட்டைப்பாக்கு” என்பதை நினைவுபடுத்துகிறது.

- தேவமுகுந்தன், கிருலப்பனை, கொழும்பு -06.

சாதிப் பிரச்சனை ஒழிப்பிற்கு கலப்புத் திருமணம் சாத்தியமான தீர்வா?

ஞானம் இதழ் 93ன் நேர்காணலில் செங்கை ஆழியானின் கருத்து பற்றிய தெளிவு தேவைப்படுகின்றது. ‘சாதியப் பிரச்சனைகளை ஒழிப்பதற்கு அல்லது சாதியம் என்ற கொடுமையை நீக்குவதற்கு ஜெகப்பூரட்சி தேவையில்லை.’ என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் எங்களது உரிமைகள் பிறர் தருவதில்லை. நாமாகவே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார்.

எமது உரிமைகளை பிறர் தம் கைக்குள் வைத்திருப்பதால், எம்மை ஆதிக்கம் செய்வதனால் தான் எமது உரிமைகளுக்காகப் போராடவேண்டி உள்ளது. எழுபதுகளில் நடைபெற்ற ‘ஜெகப் பூரட்சி வடிகால் திறந்து விட்டதனால் தான் இன்று ஓரளவுவேனும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தமது உரிமை கொண்டு வாழ முடிகின்றது. அது கலப்புத் திருமணத்தினால் நிகழ்ந்ததல்ல; அதன் பின்பே கல்வி வளர்ச்சி, உயர் பதவி எல்லாம் சாத்தியமாயின.

செங்கை ஆழியான் கல்வியில் உயர்ந்தவர், உயர் அரசு பதவி வகித்தவர் என்ற முறையில் அவர் போன்று கல்வி, பதவிகளில் உயர்ந்த ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தில் தனது பிள்ளைக்குத் திருமண பந்தத்தை ஏற்படுத்த அவர் உடனடியாகத் தயாராக இருக்கிறாரா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

எழுத்து ஒரு சமூக மாற்றத்துக்கான கரு. அதனை வெறுமனே ஜனரஞ்சகத்திற்காக, பொழுது போக்காக பயன்படுத்துவது தவறு. சமூகத்தின் அடித்தளத்தை உணர்ந்து சாத்தியமான ரீதியில் பிரச்சனைகளை இருதய சுத்தியுடன் அணுகவேண்டும். வெறுமனே வெளிப்பூச்சாக பேசிவிட்டும் எழுதி விட்டும் போவது ஒரு எழுத்தாளனின் பணியாக இருக்க முடியாது.

வர்க்கம், தொழில் என்று பார்க்கும் போது அது அந்த மனிதனின் அடையாளம் வாழ்தலுக்கான இருப்பு ஆகும். அதனைக் கைவிடுவது என்பது மொத்த மனித சமூகத்தின் இயக்கத்தைக் குழப்புவது ஆகும். எனவே அந்த அந்தத் தொழில்கள் பறிக்கப்படுவதுடன், நவீன மயப்படுத்தல், தரத்தால் உயர்த்தப்படுதல் போன்ற செயற்பாடுகளினால் உயர்ச்சி, எழுச்சி பெற வேண்டும். அதனால் தொழில் வளம் பெருக வேண்டும் இதற்கு கல்வி மூலாதாரமானது.

இன்று சாதியக் கொடுமை இல்லை. அது நீங்கி விட்டது. அதனைப் பற்றிப் பேசத் தேவையில்லை என்று ஒரு சாரார் நழுவிப் போவதைக் காண முடிகின்றது. ஆனால் அது இன்று யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியே ஐரோப்பிய, அமெரிக்கா, ஸ்கன்டினேவியா நாடுகளிலும் வீறு கொண்டு வேரோடிக் கிடக்கிறது. அதனை இல்லாது ஒழிப்பதானால் அடிப்படையில் மனிதன் மனிதனை மனிதனாக மதிக்கின்ற மனப்பாங்கு உருவாக வேண்டும்.

செங்கை ஆழியானின் கருத்தில் நின்று மறுதலையாகப் பார்த்தால் இலங்கை இனப் பிரச்சனைக்கும் தீர்வு - கலப்புத் திருமணம் தான் என்று வைத்துக்கொண்டால், அல்லது தமிழர்களின் உரிமை தாமாக எடுத்துக் கொள்வதொன்று என்று கூறினால் அது எந்தளவு தூரத்துக்கு சாத்தியம் ஆனதாக இருக்கும் அல்லது குழிப்பறிப்பாக அமையாதா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

- மாலை வரோதயன்

உலகறிந்த எழுத்தாளன் கலாநிதி க. குணராசா அவர்கள்

67 அகவைகளைப் பூர்த்தி செய்திருக்கும் ‘இளவலுக்கு’ (காலம் தாழ்த்தியாயினும்) எனதும் என்போன்றோரினதும் இதய வாழ்த்துக்களை “ஞானம்” சஞ்சிகை மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்!

அவர் பற்றிய விபரங்கள் தொடர்ச்சியாக வந்திராவிடில் எமக்கு அவரின் ஆக்கங்கள், படைப்புக்கள் விமர்சனங்கள் பற்றி முழுவதும் அறிந்திருக்கமுடியாது.

இவர் தமிழ் ஆங்கில மொழிகளில் உலகப் புகழ்பெற்ற படைப்பாளிகள், புலவர்கள், மேதைகள், சிந்தனையாளர்கள், தத்துவாசிரியர்கள், தமிழகத்துப் பெரும் எழுத்தாளர்கள் முதலியோர் எழுதிய உயர்ந்த கருத்துக்கள் கொண்ட பழைய / புதிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள் முதலியவற்றை வாசித்து, அவற்றிலிருந்து எத்தனையோ அரிய விடயங்களைக் கிரகித்து, உள்வாங்கி, தனது எழுத்து வன்மையை வளப்படுத்தியிருக்கின்றார் என்பதை இப்போதுதான் தமிழ் ஆர்வமுள்ள எம்மக்களுக்கு அறிந்து கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கின்றது.

அவ்விதம் பெற்ற அறிவைக் கொண்டு இத்தனை நாவல்கள், சிறுகதைகள், சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள், விமர்சனங்கள் முதலியன அவரது பேனாவில் இருந்து உதிர்ந்திருக்கின்றன என்பதை அறியும் போது மிகவும் வியப்பாக இருக்கின்றது. தமிழுலகத்திற்கு அவரது சாதனை ஒரு பெருமையைத் தருகின்றது.

இவர் பலதரப்பட்ட நூற்றுக் கணக்கான சிறுகதைகள் நாவல்களை எழுதியிருக்கிறார். அவற்றிற்கு சிலதுக்கு சாகித்திய அக்காடமி பரிசுகளும், உலகில் பேர்போன படைப்பாளிகள், எழுத்தாளர்களின் பாராட்டுக்களும் பெற்றிருந்தும், ஒரு தன்னடக்கமான, ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இப்பேர்ப்பட்ட இலக்கிய எழுத்தாளனின் அருமையை உணர்ந்து கொள்ளாத சில தமிழர்களும் எம்மத்தியில் இருக்கிறார்களே என்பதை நினைக்கும் பொழுது மனதுக்கு வேதனையாக இருக்கின்றது. 1000 முட்டைகளை அசைவின்றி இட்டுவிட்டு அகலும் ஆமையைப் பார்த்து ஒரேயொரு முட்டையை மட்டும் இட்டுவிட்ட கோழி தன் சிறுகை அடித்துக் கொக்கரித்து வீரம் காட்டியதாம். சில விமர்சகர்கள் கிணற்றுத் தவளைபோல் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

“ஞானம்” சஞ்சிகை ஆசிரியர் கலாநிதி குணராசா அவர்களுடன் நடத்திய நீண்ட நேர்காணல் மூலம் அவருடைய திறமையையும் தமிழ் மொழியில் அவருக்குள்ள ஆளுமையையும் வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார். அவரது கலை இலக்கிய சேவைக்கு எமது நன்றிகள், வாழ்த்துக்கள்.

- சிக நாகேந்திரன், ஒஸ்ரேலியா

‘அகராதி’ எனும் சொல்லை விட ‘அகரமுதலி’ எனும் சொல் சிறப்பு வாய்ந்தது (ஞானம் - நவம்பர் இதழ்) என்று சொல்வதற்கில்லை. காரணம் - அகரத்தை ஆதியாக (முதலாக)க் கொண்டு ஒழுங்கு பட அமைக்கப்பட்ட சொற்களின் தொகுப்பு எனும் பொருளையே அவ்விரு சொற்களும் (அகராதி, அகரமுதலி) தரும். எனவே, இரண்டும் ஒத்த கருத்துள்ளவை என்பது தெளிவு.

அகராதி எனும் சொல், DICTIONARY எனும் ஆங்கிலச் சொல்லை மாதிரியாகக் கொண்டு 17ம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த இத்தாலி நாட்டு கத்தோலிக்கத் துறவி வீரமாமுனிவரால் தமிழுலகிற்குத் தரப்பட்டதாகும்.

DICTIO எனும் லத்தின் சொல்லில் இருந்து பிறந்த DICTION எனும் ஆங்கிலச் சொல்லுடன் ARRAY எனும் மற்றொரு ஆங்கிலச் சொல்லின் குறுக்கமான ARY எனும் சொல் புணர்த்தப்பட்டமையாலேயே DICTIONARY எனும் புதிய சொல் தோற்றம் பெற்றது. இச்சொல்லில் இடம் பெற்றுள்ள DICTION என்பதற்கு, சொல் என்றும் ARRAY என்பதற்கு ஒழுங்கு, வரிசை என்றும் பொருள். இதன் படி DICTIONARY எனும் ஆங்கிலச் சொல், தமிழ்ச் சொல் ‘அகராதி’ போன்று, ஒழுங்குபட அமைக்கப்பட்ட சொற்களின் தொகுப்பு எனும் பொருளையே குறிக்கும்.

தமிழில் புதிய சொல் தருதல் சாதாரண காரியம் அன்று. அறிஞர் பெருமக்களால் ஆக வேண்டிய பணி இது. உதாரணத்திற்கு அறிஞர் டி. கே. சி. அவர்களால் முப்பதுகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பண்பாடு எனும் சொல்லை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இது CULTRA எனும் லத்தின் சொல்லின் கருத்தை அடி ஒற்றி ஆக்கப்பட்டதாகும். இச்சொல்லுக்கு (CULTURA) பண்பாடு என்றும் நிலத்தைப் பண்படுத்துதல் என்றும் பொருள். பண்பட்ட நிலத்தைப் போன்றே பண்பட்ட மனமும் இருத்தல் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட மனத்திலேயே பண்பாடு மலரும் என்பதையே அச்சொல் உணர்த்தும்.

CULTURE எனும் ஆங்கிலச் சொல் CULTURA எனும் லத்தின் சொல்லில் இருந்தே பிறந்தது. பண்பாடு எனும் சொல்லின் பொருளை உணர்த்தும் கலாசாரம் எனும் சமஸ்கிருதச் சொல் CULTURA எனும் லத்தின் சொல்லோடு தொடர்புடையதாக இருத்தல் வேண்டும். ஏனென்றால் இரண்டும் சகோதர மொழிகள்.

பண்பாடு எனும் சொல் போன்றே மகாகவி, பாரதியாரால் உருவாக்கப்பட்ட பொதுவுடைமை, புரட்சி ஆகிய சொற்கள் CUMMUNISM, REVOLUTION எனும் ஆங்கிலச் சொற்களை ஒட்டி எழுந்தவை. எனினும் அவற்றின் அடிச்சொல்லாக இருப்பவை COMMUNIS, REVOLVO எனும் லத்தின் சொற்களாகும்.

- வாகரை வாணன்

செ.யோகநாதன் அஞ்சலிக்கூட்டம்

28.02.2008 திகதி தினக்குரல் பத்திரிகையில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் ஞானம் சஞ்சிகையால் நடத்தப்பட்ட அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் “கேட்டவை” பற்றி மா. பா. சி. எழுதியிருந்தார். அக்கூட்டத்தில் நான் பேசியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டவற்றில் தவறுகள் சில உள்ளன. நான் பேசியவை இவைதாம் :- “செ. யோ. எனது நெருக்கமான நண்பர். அவரோடு மூன்று ஆண்டுகள் ஒரே அறையில் இருந்திருக்கிறேன். அவர் உயர்ந்த பல பண்புகளைக்கொண்டவர். பொதுவாழ்க்கைக்கு வரும் எழுத்தாளர்கள் விரைவில் பிரபலத்தையும் பெற்றுவிடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களது குறைகளும் பெரிதுபடுத்திப் பேசப்படுவது உண்டு. ஆனால் இவற்றைப் பெரிதுபடுத்தல் தவறு.”

“இவர்களது குறைகளை மன்னிக்க முடியாது” என்று நான் பேசியதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது தவறு.

- க. சண்முகலிங்கம்